

Nepal Federal Cumhuriyeti; Nepal halkının zaferi

10

Nazım diyalektik ve estetik

12

Enerji dalaşları tam ‘gaz’ sürüyor

13

Devrimci Demokrasi

SUSTURULAMAZ

Gazetemizin yayımı mahkeme kararıyla 1 ay durduruldu

19 Mayıs'ta basıma giren gazetemizin 20-31 Mayıs 2008 tarihli 133. sayışı için, İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından toplatma kararı verilirken, 15 günde bir yayımlanan gazetemiz mahkeme kararı ile 1 ay kapatıldı. Kararın gerekçesinde, “PKK/Kongra-Gel'in propagandası”nı yaptığımızı iddia edildi. Gazetemiz, komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın işkence-de katledildiği 18 Mayıs 1973 tarihinin yıldönümü dolayısıyla “Onlar Yarını Kazanmanın Adıdır” manşeti ile çıkmıştı. Sayfalarımızda da ağırlıklı olarak bu konuyu işlemiş ve Yeni Demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirmiş olan komünist devrimcilerin hayatları hakkında bilgiler aktaran dosyaya yer vermiştik. PKK ile ilgili olarak ise, gerillaların 9 Mayıs'ta Hakkari'de Bezele Karakolu'na yönelik gerçekleştirdiği eylem haberine yer vermiştik. Mevcut sisteme muhalif bir çizgide yayın yapan basın-yayın kuruluşlarına yönelik saldırıların arttığı bu süreçte yayın durdurma 'ceza'ları, yayınlara el konulması 'ceza'ları, para 'ceza'ları ve hapis 'ceza'ları ile gazetemiz örneğinde olduğu gibi muhalif kesimler susturulamaya çalışılmaktadır. Bugün yasalarla geliştirilen karşı-devrimci uygulamalarda ve bu 'ceza'larda nicel olarak bir artış olmasına rağmen, özellikle devletin 'solcu' liberal kesimlere alan açmasının da etkisiyle bu durum görmezlikten gelinmektedir. Karni sistemden yana yumuşak olan kesimler, şimdilik kendilerine açılmış olan bu alanda en önde koşmanın yarısını sürdürürken, diğer yandan bütün umutlarını AB'ye ve Türk devletinin bu emperyalist oluşumla daha fazla entegre olmasına bağlamış durumdadırlar. Adeta hızlarını alamayıp, devletten, hükümetten daha önde koşarak, AB ve onun “sunduğu fırsatlarla” tam bir entegrasyon içerisine girmişlerdir. Hükümet ise, “demokrasi”, “özgürlük” yaftası altında bu kesimleri kendi yanına devşirmiş olmanın da avantajıyla bu süreçte, ezelden beri sistemle kan uyuşmazlığı olan basın-yayın organlarını susturmayı kendine görev bellemiştir. Ancak mevcut nesnel durum olanca çıplaklığıyla ortadadır. Mızrak çuvala sığmıyor, Türk devleti saldırganlaştıkça, nasıl bir 'demokrasi'ye sahip olduğunu, nasıl bir 'hukuk devleti' olduğunu gözler önüne sermektedir. Sınıf düşmanlarımızın ilan ettiği bu savaş 'kabulümüzdür'. Onları kınamak gibi bir anlayış içerisinde değiliz. Yaşadıklarımız, savaş sırasında sıcak bir çatışmanın yaşandığı andan farksızdır ve düşmanımızın sıkıktı kurşun için kınamakla sınırlı kalmayarak, kendi görevimizi icra etmeyi sürdürüceğiz...

SAYFA 2

Yeni Bakış, Alternatif, Halk Gerçeği ve gazetemiz, “örgüt propagandası yaptığı” gerekçesiyle mahkeme kararıyla birer ay kapatıldı. Kuşkusuz devletin bizlere yönelik bu saldırıları yeni değildir. Çalışanları katledilen, hapse atılan, baskınlarla büroları talan edilen bir gazete olarak, hedefinde olduğumuz saldırıların devletin niteliğinden kaynaklandığının bilincindeyiz. Bundan kaynaklı “antidemokratik” diyerek, özü faşist olan devletin uygulamaları karşısında “demokrasi” tartışması yapmayı değil, demokrasinin devrim sorunu olduğu Türkiye-Kuzey Kürdistan gerçekliğinde demokrasiyi inşa etmenin mücadelesi içerisinde olacağız

Devrimci Demokrasi'de ısrar, devrimde ısrardır

Devrimci Demokrasi olarak sınıf düşmanlarımızın saldırılarının muhtevası her nasıl olursa olsun, bunlara şimdiden kabulümüzdür diyor ve hakim sınıfların onların sistemlerinin saldırılarına karşı, proletarya, ezilen ulus ve halklarımızın bu alandaki mevzisi ve sınıf mücadelesinin bir tarafı olduğumuzu beyan ederek, birinci sayımızda 'Neden Devrimci Demokrasi?' sorusuna verdiğimiz yanıtın birkez daha sahiplenerek devrimci gazetecilik görevimizi icra edeceğimizi yineliyoruz.

“İnsan hakları, demokratikleşme” adı altında işçi sınıfı ve emekçi halklara baskının, sömürünün ve köleliğin dayatıldığı, demokrasi kavramının içinin boşaltılarak gerici-faşist diktatörlüklerin “demokratik, bağımsız bir ülke” yalanlarına, kiblelerini AB'ye çevirerek “demokrasiyi” buradan bekleyen her türden reformist, revizyonist ve tasfiyecî akımlara karşı demokrasinin ancak ve ancak devrimle geleceği bilincinden hareket eden Devrimci Demokrasi, devrimimizin aşgari programının en özlü ifadesi olan Devrimci Demok-

rası'de ısrarın devrimde ısrar olduğu bilinciyle devletin her türden saldırılarına karşı mücadelesini sürdürme azmindedir. Devrimci Demokrasi; kimi revizyonist, reformist, parlamentarist ve oportünist düşünce sahiplerinin aksine, yarı sömürge, yarı feodal sosyo-ekonomik yapıya sahip ülkelerde Mao'nun Halk Savaşı teorisi ve stratejisinin, proletaryanın ve ezilen halkların tek kurtuluş yolu olduğuna inanır ve savunur.

Devrimci Demokrasi; faşizmin, bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesini boğmak için, işçi sınıfı ve halk kitlelerinin sıradan demokratik istemlerini dahi kanla bastırdığı, dün olduğu gibi bugün de en ufak bir hak arama mücadelesini “terörizm” olarak göstererek hedef tahtasına oturttuğu, devrimci-sosyalist basını susturmak istediği bir süreçte, on binlerce şehit ve eşine ender rastlanan kahramanlık örnekleri pahasına yaratılmış tüm kazanım ve mevzileri koruma ve bunları büyüterek geliştirme azminde olacaktır.

SAYFA 3

Onlar temsil ettikleri çizgileriyle yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor

17'lerin kaybının ideolojik, politik ve örgütsel bakımdan etkisini daha derin kılan, kuşkusuz ki ülkemiz devrimci hareketi ve uluslararası Maoist hareket şahsında hak edilmiş bir saygılığa sahip olan önder yoldaşlarımız Cafer CANGÖZ ile Aydın HANBAYAT gibi komünist kadroların ülke devrimindeki ve uluslararası komünist hareket içerisindeki rolleridir. 17'ler, ağır ve çetin koşullarda partiyi ayağa

kaldıran ve Halk Savaşı'nı ışıtan rolleriyle devrimin sustunluğunu bozup, halklarımızı taze umutlar taşıdılar. İşte onları düşmanın stratejik saldırısının hedefi yapan buydu. Halklarımızın devrim umudunu taze tutmak, bilimün karamsarlık ve yığınliga set olup tasfiyecilige geçit vermemek için Caferleşmek ve Aydın'ın tutkusuyla Halk Savaşı'nda ısrar etmek ertelenemez görevdir.

SAYFA 8

KONUK YAZAR
SERDAR M. DEĞİRMENCİOĞLU

1 Mayıs Penceresinden İktidar Destekçisi Basın

SAYFA 16'da

Adana'da gözaltına alınan DHP'lilerden 4'ü tutuklandı

Adana'da 2 Haziran günü sabah saatlerinde evlere baskın düzenleyen siyasi polis 17 DHP üyesini gözaltına aldı. 1 Mayıs'ta 'yasadışı örgüt propagandası' yaptıklarını öne sürülen 17 DHP üyesinden 4'ü, 3 Haziran'da görülen davada tutuklanırken, mahkemede tutuklanırken, 13 kişi serbest bırakıldı. Tutuklanan DHP'ilerin isimleri şöyle: Cemal Doğan, Yağmur Yeter, Adnan Yil-

maz, İsa Uğur Erdoğan. Gözaltılar ve tutuklamalarla ilgili yazılı bir açıklama yapan Demokratik Haklar Platformu, 1 Mayıs'ta eylemleri 'yasadışı' ilan eden devletin, bugün ise 'yasadışı örgüt propagandası' yapıldığı gerekçesi ile saldırılarını sürdürdükçe, devrimci kitlelerden, kitleleri de devrim mücadelesinden kopartmayı hedeflediğin ivrurguladı.

SAYFA 2

<AVRUPA'daki GREVLER YAYILIYOR> SAYFA 10

MUSTAFA SÖNMEZ <GAP ÜZERİNE> SAYFA 5

Devletin röntgencilik yaptığı gömme mihtak, bunu da gördük. Gizli gizli yapılan bir röntgencilik, demokratik anlayışın içerisinde değildir. Türkiye'de devletin içinin çürüdüğü bu olayla açıkça ortaya çık-

Buna ses çıkarmayanlar, CHP'nin dinlenmesine kayıtsız kalkanlar, birgün kendileri bu fişekenin fişantajına maruz kalamadılar. Bu fişebeke onları esir alacaktır.

Buna ses çıkarmayanlar, CHP'nin dinlenmesine kayıtsız kalkanlar, birgün kendileri bu fişekenin fişantajına maruz kalamadılar. Bu fişebeke onları esir alacaktır.

Klik dalaşının yeni durağı ‘tele kulak’

Anayasa Mahkemesi Başkan Yardımcısı Osman Paksüt'ü izleyenlerin polis olduğunun ortaya çıkması, geçtiğimiz günlerin yoğun tartışmalarını beraberinde getirmiş ve bu tartışmalar karşılıklı tekdiz ve eleştiriler izlemişti. Tarafların bütün kozlarını kullandığı dalaş ve beraberindeki tartışmalar bu sefer CHP Genel Sekreteri Önder Sav'ın eski bir valiyle yaptığı telefon görüşmesi kayıtlarının ortalgıa dökülmesiyle alevlendi. CHP bu konuda AKP'yi doğrudan sorumlu tutarak, dinlemeyi “AKP'nin derin devleti”nin yaptığını öne sürdü. Emniyet Müdürlüğü ise bu konuşmanın, Sav'ı telefonla arayan Vakit gazetesinin yazarı tarafından gizlice kaydedil-

diğini öne sürerek, kendilerinin bir sorumluluk taşımadıkları yönünde açıklama yaptı. Dinle(n)me üzerinden yaratılan velvele, hakim sınıf kliklerinin birbirine saldırmak için fırsat kolladıkları ve yeni hamlelerin arayışında olduklarının resmini çiziyor. Zira son aylarda tırmadınlan çatışmanın (demişliki dövüş de diyebiliriz) eksenini için böylesi olaylar bulunmaz fırsat olarak kullanıldı. Bu dalaşa her iki klik yandaşlarının müdahil olduğu ve saflaşmaların giderek belirginleşmeye başladığını da eklemek gerekir. Nitekim bu tablo, AKP'nin hükümete gelişinden itibaren tansiyonu düşürülmeden bugüne kadar sürdürülmüştür.

SAYFA 7

JÜRİSTOKRASİ ya da OTOKRASİ

Ülke gündemi son bir yılda çoğunlukla tekrarlandığı gibi; hükümet, yargı ve diğer aktörlerin katıldığı bir hukuk tartışması ile meşgul olmaya devam ediyor. 27 Nisan e-muhtırası ve akabinde cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda Anayasa Mahkemesi'nin verdiği 367 oy kararı ile başlayan süreç, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'nın AKP hakkında açtığı kapatma davası ile doruk noktasına ulaşan gerilimle devam ederken, en son Yargıtay Başkanlar Kurulu'nun yayımladığı muhtıra olarak nitelenen bildiri ile devam ediyor. Danıştay'ın ve Üniversiteler Arası Kurul'un Yargıtay bildirisine desteklerini ifade eden açıklamaları da ardından gelmiştir. Kapatma davasında AKP'nin yaptığı savunmada ve başta basın olmak üzere

kamuoyunda yapılan tartışmalarda Jüristokrasî (Yargıçlar iktidan) oluşturulmaya çalışıldığı belirtilmiştir. Klasik kuvvetler ayrılığı prensibinin, yani yasama, yürütme ve yargının kendi alanlarının dışına çıkarak diğer kuvvetin alanına girdiği anlatılmaya çalışılmaktadır. AKP hükümetinin ve onun başbakanının emperyalizmin ve uluslararası sermayenin bölgemize ilişkin planlarının daha sorunsuz uygulanması için ihtiyacı duyduğu iktidar gücünü elde etmek için uyguladığı yöntemin Otokratik bir iktidarı hedeflediği de gözden kaçmamalıdır. Seçim başarısı ve halk desteği diye yansıtan başarının arkasında bu gerçekler yatmaktadır. Başbakanın otokrat (buyurgan) kişiliğini de bu anlayış şekillendirmektedir.

SAYFA 15

AKP, GAP ile havanda su dövüyor

AKP'nin GAP açılımı ve Kürt sorununun “çözümü”nde kuşkusuz önümüzdeki yerel seçimler önemli bir faktördür. Zira Erdoğan Kürt illerinin belediyelerini, özellikle Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'ni istediğini açık açık ifade etmiştir. Dolayısıyla AKP bu gibi açılım ve paketlerle Kürt ulusunun desteğini alarak sisteme yedeklemek düşüncesindedir. ABD reberliğinde Kürt ulusal hareketine yönelik imha saldırılarını yoğunlaştıran Türk devleti, diğer yandan Kürt sorununun “demokratik çözümü” yalanını dillendirmektedir. 75 Kürt milletvekili, 10 bakan, banka müdürleri ve bir dizi bürokrat, yanı sıra TOBB, AKP'li belediye başkanlarıyla GAP bölgesine çıkarma yapan Erdoğan'ın, Kürt sorununu “çözeceği” “Eylem Planını” şaşalı bir şekilde “Hepimiz aynı cumhuriyetin hür ve eşit vatandaşlarıyız” ifadeleriyle açıklaması, yerel seçimler öncesi oy yatırımından başka bir anlam ifade etmemektedir.

SAYFA 5

A.CAN ATAŞ İŞGAL DEMOKRASİSİ 11

Devrimci Demokrasi'den

GAZETEMİZE 1 AY YAYIN DURDURMA 'CEZASI' VERİLDİ

19 Mayıs'ta basıma giren gazetemizin 20-31 Mayıs 2008 tarihli 133. sayısı hakkında, 21 Mayıs tarihinde İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından toplatma kararı verilirken, 15 günde bir yayımlanan gazetemize '1 ay süre ile yayın durdurma cezası' getirildi. Basın polisinin 22 Mayıs'ta büromuza gelerek tebliğ ettiği 'yayın durdurma' ve 'el koyma' kararına gerekçe olarak, "PKK/Kongra-Gel'in propagandasını yapmak" gösterildi

19 Mayıs'ta basıma giren gazetemizin 133. sayısı, komünist önder İbrahim Kaypakaya'nın işkencede katledildiği 18 Mayıs 1973 tarihinin yıldönümü dolayısıyla "Onlar Yanını Kazanmanın Adıdır" manşeti ile çıkmıştı. Sayfalarımızda da ağırlıklı olarak bu konuyu işlemiş ve Yeni Demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirmiş olan komünist devrimcilerin hayatları hakkında bilgiler aktaran dosyaya yer vermiştik.

Gazetemizde PKK ile ilgili olarak ise, gerillaların 9 Mayıs'ta Hakkari'de Bezele Karakolu'na yönelik gerçekleştirdiği eylem haberine yer vermiştik. Daha önce de defalarca bu içerikte haberler yayımlamış olmamıza rağmen, bu sayımızın toplatılması ve gazetemize 1 ay yayın durdurma kararı verilmesi, eylemin ardından devletin içerisinde bulunduğu psikolojik havayı da gözler önüne sermektedir. Kürt ulusal devrimci mücadelesi karşısında pratik olarak askeri saldırılarla etkili bir sonuç alamadıklarından, aylardır ancak psikolojik yoğunluklu olarak sürdürdükleri karşı devrimci politikalarının savaş alanında yine kendi acizlikleri ile birlikte iflas etmesi, devleti iyice saldırgan hale getirmektedir. Bu maksatla, Kürt ulusal devrimci mücadelesi çizgisinde yayın yapan gazeteler (Özgür Gündem, Toplumsal Demokrasi...) mahkemelerin defalarca verdiği yayın durdurma kararları ile engellenmek isteniyor. Yayın durdurma kararları, özellikle geçtiğimiz 2007 yılının son aylarında, sını rötesi hareket saldırısının gerçekleşmesinden önce verilmeye başlanmış, bu tarihten sonra çıkarılan her gazete ise, daha ilk günlerinde kapatma kararları ile karşı karşıya kalmıştı. Türk ordusunun sınır ötesi saldırıdaki kuvvetle muhtemel olan başarısızlığının (ki öyle de oldu) gizlenmesi amaçlanıyordu. Gerçeği yansıtmayan, kendi kafalarında yarattıkları bilgilerle sürdürdükleri psikolojik propagandanın gerçek yüzünün ortaya çıkmasını engellemek için bu yola başvuruyorlardı, ancak yine de buna engel olamadılar. Genelkurmay Başkanı Büyükanıt bir demecinde bu durumu aynen şu ifadelerle kabul etmişti: "PKK psikolojik savaşta bizden daha iyi". Büyükanıt bu sözleri söylerken, Kürt medyasının engellenmesi için 'yargı'ya açıkça emir buyuruyordu. Ordu, hükümet ve yargının birlikteliğinde yönelen saldırılar, devletin emrindeki burjuva medyanın yalan haber bombardımanlarıyla, psikolojik bir savaş olarak ortaya çıkıyor.

Devrimci, demokrat çizgide yayın yapan basın-yayın kuruluşlarına yönelik saldırılar bu süreçte iyice artmış durumdadır. Yayın durdurma 'ceza'ları, yayınlara el konulması 'ceza'ları, para 'ceza'ları, hapis 'ceza'ları artmaktadır. Bugün yasalarla geliştirilen karşı-devrimci uygulamalarda ve bu 'ceza'larda nicel olarak bir artış olmasına rağmen, Avrupa demokrasisi özentsi içerisinde olanlar AKP'den hala umutlu olduklarını söyleyerek halkı aldatmaktadır. "AB üyeliği" ile yapılan aldatmaca, ülkede yaşananları gölgeleyememektedir. Mızrak çuvala sığmıyor, Türk devleti saldırganlaştıkça, nasıl bir 'demokrasi'ye sahip olduğunu, nasıl bir 'hukuk devleti' olduğunu gözler önüne sermektedir.

Emperyalist AB ülkelerinden edinilen perspektifle yaşama geçirilen F Tipi hapisane projesinin amaçları, olduğu gibi halka dayatılmaktadır. Ger-

çeklerden, doğrulardan tecrit edilmeye çalışılan halk, büyük bir hapisanede, üstelik de F Tipi gibi hücre sistemi benzeri bir hayata mahkum edilmektedir. Bu büyük hapisanede yalnızca egemenlerin kendi çıkarları gereği üretilmek istenen kişilik, bütün topluma dayatılmaktadır. Devlet tarafından yaratılan karşıtlıklar, kutuplaşmalar, oluşturulan düşünceler, hepsi, ama hepsi egemenlerin çıkarları gereğidir; zerre kadar halkın çıkarlarını barındırmamaktadır. Bu özelliklerde yaratılmak istenen insan tipi, AKP hükümeti sürecinde yoğunluklu olarak sürdürülen özelleştirmelere, emperyalistlerin politikaları sonucu meydana gelen ekonomik krizlere ve bunlar gibi türlü saldırılara, birinci derecede kendisini etkilemesine rağmen tepkisiz kalmaktadır. İşte bu insan tipi, F Tipi hapisanelerinde tretman uygulaması ile devrimci, komünist tutsaklara, bütün adli ve siyasi tutsaklara dayatılmaktadır. Devrimciler, komünistler; insanlığı, halkın kurtuluşuna yönelen bu saldırıya, tıpkı F Tipi hapisanelerinde sergiledikleri direniş gibi, hayatın her alanında direnmekte ve bunları boşa çıkarmak için mücadele etmektedir.

Gazetemiz gibi devrimci, demokrat medyanın kurumları da bunun mücadelesini vermektedir. Yapmak istediğimiz; insanlara dayatılan tecriti parçalamak, 'tretman' ile yaratılmak istenen insan tipi yerine, düşünen, sorgulayan, eleştiren, hesap soran ve en önemlisi de bütün bu özelliklerle donanarak, değiştirmek için mücadele etme cüretini gösterebilen bir insan tipi yaratmaktır.

Bu çabamız, gerici sistemin huzurunu kaçırmaktadır. Büyük hapisanede egemenlerin huzurunu kaçıran, isyan başlatan bizlere yönelik çeşitli saldırılar gerçekleştirilmektedir. Büyük hapishanenin içinde, yani tecrit içinde tecrit etmek istiyorlar bizi. Yayınlarımızın halka ulaşmasının engellenmesindeki amaç budur. Bu maksatla saldırıyorlar.

Amed büromuzun çalışanı yoldaşımız İlyas Aktaş, Mart 2006'da Amed'de kitlelerin isyanını bastırmak isteyen devlet tarafından katledildi. Gazetemizin eski Yazı İşleri Müdürü Erdal Güler, devlet için suç sayılanları 'basın yayın yoluyla gerçekleştirdiği' için misliyle aldığı 'cezalarla' bugün Amasya Hapishanesi'nde tutulmaktadır. Nisan 2008'de Kızıldere katliamı ile ilgili haberi nedeniyle Yürüyüş dergisi, Kasım 2007'de de Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP)'nin kongresi ile ilgili haberi nedeniyle Kızıl Bayrak gazetesi yayın durdurma kararları ile karşı karşıya kalmıştı. Şimdi de gazetemiz hakkında verildi bu kararlar.

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın partisinin kapatılma davası, 301'inci maddenin değişikliği, anayasa değişikliği ve türban gibi gündemler nedeniyle sıklıkla bahseder olduğu Batı menşeli 'özgürlük'lerin mahiyeti ve anlamı, ezilen halkımız, Kürt ulusu ve devrimci, komünistler için sabittir. Bu, baskı ve şiddet uygulayarak sindirme, bastırma, ezme, yok etme çabasından başka birşey değildir. Ve bunun adı devlet terörüdür.

Özgürlüklerden en çok bahsedilen, ancak sistemin karşı-devrimci gerçekliğinin de bir o kadar gün yüzüne çıktığı bu süreçte, perdede oynanan oyun bir aldatmacadan öte değildir. "İlimli İslam

demokrasisi mi, laik darbecilik mi" diye yaratılan saflaşmada demokrasi ve laiklik kavramları çarpıtılmaktadır. Ne bir tarafı demokrasi, ne de diğer tarafı laikliktir. Bu kutuplaşmanın yaratıcısı taraflar, halkın dini duygularını sonuna kadar sömürmenin peşinde ve emperyalist kapitalist sistemin uşaklığını yapmada yarış halindedir. Dolayısı ile, bahsettikleri demokrasi, bir avuç azınlığın geniş kitleler üzerindeki diktatörlüğüdür. Bütün bu yaşananlar, dünyanın başına çöreklenmiş emperyalist kapitalist sistemin ürünüdür.

Efendileri yalnızca, ülkemiz emekçilerinin sosyal haklarının gaspedilmesi, sömürünün daha sistemli hale getirilmesi ile ilgilenirken, uşaklarının 'demokratikleşme' gürlütsü adı altında saldırılan öyle bir hal aldı ki, ülkeyi emperyalizme peşkeş çeken politikaların birinci derecede hedefi olan işçi, emekçilerin demokratik talepleri, özelleştirme karşısındaki tepkileri şiddetle bastırılmaya çalışıldı. Fabrikasını satırmak istemeyen, sosyal hakları gaspedilen işçinin, emekçinin; fındığının, tütününün, çayının, şekerinin, sütünün hiç edilmesine tepki gösteren köylünün karşısında karşı devrimci şiddetle dikiliyorlar. Bu mücadeleyi verenleri "TERÖRİST" diye damgalamak istiyorlar. Gerçek 'terör' uygulayıcının, emperyalistler ve onların ülkemizdeki gibi uşakları olduğu açıktır. Bugün dünya-

da kol gezen ekonomik krizler, gıda kıtlığı ve bunun sonucu olarak artış gösteren 'açlık' onların eseridir. Bu durum içerisinde yine kendi çıkarlarını önde tutmaktan geri durmayıp 'açların öfkesi sistem için tehlikelidir' diyerek kaygılarını dile getirmektedirler.

Ezilen dünya halklarının ve uluslarının mücadelesinde taraf olan gazetemiz, ilkelerinden asla taviz vermeyecektir. Sınıf mücadelesinde komünistlerden yana tavrı olan gazetemiz, ezilen ulusların haklı mücadelelerini de 'Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı' çerçevesinde kayıtsız, şartsız savunmaktadır, bunlardan ülkemizdeki Kürt ulusal mücadelesi gibi devrimci karakterde olanları ise desteklemektedir. Bu tutum karşısında yasaların hükmü yoktur. Emperyalist kapitalist sistem ve onun uşağı faşist sistem karşısındaki tutumumuz, komünist önder İbrahim Kaypakaya'nın Türkiye-Kuzey Kürdistan coğrafyasına kazandırdığı kızıl güzergah ile nettir.

Sınıf düşmanlarımızın ilan ettiği bu savaş 'kabusumuzdur'. Onları kinamak gibi bir anlayış içerisinde değiliz. Yaşadıklarımız, savaş sırasında sıcak bir çatışmanın yaşandığı andan farksızdır ve düşmanımızın sığıttığı kurşun için kinamakla sınırlı kalmak anlamsızdır.

Mayıs ayında 3 yayın durdurma kararı daha

Alternatif gazetesi

1 ay kapatıldı

Yayın hayatına 19 Mayıs'ta başlayan Alternatif gazetesinin yayımı 26 Mayıs'ta 1 ay süreyle durduruldu. "Özgür basın geleneğinin devamcısıyız" diyerek yayın hayatına başlayan Alternatif gazetesi, günlük yayımlanan Özgür Gündem, Toplumsal Demokrasi gibi gazetelerin Türk devleti tarafından sistemli bir şekilde engellenmesinin bir sonucu olarak ortaya çıkmıştı. Gazetenin 24-25 Mayıs tarihli nüshalarında "PKK propagandası" yapıldığı iddiasıyla İstanbul 10. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından yayımı durdurulan gazetenin Genel Yayın Yönetmeni Ragıp Zarakolu, "Gazetemizin kapatılması, Türkiye'de basın özgürlüğünün ciddi bir tehdit altında olduğunun göstergesidir" dedi.

Halk Gerçeği dergisi

1 ay kapatıldı

Haftalık olarak yayımlanan Halk Gerçeği isimli dergi de 11 Mayıs tarihli 6. sayısında "DHKP-C propagandası" yaptığı iddiasıyla 1 ay süreyle kapatıldı. 6'nıcı sayısına el konulan

Halk Gerçeği dergisi tarafından yapılan açıklamada, "Bu karar, düzenin yasa terörüdür. Türkiye'de hukuk adına, adalet adına bu terörün nasıl uygulandığını görmek için Halk Gerçeği dergisinin söz konusu sayfalarını mutlaka inceleyin. Bu sayfaları inceleyen, kimin terörist olduğunu çok net olarak görecektir. Açık söylüyorum; bu kararlarla, devrimcilere karşı terör, hukuk cüppesi giymiştir" denildi. Derginin kapatılmasını protesto etmek isteyen dergi çalışanları, Beşiktaş'ta bulunan İstanbul Adliyesi önünde basın açıklaması yaptı. Protesto eylemine saldıran polis 7 kişiyi gözaltına aldı.

Yeni Bakış gazetesi

1 ay kapatıldı

Haftalık yayın yapan Yeni Bakış gazetesi "PKK'nin propagandasını" yaptığı iddiasıyla 1 ay süreyle kapatıldı. Yayın hayatına 14 Nisan 2008'de başlayan Yeni Bakış, 5-11 Mayıs tarihli sayısında yer alan "Büyükanıt ve Başbuğ başarısız oldu" başlıklı haberde "yasadışı örgüt propagandası" yaptığı iddiasıyla 9 Mayıs'ta İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 1 ay süreyle kapatıldı.

Adana'da 4 DHP üyesi tutuklandı

Bu yıl 1 Mayıs'ta en çok konuşulan il, polisin saldırıları nedeniyle İstanbul oldu, ancak diğer illerde de saldırılar olmuştu ve 1 Mayıs'ın ardından devlet terörü bu illerde hala sürüyor. Dersim'de atılan sloganlar nedeniyle DHP üyelerine soruşturma açılırken, Adana'da 2 Haziran günü sabah saatlerinde evlere baskın düzenleyen siyasi polisler tarafından 17 DHP üyesi gözaltına alındı. 1 Mayıs'ta 'yasadışı örgüt propagandası' yaptıkları gerekçesi ile gözaltına alınan ve 3 Haziran'da mahkemeye çıkarılan 17 DHP'li den dö-

dü hakkında tutuklama kararı çıktı. Hakkında tutuklama kararı verilenlerin isimleri şöyle: Cemal Doğan, Yağmur Yeter, Adnan Yılmaz, İsa Uğur Erdoğan.

Gözaltılar ve tutuklamalarla ilgili yazılı bir açıklama yapan Demokratik Haklar Platformu, 1 Mayıs'ta 'yasadışı marjinal gruplar' ifadesiyle ortamı germeye çalışan devletin, bugün ise 'yasadışı örgüt propagandası' yapıldığı gerekçesi ile saldırılar düzenleyerek, devrimcileri kitlelerden, kitleleri ise devrim mücadelesinden kopartmayı hedeflediği vurgu-

landı. Özgürlükler üzerinde yaratılan bu baskının, mevcut sömürü düzenini devam ettirmek için yapıldığının altını çizen DHP, "Bu topraklarda emperyalistlerin istediği gibi oynamasına karşı çıkmak, en temel insani hak ve talepleri savunmak, bu amaçla mücadele yürütmek yasadışı olmaksa; hak, hukuk, yani insana ait olması gerekenleri söylemek yasadışıysa, evet biz yasadışıyız! Bu tür söylemlerle bizlerin demokratik ve meşru varlığımızı gölgelemeleri mümkün olmayacaktır" dedi.

Devrimci Demokrasi gazetesi olarak yayına başladığımız ilk sayımızda Neden Devrimci Demokrasi? sorusunu cevaplandırırken aynı zamanda da yayın ilkelerimizi ve kendi durduğumuz yeri tarif etmiştik. Aradan geçen zaman dilimi içerisinde Devrimci Demokrasi'yi var eden yayın ilkeleri ve bu ilkelerin bütününü ifade eden ideolojik dokumuza uygun yayın faaliyetimizi kesintisiz olarak sürdürdük. Ki bu süre içerisinde Devrimci Demokrasi de öncelleri gibi devletin direkt baskısını sürekli yaşadı. Defalarca gazete bürolarımız basıldı, çalışanlarımız gözaltına alındı, sorumlu yazı işleri müdürlerimiz hakkında onlarca yıla varan hapis cezaları ve para cezalarıyla susturulmaya çalışıldık. Gücümüzü proletarya, ezilen ulus ve halklardan almanın haklılığıyla devletin baskılarına karşı bulduğumuz mevziyi ezilen halkların sesi, soluğu olarak amacına uygun yaşatmanın mücadelesi içerisinde olduk. Bu mücadele içerisinde iki yıl önce Amed büro çalışanımız İlyas Aktaş'ı şehit verdik. Bu güne kadar Devrimci Demokrasi olarak yaşadıklarımız kuşkusuz ki bize çok şey öğretti. Ki bu öğrendiklerimiz bizim bulduğumuz mevziden geri adım atmamızın değil, daha bir güçle tutunmamızın zeminini kuvvetlendirdi. Bu gün yine gazetemiz devletin yeni bir saldırısının hedefi yapılarak 1 ay yayınımız durduruldu. Devrimci Demokrasi olarak sınıf düşmanlarımızın saldırılarının muhtevası her nasıl olursa olsun, bunlara şimdiden kabulümüzdür diyor ve hakim sınıfların ve bunların sistemlerinin saldırılarına karşı proletarya, ezilen ulus ve halklarımızın bu alandaki mevzisi ve sınıf mücadelesinde taraf olduğumuzu beyan ederek birinci sayımızda Neden Devrimci Demokrasi? sorusuna verdiğimiz yanıtları birkez daha sahiplenerek devrimci gaztecilik görevimizi icra edeceğimizi yineliyoruz

Devrimci Demokrasi

Bölge halklarına ve onun öncü güçleri olan komünist ve devrimcilere teslimiyetin dayatıldığı kritik bir süreçten geçmekteyiz. Tarihi inkarın, teslimiyetin, tasfiyeciliğin ve kaçkınlığın dayatıldığı bir sürecin omuzlarınıza yüklediği sorumluluk ve zorlukların bilincinde olarak; 30 yıla yakın Kaypakkayacı mirası layıkıyla temsil etmenin onuru ile Kaypakkayacılığın işçi sınıfı ve emekçi halklarımız için yakıcılığını dayattığı bu süreçte okura merhaba diyoruz.

Varlık koşulumuz ve demokratik halk devriminin önder gücü olan işçi sınıfının ve esas ordusu olan yoksul köylülüğün; yerinden yurdundan edilerek, kent varoşlarında ölüme terk edilen kent emekçilerinin; her gün milyonlarca dolar servet akışını emperyalizm ve uşaklarına aktaran, ulaşımı, haberleşmeyi, sağlık, eğitim vb hizmetlerini yapan ama karşılığında telifuz edilmesi bile utanç verici bir ücrete mahkum edilen kamu emekçisinin; uzun yıllardır komünist-devrimci iradeleri ve bedenleri ile zalimin zulmüne boyun eğmeyen tutsak savaşçıların ve canları-kanları ile devrimimizin harcı olan şehitlerimizin yakınlarının; jandarma dipçigi ve polis jopu altında eğitimini yapmaya çalışan yalın ateş gençliğin dili, sesi, kulağı olma azmi ve coşkusuyla “merhaba” diyoruz!

“İnsan hakları, demokratikleşme” adı altında işçi sınıfı ve emekçi halklara baskının, sömürünün ve köleliğin dayatıldığı, demokrasi kavramının içinin boşaltılarak gerici-faşist diktatörlüklerin “demokratik ülke, demokratik cumhuriyet” olarak nitelendirildiği bir süreçte, her türden, reformist, revizyonist ve bilimüm tasfiyeci akım ile aramızdaki nitel farklılığı en iyi şekilde ifade eden ve devrimimizin asgari programının en özlü ifadesi olan Devrimci Demokrasi isminde karar kıldık. Devrimci Demokrasi kavramının içeriğini doğru algılayan hiç bir devrimcinin, “neden Devrimci Demokrasi” sorusunu yanıtlamakta zorluk çekmeyeceğine inanıyoruz.

Devrimci Demokrasi; dünyanın milyonlarca proleterleri ve ezilen kitlelerin, her geçen gün artan oranda emperyalist-kapitalist dünya düzenine ve tüm gericiliğe karşı mücadelelerini kararlılıkla sürdürmelerine karşın, bu mücadelelere aynı oranda komünistlerin önderliklerinin zaruriyetini ve yakıcılığını dayatmaktadır. Devrimci Demokrasi, bu önderlik görevinin gerek ulusal, gerekse uluslar arası alanda layıkıyla yerine getirildiği görüşünde değildir. Komünistlerin bu temel zaafiyetinin giderilmesi, kitleleri dizginlerinden boşaltıp, örgütleyerek devrimci şiddet yoluyla iktidarı ele geçirecek olan proletaryanın evrensel ideolojisi MLM' yi kitlelere taşıma bilinci, görevi ve sorumluluğuyla hareket edecektir.

Devrici Demokrasi; her şeyden önce enternasyonal proletaryanın biricik bilimsel ideolojisi olan MLM'nin kılavuzluğundan şaşmayarak, komünist basının bu cephedeki temsilcisi olduğu bilincinden hareket edecektir. Devrimci görevleri yerine getirmek ve halkı, siyasi iktidarı ele geçirmek için devrimci savaşımızın stratejisine uygun olarak merkezi görev etrafında birleştirmek, gazetemizin temel doğrultusu olacaktır. Komünist bir basın ile silahlanmayan bir devrimin, kitleleri kucaklayıp, seferber etmekte zorluk çekeceğinden hareketle Devrimci Demokrasi; bu alandaki sorumluluğun bilincinde olarak proletaryanın cephaneliği olma işlevini yerine getirme azmindedir.

Devrimci Demokrasi; Proletaryanın elinde dünyayı

devrimle değiştirmede temel silah olan MLM'yi yayın politikasına yön veren projektör olarak kabul ettiği için, proleteryanın büyük önderleri ve öğretmenleri Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un öğretilerini revizyonist, Troçkist, reformist ve her renkten oportünist saldırılara karşı sarsılmaz bir azimle savunacak ve öğretiler doğrultusunda oluşturacağı çalışma esaslarına sıkı sıkıya bağlı kalacaktır. Gazetemiz bu amaçla tüm burjuva akımların, proletarya ve halk içindeki etkileri kırılmadan, proletaryanın önderliğinin tam olarak tesis edilemeyeceği inancıyla, tüm burjuva akımlara karşı uzlaşmaz ideolojik mücadele vermeyi kendine görev bilir.

Devrimci Demokrasi; devletin ideolojik temelini oluşturan Kemalizm'e ve “vatanseverlik” adına Kemalizm hayranlığı ve dalkavukluğuna karşı mücadeleyi bir an dahi elden bırakmayacak, Kemalist diktatörlüğün ırkçılık ve şovenizmin gelişmesini körükleyen tüm politikalarının en amansız düşmanı olarak; dünyanın bütün ezilen halkları ve mazlum uluslarıarasında kardeşlik ve dayanışma bilincinin gelişip, pekişmesi için mücadele edecektir. Gazetemiz bu görevini yerine getirirken uluslar arası komünist basının ülkemizdeki kolu olduğu bilinci ve sorumluluğunu asla unutmayacaktır.

Devrimci Demokrasi; “demokratik cumhuriyet”, “1. ve 2. cumhuriyet” gibi safasatalar ile kitlelerin dikkatini devrim ve sosyalizm davasından uzaklaştırmayı amaçlayan, oyunların gerçek niyetlerini kitleler nezdinde teşhir edecek ve özellikle “demokratik cumhuriyet” fıkrı harikasıyla devrimci ve komünist harekete dayatılan tasfiyeciliğe, teslimiyete ve reformizme karşı kararlılıkla mücadele edecek; işçi sınıfı önderliğinde, işçilerin, köylülerin, kent küçük burjuvazisinin ve milli burjuvazinin devrimci kanadının ortak diktatörlüğü olan demokratik halk iktidarının muzaffer olmasının basın cephesindeki mevzisi olacaktır.

Devrimci Demokrasi; Kürt ulusunun inkara tabi tutulduğu, Kürt ulusal hareketinin bütünlük olarak devrimci niteliğinden anndırılıp, hareketi, faşist diktatörlüğe ve emperyalizme eklemlene çabalarının zirveye çıkarıldığı bu süreçte, MLM'nin Türkiye-Kuzey Kürdistan'a uyarlaması olan Kaypakkayacı ideolojik-siyasal hattının her konuda olduğu gibi, ulusal sorun konusundaki tezlerinin de tartışılmaz bir şekilde toplumsal pratik tarafından kanıtlandığı gerçeğinden hareketle, proletarya partisinin bu konudaki doğru ve parlak çözümünün savunucusu olacaktır.

Devrimci Demokrasi; Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı başta olmak üzere, bütün milletlerin ve dillerin tam eşitliğinin garantı altına alınması, hiçbir dilin zorunlu dil olarak tanınmamasının; diğer bütün yerli dillerin öğretildiği okulların açılması, herhangi bir ulusun, herhangi bir imtiyaza sahip olmasının tamamen ortadan kaldırılmasının; Kürt ulusunun ve çeşitli milliyetlerin herhangi bir hakkına tecavüzün yasaklanmasının savunucusu ve takipçisi olacaktır. Bütün bunların gerçekleşmesi, kültürel milli özerklik gibi burjuva “çözüm”lerin aksine; her ulusa kendi kaderini tayin etme hakkının tanınması, yaygın bölgesel özerklik ve tamamen demokratik, yerel kendi kendini yönetim siyasetinin uygulanması; uluslar ve ulusal azınlıklar arasındaki sınırların, ekonomik ve sosyal şartlar, nüfusun milli bileşimi ve benzeri üzerinde

bizzat mahalli nüfus tarafından geçmektedir. Gazetemiz bu görevini yerine getirmeye çalışırken, “bütün uluslar için tam hak eşitliği, ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı; bütün ülkelerin ve ezilen halkların birleşmesi” evrensel temel şiarlarından şaşmayarak her türden şoven, sosyal şoven, milliyetçi burjuva akımların Kürt-Türk ve çeşitli milliyetlerden işçi sınıfı ve ezilen halkların kardeşliğine ve birliğine zarar veren yaklaşımların ve pratiklerin en amansız düşmanı olacaktır.

Devrimci Demokrasi; Demokratik Halk Devrimi'nin; proletarya önderliğinde köylülerin, küçük burjuvazinin yansırı milli burjuvazinin devrimci kanadının katıldığı bir devrim olduğu bilinci ile emperyalizm, feodalizm ve komprador-bürokrat kapitalizmin tasfiyesi doğrultusunda gelişecek mücadelenin savunucusu olacaktır. Bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesini geliştirip, güçlendiren tüm devrimci hareket ve mücadelelerin yanında olmakla kalmayıp, bizzat bunlara kılavuzluk etmeyi varlık koşulu sayacaktır.

Devrimci Demokrasi; gerek uluslararası ve gerekse de yerel düzeyde bütün Maoist güçlerin, aralarında ki farklılıkları iki çizgi mücadelesi ile çözme yöntemini temel alarak örgütsel birliklerini geliştirip, güçlendirmesinin yılmaz savunucusu olacaktır. Bu amaçla, gazetemiz, Maoist güçler arasındaki farklılıkları abartarak, komünistler arası ilişkileri zedeleyen dargrupçu, sektör zihniyete, komünistler arası farklılıkları görmezden gelen, birlik kistaslarına önem vermeyerek ilkesiz birliği savunan liberal-uzlaşmacı yaklaşımlarla mücadele ederek, Maoistlerin birliğinin gerçekleşmesi için üzerine düşeni yerine getirmeye çalışacaktır. Özünde anti birlikti olan bu iki yanılı tutuma karşı, Maoist parti ve partilerin tarihsel dersleri ışığında bütün farklılıkların masaya yatırılarak hilafsız bir ideolojik mücadele ile Maoist güçlerin örgütsel birliğinin sağlanması gerektiği inancı çıkış noktamız olacaktır. Gazetemiz, ilkel örgütsel birliğin hizmetinde olduğu bilinci ile geçmişin alışla gelmiş “komünist” sosuna batırılmış yarı lümpen, sektör, yıkıcı ve bozguncu tüm polemik yazıların ve tarzlarının karşısında olacak ve bu nitelikteki yazılara sayfalarını açmayacaktır.

Devrimci Demokrasi; gerçek devrimciliğin yeniden sırandığı bir ortamda, ideolojik, siyasal, örgütsel, askeri ve kültürel alanlarda kendisini çok yönlü sorgulamayan, olumsuzluklarından arınıp, olumlulukların üzerinde yükselmeyi temel almayan bir devrimcilik tarzının sürece yanıt olmayacağı bilinciyle; tarihi inkardan gelip kendilerinin devrimciliği başlama tarihini komünist ve devrimci hareketin miladı olarak belirleyen inkarcı ve tarih çarpıtcısı anlayışlarla; tarihe sahip çıkma adına geçmiş olumsuzluklara doğmatikçe tutunan anlayışların, özünde birbirini besleyen tasfiyeci yaklaşımlar olduğunun bilincindedir. Bundandır ki gazetemiz, gerek ulusal ve gerekse de uluslar arası alanda Maoistlerin tarihine yönelik sağdan ve “sol” dan gelen her türden çarpık anlayışların karşısında olacak; tarihimizde yaşanan kimi olumsuzlukların üstüne örtü örtün çiğ yaklaşımlardan uzak duracak, yüzlerce şehit ve tarifsiz acılar pahasına yaratılan komünist değer ve ilkeler üzerinde yükselmeyi temel alacak ve tek yanlı ve hep “şanlı” bir zihniyetin karşısına “dün bizimdi, gün bizimidir, zaferde bizim olacak” şiarıyla çıkacaktır.

Devrimci Demokrasi; halk güçlerini birleştirmek ve halk ile birleşmek prensibinden hareketle, halk güçlerinin ortak düşmana karşı ortak mücadelesinin her alanda örülmesinin savunucusu olacaktır. Proletaryanın ve bileşenlerinin siyasi varlığına saygıyı ön koşul olarak kabul eden, proletaryanın programatik hedeflerine uygun, bağımsız örgütsel ve siyasal faaliyetlerini engellemeyen kısa ve uzun vadeli eylem birliklerinin yaratılıp, büyütülmesine katkı sunmak gazetemizin öncelikleri arasında olacaktır. Bu bilinçle; gazetemiz ideolojik polemik ve eleştiri adı altında halk güçlerine, devrimci örgüt ve partilere yönelik karalama, onları halkın gözünde küçük düşürme gibi; komünist ve devrimci parti, örgütleri karşı karşıya getirme amaçlı yazı, açıklama ve metinlere sayfalarını kapalı tutacaktır. Gazetemiz; halk güçleri arasındaki çelişkilerin eleştiri, özelleştiri ve ikna yöntemi ile çözülmesi gerektiğine olan inancıyla bu ilkesel tutumun tavizsiz bir şekilde savunucusu olacaktır. Siyasi iktidar mücadelesinde proletaryanın kendi siyasal bağımsızlığını koruması kaydıyla, kendisi dışındaki politik devrimci örgütlere ve halk güçlerine karşı grupçu kaygılar gütmenin, proletarya davasına zarar vereceğini bilinciyle; halk güçleri ile arasındaki sorunları çözme yönteminde her türden şiddet ögesini reddederek bu türden anlayışlar ile kararlı bir ideolojik mücadelenin yürütülmesi gerektiği prensibinin, devrim saflarında hayat bulması için yılmadan mücadele edecektir.

Devrimci Demokrasi; kimi revizyonist, reformist, parlamentarist ve oportünist düşünce sahiplerinin aksine yan-sömürge, yan-feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahip ülkelerde Mao'nun Halk Savaşı teorisi ve stratejisinin, proletaryanın ve ezilen halkların tek kurtuluş yolu olduğuna inanır ve savunur. Ulusal hareket önderliğindeki gerilla savaşının tasfiyecilik sürecine sokulmasından sonra, Maoizm'e düşman tüm akımların ve özellikle de parlamentarizmin “nimetlerini” kesmeden genel ayaklanmacı zihniyetin, bunu Halk Savaşı stratejisinin “iflası” şeklinde değerlendiren, proletarya partisine karşı giriştiği gerici saldırıların püskürtülmesini temel görevleri arasında sayacaktır. Gazetemiz, devletin elde ettiği taktik ve psikolojik üstünlük ile tüm gücüyle soysal kurtuluş mücadelesi veren gerillalar başta olmak üzere silahlı mücadele veren güçlere yüklendiği, tasfiyecilik ve reformizm rüzgarlarının daha bir güçlü estiği, düşmanın bu coğrafyada bulunan ırılı-ufaklı silahlı hareketleri tasfiye ederek, ülkeyi karanlıklara boğmaya çalıştığı ve çeşitli uluslardan ve azınlık milliyetlerden halkımız her zamankinden çok daha kararlı ve istikrarlı savaşım yürüten partiye ihtiyaç duyduğu bu süreçte, mücadelelenin ana halkasındaki komünist ve devrimci güçlerin kitleler ile kucaklaşmasının bu alandaki temsilcisi olduğu gerçekliğinden hareket edecektir.

Devrimci Demokrasi; faşizmin, bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesini boğmak için, işçi sınıfı ve halk kitlelerinin sıradan demokratik istemlerini dahi kanla bastırdığı, kitleleri teslim almak için işkenceleri karakollardan evlere, köy meydanlarına ve sokaklara taşıdığı, gözaltında kayıp ve tecavüzleri en yaygın bir şekilde devreye soktuğu, devrimci-sosyalist basını susturmak istediği bir süreçte, on binlerce şehit ve eşine ender rastlanan kahramanlık örnekleri pahasına yaratılmış tüm kazanım ve mevzileri koruma ve bunları büyüterek geliştirme azminde olacaktır.

Devrimci Demokrasi

SUSTURULAMAZ

YURTIÇİ HESAP NO:
Ertaş ÖZTÜRK
Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: 0094208-6
İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: 1002 30000 1153314

YURTDİŞİ HESAP NO:
Ertaş ÖZTÜRK
Yapı Kredi Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 3013710-9
İş Bankası İst. Aksaray Şubesi: (Euro) 1002 301000 1107308
Emlak Bankası İst. Atatürk Bulvarı Şubesi: (FRF) 00235699

ABONE OL - ABONE BUL
OKU - OKUT

Abonelik Süresi	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	12 YTL	35 EURO
1 YILLIK	24. YTL	70 EURO

Türk hakim sınıflarının bayağılaşan dalaşı ‘seyirlik oyun’u aratmıyor

ABD emperyalizminin stratejik çıkarları doğrultusunda cereyan eden siyasi gelişmeler ve bu gelişmeler gereği Türk devletinin yapılandırılma çabaları ister istemez Türk hakim sınıfları arasında çatışmalara, yer yer danışıklı dövüş, kimi zaman da uzlaşmacı-pazarlıklı bir siyasetin icra edilmesine yön veriyor. Son günlerde AKP ile CHP-yargı arasında mahalle kavgasını aratmayan, orta oyununa dönüştürülen atışmalar, karşılıklı ataklar, fırsat kollamalar bunun en bariz göstergeleridir

AKP'ye açılan kapatma davasıyla birlikte, klikler çatışması ülkenin siyasal gündeminin ortasına çöreklenmiş durumda. Büyük Ortadoğu Projesiyle ABD emperyalizminin stratejik çıkarları doğrultusunda cereyan eden siyasi gelişmeler ve bu gelişmeler gereği Türk devletinin yapılandırılma çabaları, ister istemez Türk hakim sınıfları arasında çatışmalara, yer yer danışıklı dövüş, kimi zaman da uzlaşmacı-pazarlıklı bir siyasetin icra edilmesine yön veriyor. Kürt ulusal hareketinin imha konsepti de eklenince kompozisyon tamamlanıyor. Özellikle, son bir yıldır ülke iç siyaseti ve gündemi; Türk hakim sınıflarının AKP ile CHP-Yargı nazarında yaşanan çatışmalar, “gerginlikler” belirliyor. Son günlerde, AKP ile CHP-yargı arasında mahalle kavgasını aratmayan, orta oyununa dönüşen atışmalar, karşılıklı ataklar, fırsat kollamalar bunun en bariz göstergeleridir. Bir yandan uzlaşma çağrıları, diğer yandan “ne yapсам da saldırsam, köşeye sıkıştır-sam” mantığıyla yaratılan gerginlik hakim sınıflarının ruh halini net bir şekilde yansıtıyor. Ama bu dövüşün danışıklı olduğunu da gizleyemiyor. Daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz üzere Türk hakim sınıfları arasında yaşanan bu çatışma hep vardı ve bundan sonra da farklı ağırlıklarda devam edecektir. Zira bu Türk hakim sınıflarının karakteristik özelliğidir. Emperyalizm; stratejik çıkarları, yeni yönelimleri gereği ona uygun yeni süreçler koymaktadır önüne. Bu da kaçınılmaz olarak kendisine bağımlı Türk devletinin bu süreçte uydurulması, yapılandırılmasını dayatıyor. Ki bunun yeni bir şey olmadığını belirtmek gerekiyor. Son birkaç yılın siyasi tablosunun özünü bu oluşturuyor. Türk hakim sınıflarının buna bir itirazı da yoktur. İtirazı, bu süreçte ya da siyaset sahnesine hangi güçlerin çıkıp çıkmayacağı sorunudur. Kopartılan firmalar bunun içindir. Ülke siyasetine böylece Hakim sınıfı kliklerinin çatışması şeklinde yansımaktadır. Daha somutu, AKP ile asıl iktidar, geleneksel olan yani Kemalist klik arasında yaşanan çatışmadır. Ne var ki bu süreçte misyon AKP'ye yüklenmiştir. 85 yıllık Kemalist iktidar buna karşı itiraz ediyor. Zira yaşanacak değişikliği, devletin yapılandırmasını kendi inisiyatifinin olduğu bir siyasi arenada yapmak istemektedir. Emperyalizmin temsilciliğini kendisi yapmak istemektedir. Özetle AKP yerine Kemalist klik olsa da emperyalistlerin çizdiği rotayı izleyeceklerdir. İşte bu süreç böyleleri sancılı doğurmakta, çatışmaların yoğunlaşmasına neden olmakta hatta krizlere vesile olmaktadır. Ki son süreçte yaşananlar bunun sonucudur. Bu noktada emperyalistler de duruma müdahale etmek zorunda kalarak, hakim sınıfları uzlaştırma sürecini işletmeye çalışıyor. Mesela AB'nin geçtiğimiz ay doğrudan hakemliğe soyunması, ABD'nin ağırtan olmasa da yer yer açıklamalarda bulunarak yön veriyor olması gibi... Öte yandan Türk hakim sınıfları da uzlaşabilecekleri zemini yaratmanın derdindedir. Kuşkusuz bu yaratıldığı sürede rota farklı bir yöne evirilecektir. Birkaç ay öncesine kadar

Emperyalizm stratejik çıkarları, yeni yönelimleri gereği Türk devletinin önüne yeni süreçler koymaktadır. Bu da kaçınılmaz olarak kendisine bağımlı Türk devletinin bu süreçte uydurulması, yapılandırılmasını dayatıyor. Ki bunun yeni bir şey olmadığını belirtmek gerekiyor. Son birkaç yılda yaşanan siyasi tablonun özünü bu oluşturuyor. Türk hakim sınıflarının buna bir itirazı da yoktur. İtirazı bu süreçte ya da siyaset sahnesine hangi güçlerin çıkıp çıkmayacağı sorunudur

AKP'ye karşı “direnişin” başını çeken ordunun birtakım pazarlıklar neticesinde uzlaşması ve perde gerisine girmesi meselenin kavranması açısından oldukça önemlidir. Emperyalizmin kaptanlığında yaşanan bu süreç sonucunda ne olacağı, kiminle iş yapılacağı önümüzdeki süreçte belli olacaktır. Zira bir netliğin olmadığı AKP'ye kapatılma davasının açılmasıyla aşıkardır. AKP'nin kapatılması, yerine başka bir odağın yer alması vb emperyalizmin stratejilerini, Türk devletinin oynayacağı rolü sandığı gibi sekteye uğratmayacaktır. Mesele hakim sınıflarının hangi kliğinin emperyalistlerle iş yapacağı meselesi değildir. Esas olan emperyalizmin ihtiyaçlarını kimin en ideal bir şekilde karşılayacağıdır. Nitekim gerek ABD, gerekse de AB emperyalistleri Türk hakim sınıfları arasında birini ötekine tercih etmediğini her fırsatta dile getiriyor. Kim uşaklık yaparsa “onunla birlikte hareket ederiz” demekteldirler. Fakat emperyalistler için Türk hakim sınıflarının uzlaştırılması ve uyumlu işler yapılması en makbul olandır. Bu satranç oyununda AKP'nin kapatılması gerekiyorsa kapatılır. Önemli de değildir, zira kapatılması yönünde adımlar atılmıştır.

AKP'ye karşı açılan cephede ordunun süt dökmüş kedi misali geriye çekilmesi ve sessizliğe bürünmesiyle meydan CHP ve yargı gibi Kemalizm'in ağır taşlarına kalmıştır. Buna sermaye çevreleri, medya grupları nabza göre dahil oluyor. Mesela AKP'ye desteğini esirgemeyen Doğan Holding bugün AKP'yi köşeye sıkıştırma hamlesinde görev üstlenmiştir. Keza ağırtan olmasa da TÜSİAD'ın AKP'ye karşı memnuniyetsizliği çeşitli argümanlarla dile getirildiği dikkat çekiyor. MHP'nin farklı kuldardan müdahillliği ve bunu daha ileriye götürme çabaları görülüyor. AKP'nin davasının nihayetine paralel bir şekilde siyasi gündem AKP ile yargı-CHP kavgasına dönüşmüş durumda. AKP ve yargı kurumları karşılıklı atakları yoğunlaştırarak, birbirlerine karşı üstünlük kurma çabaları sürüp gitmektedir. Kişilerin dinlendiği, hedef gösteren açıklamaların yapıldığı, yargı üyelerine baskı yapıldığı üzerinden tam bir psikolojik harb veriliyor. Her iki taraf bu dalaştan, mağduriyetlerini temellen-direcekleri argümanları ayıkıyor, söylemine dayanak oluşturuyor. Geçtiğimiz hafta Yargıtay'ın AKP'ye karşı yayımladığı “muhtıra” niteliğindeki açıklaması kıyametlerin kopmasına neden olmuştu. Pek “alışık” olunmayan bu tutum klikler arası çatışmanın farklı biçimlerde icra edilmesinden başka bir şey değildir. Yargıtay'ın AKP'ye karşı yayımladığı muhtıra niteliğindeki açıklamasını Danıştay'ın destek açıklaması izledi. Yargıtay'ın açıklamasına destek Danıştay'la sınırlı kalmadı, CHP, MHP de açıklamayı destekleyen beyanlarda bulunmakta gecikmedi. Son zamanlarda AKP'ye karşı eleştirilerini yükselten TÜSİAD ise orduyla birlikte sessiz kalmayı tercih etti. AKP bu açıklamayı ‘hukuksuzluk’, ‘suc’ ve ‘siyasi’ şeklinde değerlendirirken, Yargı kendisine dolayısıyla “cumhuriyetin temel değerlerine” saldırı olarak değerlendirmiştir. Öte yandan kapatmayla birlikte “yargının

yıpratılmaya çalışıldığı, üyelere baskıların arttığı dava sürecini etkilemeye çalışıldığı” belirtildi. Bugüne kadar ordu tarafından yapılan böyleleri “muhtıra” niteliğindeki açıklamalar bu sefer orduyla aynı dokuya sahip olan yargı ağzından yapıldı. Yargıtay'ın açıklamanın esasını; AKP ile birlikte cumhuriyetin temel değerlerine, özellikle yargıya saldırılar yoğunlaştığı, AKP'nin giriştiği yeni anayasanın siyasi görüşe (dolayısıyla AKP'nin siyasi görüşüne) göre hazırlandığı, türban değişikliğini içeren 10. ve 42. maddelerin değişikliği engellenemediği, kapatılma davasıyla birlikte yargıya müdahalenin arttığı, yargı ve toplum karşı karşıya getirilmek istendiği, yargı erkinin geleceğini anlaşılabilecek olan “Yargı Reformu Strateji Taslağı” yargının çeşitli kurumlara sunulmadan ve görüş istenmeden AB'ye sunulduğu ve taahhütlerde bulunulduğu, AKP'nin saldırılarının “cumhuriyetin temel ilkelerini” zedeler hal aldığı ‘kaygıları’ oluşturuyor. Kemalist kliğın kaygılarını taşıyan açıklamasından da anlaşılacağı gibi hakim sınıfları arasındaki çatışmada bugüne kadar her türlü inisiyatifli kullanan ve iktidarı elinde bulunduran Kemalist kliğın bunu kaybetmek için canhıraş bir çaba içerisinde olduğu, bundan sonra da olacağı görülüyor. Yine bu açıklama göstermiştir ki bugüne kadar “bağımsız” olduğu, “siyasete karışamayacağı” söylenen yargının hiç de öyle olmadığı bir kez daha görülmüştür. Zira yargının “bağımsız” olduğu, “siyasete karışmadığı” tümüyle safsatadır. Yargı, hakim sınıfların ve devletlerinin bir kurumudur ve onun hizmetindedir. Bu, her yerde böyledir. Ve Türk yargısının “yüceltiği” “bağımsızlığı” efsanesinin aksine her zaman için burjuva feodal diktatörlüğün temel kurumlarından biri olmuştur. Kemalizm'in orduyla birlikte en temel kalelerinden olan yargı dün olduğu gibi, bugün de kendisini Kemalist diktatörlüğün bekasıyla mükellef görmektedir. Yargıtay'ın açıklamasında bunun altı özellikle çizilmiştir. Açılan kapatma davasıyla birlikte AKP kendisini kurtarma operasyonlarına girişti, öyle ki mağdur edildiğini göstermeye çalışarak AB'ye şikayet etmiş, ondan yardım dilenmişti. Aleyhine kapatılma davası açılmasına rağmen yeni anayasa değişikliğini ortaya sürmesi, türbanla ilgili 10. ve 42. maddelerinin düzenlenmesi, yargının çeşitli kurumlara sunmadan ve görüş istemeden AB Genişleme komisyonuna “Yargı Reformu Strateji Kurumu” taslağını sunması AKP-yargı nezdinde çatışmanın kızışmasına neden olmuştu. Zira yargı, CHP ile MHP, AKP'nin bu tutumunu yargıyı tasfiye etme ve kendine yandaş yargı sisteminin hamlesi olarak değerlendirdi. Akabinde yargıtay ve Danıştay sözünü ettiğimiz “Açıklamayı” yayınladı, elini güçlendirmek için bunu hamle gerekçesi saydı. İş o kadar ki her iki tarafın yaptığı açıklamalar, imalar vb yargıtay için AKP'nin kapatılma delili, AKP için ise kendisini savunma delili olarak kullanılacak kadar sınıyor, bayağılaşıyor.

SINIF TAVRI

İsmail UÇAR

Tarih çarpıtcılığı ve ehlileştirme

Sınıflı toplumlar gerçekliğinin olmazsa olmazıdır, bedel ödeyerek kazanımlar elde etmek. Sınıflar mücadelesinin tarihinde bedeli ödenmemiş kazanımlardan söz etmek mümkün değildir. Spartaküs'ün önderliğinde başlatılan köle isyanı, Paris Kömünü, Ekim Devrimi, Çin Devrimi... sayıları yüz binleri aşan oğullarımız, kızlarımız ve kardeşlerimizin kan ve canları sonucu gerçekleşti. Ve dün olduğu gibi, bugün de zorun zor ile alt edileceği gerçekliği durduğu yerde durmaktadır. Bunun aksini düşüncmek; ya sınıflar mücadelesini anlamamışların ya da bedel ödemeyi göze alamayan, dolayısıyla mevcut düzen sınırlarını aşmayanların tutumu olabilir. Son süreçteki özellikle “solcu” liberal kesimlerin tartışmaya açtığı 68 ve 71 kuşağı üzerinden silahlı mücadele ve dolayısıyla iktidar perspektifli mücadelenin reddi merkezli yürütülen “onlar iyi çocuklardı ancak istemeyerek de olsa silaha bulaşmışlardı” tartışmaları hiç kuşkusuz ki özellikle yeni kuşaklar açısından devrimciliğin ehlileştirilmiş modelini kabul ettirmeye yöneliktir. Aksi halde durup dururken ard arda yayımlanan yazı dizileri, yine bu süreçleri konu alan yapımlar ve bu projelerin arkasındaki “konsept danışmanlarından” bunlara alan açan sistemin uzantılarına varıncaya kadar belirli bir kesimi bu tartışmalarda buluşturan şeyin kıymeti harbiyesi ne ola ki...

Kuşkusuz 68 ve 71 kuşağına ilişkin tartışmalar yeni yapıyor değil. Bunlar geçmişte de yapıldı, mütemadiyen bundan sonra da sürecektir. Ancak bugün yapılan tartışmaların hedefinde gerek o süreci devrimci dinamiklerinden ayıklayarak bu iki tarihsel sürecin esasını oluşturan devrimci radikalizminden arındırıp Ekim ve Çin devrimleriyle, özellikle dünyayı kasıp kavuran Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin, dolayısıyla Kaypakkaya gerçekliğinin bilinçli olarak inkarı üzerinden sürdürülmesi tek kelimeyle meseleyi düzen sınırları içerisine çekme ve devrimciliği ehlileştirme gayretinden başka birşey değildir. Zira bu tartışmalara zemin sunan 68 ve 71 kızışının Kemalizm noktasındaki zayıflığının olduğu bir gerçekliktir. Ancak devrimci hareketin önder kadrolarından Deniz ve Mahir'lerin Kemalizm noktasındaki hatalı yaklaşımları bugün her ne kadar bu tartışmalara vesile yapılarak onların sadece ülkesinin bağımsızlığı için mücadele eden devlet güçlerinin ve sivil faşistlerin yönelimleri sonucu “silaha bulaşmak zorunda kalmış anti-emperyalist gençler” şeklinde anlatma çabaları Deniz ve Mahir'lerin silahlı mücadelede ısrarlı oldukları gerçeğini değiştirmez. Ancak sitemin kendilerine açtığı alan sınırları içerisine yer edinmeye çalışan 68 ve 71 kuşağından gelen günümüzün liberal solcuları, tarihi çarpıtarak sistemin yedeğinde kendi yerlerini kuvvetlendirme peşindedirler. Bundan kaynaklıdır ki bütün zayıflıklarına rağmen 68 ve 71 devrimci kopuşunu sürecin tarihsel dinamiklerinden kopartarak yılların sağ tasfiyeciler düzen içi mücadele rotasına meydan okuyan devrimci dinamizmi, devrimci savaşta ısrarı büyük bir gayretle yok saymaktadırlar. Bu bilimsel Marksist tarih okuyuşu olmadığı gibi düzen biatının temsilciliğidir. Ki hakkını teslim etmemiz gerekir ki bu tarih çarpıtcılarının gayretleri belli bir kesim tarafından ilgiyle takip edilerek “genç kuşaklar o dönem gerçeklerini, Denizleri, Mahirleri tanımaya başlad” algısıyla olumlanmaktadır. Günümüzün bu yumsak karni devrimcileri aslında olumladıkları şeyin ideolojik saldırı olduğunun farkında mıdır? Bilemiyoruz ama tv'nin karşısına geçip izledikleri dizilerle ve takip ettikleri yazı dizileriyle meselelerin ideolojik yanından ziyade nostajik bir ilişkilene üzerinden yaklaşıkları kesin. Eğer böyle olmasaydı memnuniyetleri yerine tarihin çarpıtılmasına karşı çıkarlardı.

Ne Denizler, Mahirler, ne de Kaypakkaya ehlileştirilebilir

Nasıl ki politikada niyet tartışması yapılmaz ve somut olgular üzerinden hareket etmek gerekirse, aynı şekilde tarihsel süreçlerin aktarılmasında da somut nesnel gelişmeler üzerinden yaşananları aktarmak ve bu yaşananlara vesile olan tüm dinamikleri subjektivizme düşmeden objektif bir şekilde ifade etmek doğru tutumdur. Mustafa Suphilerden sonra Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci ve komünist hareketinin içerisindeki ölü toprağını atan, 68 ile ifadesini bulan, komünist ve devrimci hareketin silahlı mücadele eksenli yükselişi yine devrimci hareketin kendi içerisinde barındırdığı devrimin yolu-niteliği, ulusal sorun, Kemalizm vb konularda taşıdığı zayıflıklarına rağmen düzen içi bir çizgiye değil, çizgilerindeki yanlışlıklarına karşı devrim perspektifli ve mevcut düzeni zorla değiştirme dinamizmine sahipti. Bugün Deniz ve Mahirler anlatılırken sürecin bu yanı işlenmediği gibi, Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketinden komünist kopuşun mimarı olan Kaypakkaya ya yok sayılmakta ya da zorunluktan kaynaklı satır aralarına sıkıştırılmaya çalışılmaktadır.

Düzen cephesinden bize ait olan değerlerin içinin boşaltılarak etkisizleştirilme çabası, devrimci mücadelede yitirdiklerimizin doğru temelde anılmasıyla mümkündür. Bu temel kuşkusuz, onların nostajli yapılcısına anılmasının dışında; tarihsellikleri içerisinde anılması-anlaşılmasıyla mümkündür. 68 ve 71 kendi tarihselliği içerisinde değerlendirildiğinde hiçbir liberal sol çevreye ya da “düzen” devrimci”liğine alan açmayacak kadar devrimci dinamiği barındırmaktadır. Devrimci değerlerimizi elimizde etkisizleştirme çabalarına yanıt verirken, süreçlere ideolojik-siyasal düzlemde yaklaşmak bizim için olmazsa olmazdır. Düzen daha çok “nostajli” yapıp dünyadan koparalım isterken, biz onları politik bir yaklaşımla ele alıp kavganın dinamik unsuru haline getirmeliyiz. 17’ler de böyle ele alınmalıdır. Üçüncü ölümsüzlük yıl dönümlerinde 17’leri anlamak ve anmak ancak bu gerçeklik içerisinde ele alınarak yapılabilir. Arkalarından çeşitli metiyeler dize-rek onların mücadele pratikleri asla anılamaz. Bugün açısından sadece ölümsüz 17’ler için değil, Halk Savaşı’nın değişik si-perlerinde ölümsüzleşenlerin mücadele paratikleri, temsil ettikleri Maoist çizgi ve bu çizginin şekillendirildiği baş eğmez tutumlar ısrarla öne çıkılarak örnek alınmalıdır. Unutmayalım nostajliye değil, politikleşmiş bir kavrayışa ihtiyaç vardır ve kazandıracak olan da budur.

AKP'nin GAP açılımı ve Kürt sorunun “çözümü”nde kuşkusuz önümüzdeki yerel seçimler önemli bir faktördür. Zira, Erdoğan Kürt illerinin belediyelerini özellikle Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi’ni istediğini açık açık ifade etmiştir. Dolayısıyla AKP bu gibi açılım ve paketlerle Kürt ulusunun desteğini alarak sisteme yedeklemek düşüncesindedir.

GAP Projesi; Hangi Soruna? Nasıl Bir Çözüm?

ABD rehberliğinde Kürt ulusal hareketine yönelik imha saldırılarını yoğunlaştıran Türk devleti, diğer yandan Kürt sorunun “demokratik çözümü” yalanını dillendirmekte beis görmüyor. Kürt sorununu “çözeceğini” söyleyen devlet, çözüm olarak da imha ve inkar saldırılarını gösteriyor. 75 Kürt milletvekili, 10 bakan, banka müdürleri ve bir dizi bürokrat, yanı sıra TOBB, AKP’li belediye başkanlarıyla GAP bölgesine çıkarma yapan Erdoğan, Kürt sorununu “çözeceği” “eylem planını” şaşalı bir şekilde; “Hepimiz aynı cumhuriyetin hür ve eşit vatandaşlarıyız. Hep birlikte kaybetmemek için, hep birlikte kazanmalıyız” teranesiyle açıkladı. Erdoğan, sunduğu eylem planı ve dil konusundaki yeni açılımına göre “Terör önemli ölçüde kurutulacakmış.” Peki AKP’nin eylem planında neler yer alıyor? Dört ana gelişme ekseninde 73 ana eylem gerçekleşecek, bunun neticesinde bölgede yoğunlaşan göçün önüne geçilecek. GAP’taki 1.649 km sulama anakanalı inşaatı bitirilecek. 1.6 milyon hektar alan sululu tarıma açılacak, 2.209 km devlet ve il yolu yapılacak, sağlıkta 3 bin 580 ek yatak kapasitesine ulaşılacak. 19.4 milyar YTL’lik ek finansman sağlanacak. Finansman ihtiyacının 4.9 milyarı bütçe dışından, 14.5 milyarı da merkezi bütçeden karşılanacak, böylece proje 2012’de tamamlanmış olacak. Projeyle birlikte 3.8 milyon kişiye iş sağlanacağı, 1.8 milyon hektar alanın suya kavuşacağı söylendi. Kuşkusuz bu vaatler ya da yalanlar yeni değil. GAP projesi 30 yılı aşkın bir süredir gündemde olup, bugüne kadar GAP’a ya da Kürt sorununa dair onlarca paket sunuldu-açıldı; ne getirdiği ise herkesin malumdur. Bugüne kadarki projelerde ve paketlerde devlet oyalama, demagoji siyasetini layıkıyla yerine getirdi.

AKP’nin Kürt sorununun “çözümüyle” birleştirdiği GAP eylem paketinin hayata geçirileceği son bir yılda sıkça dillendirilmekle birlikte 6 aydır hükümetin gündemine oturmıştu. AKP’nin bu hamlesini tetikleyen ise kuşkusuz ABD’nin öncülüğünde stratejik çıkarları eksensli politikalarını icra etmesi oldu. Ortadoğu’daki gelişmeler, Irak’ın yapılandırılması, Kürt Bölgesel Yönetimi ile olan ilişkiler, beraberinde PKK nazarannda Kürt ulusal hareketinin imhasına yönelik saldırıların yoğunlaşması Türk devletinin Kürt sorununa bir şekilde el atma girişimine, ABD menşeli çözüm önerilerini hayata geçirmesine yön verdi. Kuşkusuz bu “çözüm” yöntemi PKK’yi sıkıştırmak, tecrit etmek, imha etmek şeklinde kendisini gösterdi. ABD’nin akıl hocalığında ve Türk hakim sınıflarının istediği şekilde bir çözüm dayatılarak Kürt ulusal haklarını yedeklenmesi amaçlanmaktadır. Kısacası imha-inkar ve asimilasyon üzerine bina edilmiş bir çözüm, “demokratik çözüm” yalanıyla dayatılmaktadır. Öte yandan yaklaşan yerel seçimler böylesi projelerin sunulmasına, paketlerin açılmasına olanak sağlamıştır. AKP’nin GAP açılımı ve Kürt soru-

nun “çözümü”nde kuşkusuz önümüzdeki yerel seçimler önemli bir faktördür. Zira Erdoğan Kürt illerinin belediyelerini, özellikle Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi’ni istediğini açık açık ifade etmiştir. Dolayısıyla AKP bu gibi açılım ve paketlerle Kürt ulusunun desteğini alarak sisteme yedeklemek düşüncesindedir. Bu sadece AKP ile sınırlı değil. Zira Baykal, son aylarda Doğu’ya yatırım yapılmasından ve bir takım hakların verilmesinden sıkça söz eder olmuştur. Bunu “Tarım ve Çiftçi Kurultayı” ile somut hale getirmeye hazırlanıyor. AKP’nin GAP hamlesinin hemen ardından CHP “Tarım ve Çiftçi Kurultayı”nı Diyarbakır’da toplayacağı, yanı sıra Merkez Yürütme Kurulu’nu toplayacağı karşı hamle izledi, Kürt ulusunun tabanına oynadığı bu görüntüler, hakim sınıfların çıkarları açısından Kürt ulusunun oylarını kıymete bindiriyor. Görüleceği üzere yerel seçimlere yatırım mahiyetli açıklanan “eylem planları” seçim vaatlerini aratmayan cinsten. Kürt sorununun “çözümü” ve “bölgenin kalcındırılması” üzerinden prim yansı yapılmaktadır. Temcit pilavı misali sürekli ısıtılıp ısıtılıp gündeme getirilen GAP ve Kürt soruna yönelik AKP’nin bugünlerde yaptığı hamleyi salt yerel seçimlere bağlamak ciddi bir yanılgıdır ve gerçekliği görmemektir. GAP hamlesi Türk hakim sınıflarının, efendilerinin icazetiyle Ortadoğu’daki emperyalist politikalara ve Kürt ulusal hareketinin imhasına yönelik bir yatırım olarak değerlendirilmelidir. Zira devlet bölgedeyi her yönden denetimi altına alarak Kürt ulusu ve hareketi üzerinde zor sopasını sallama derdindedir. Öte yandan ekonomik-siyasi-askeri anlamdaki yatırımlar Ortadoğu’daki gelişmeleri ve dengeleri illaki gözetmektedir.

Türk hakim sınıflarının GAP projeleriyle, yatırımlarla bölgenin geri kalmışlığını ortadan kaldırmayı hedeflediği, böylece Kürt sorununu “çözme-yi” amaçladığı söylemleri safsatadan ibarettir. Dolayısıyla AKP’nin GAP eylem paketinin Kürt sorununu çözme ya da bölgeyi kalkındırma gibi bir derdi yoktur. Türk hakim sınıflarının 85 yıldır Kürt ulusal sorununu çözme, Kürt illerinin feodal yapısını çözme, kalkındırma gibi bir amacının olmadığı uygulanan politikalarla ve sonuçlarla sabittir. Önceleri “şark sorunu”, “güvenlik sorunu” daha sonraları “terör sorunu” yeni yeni de “Kürt sorunu” şeklinde nitelendirilen Kürt ulusal sorunu Türk hakim sınıfları tarafından inkar, imha, asimilasyon politikaları ile “çözölmeye” çalışılmış ve bu politikalar kesintisiz sürmüştür. Kemalist diktatörlüğün kuruluşundan sonra “şarkta okul açalım” önerilerine karşı; “Ne okulu. Biz cahiliyle baş edemiyoruz. Okumuşuyla nasıl baş ederiz” sözleri Türk hakim sınıflarının Kürt ulusal sorununa baktığını özetlemektedir. Bugüne kadar Kuzey Kürdistan’ın geri kalmışlığı devlet tarafından “teröre”, bölge halkının istememesine bağlandı. Oysaki 85 yıl geçmesine rağmen Kürt illerinde fabrika diyebi-

leceğimiz ne bir fabrika, ne bir yatırım vb bilinçli bir şekilde kurulmamıştır. “Feodal kalıntıları, aşiret reisliğini, toprak ağalığını ortadan kaldırmak” adı altında uygulanan “İskan Kanunu”, “Tahrir-i Sükun” gibi politikalar iddia edildiği yönün aksine, Kürt ulusunun mücadelesini yok etmek için gerçekleştirilmiştir. Türk hakim sınıflarının bugüne kadar Kürt coğrafyası için yaptığı yatırımlar Kürt ulusunu asimile etmek, inkar etmek amacıyla açtığı okullardır ve gelecek hareketine engel olmak amacıyla askeri yatırımlardır. Ki bütün bir coğrafya Türk ordusunun kırsalı konumundadır. GAP, 1960 yılında gündeme gelmiş, temelleri 1963’te atılmıştır. Her hükümet döneminde de aynı söylemlerle fakat revize edilerek gündeme getirildi. 1989, 1997, 2002 yıllarında; Demirel, Özal, Çiller, Yılmaz, Erbakan, Ecevit döneminde “ekonomik paketlerle” desteklenen GAP, her hükümetin Kürt sorunun “çözüm” yönelimlerinin argümanı olagelmıştır. 40 milyar dolarlık bütçeyle dünyanın 4. büyük projesi olan GAP’ın esasını Ortadoğu’daki politikalara uyumlu bir şekilde su kaynaklarının denetimi ve elektrik enerjisi elde etmek oluşturmıştır. Oysa ki projenin hedefi bölgenin geri kalmışlığını ortadan kaldırmak, “terör” sorununu bitirmek, feodal kalıntıları ortadan kaldırmak, topraksız köylülere toprak dağıtmak, pazara yönelik üretimi arttırmak böylece ekonomik ve sosyal refahı sağlamak şeklinde lanse edilmişti. Gelinen aşamada hiçbirisinin gerçekleşmediği somut verilerle görülmektedir. Feodal kalıntıları ve dolayısıyla ondan beslenen sosyal yapıda bir değişiklik olmadı. Köylülerin topraksızlaşması ve yoksullaşması giderek arttı, toprak ağaları daha da zenginleşti, kapalı üretim yapısı aynen korundu, bugün bölgede işsizlik ülke ortalamasının en üstünde, yüzde 68’lik göç oranıyla en fazla göç veren bölge durumunda. Ülke sulanabilir tarım arazilerinin yüzde 20’si GAP bölgesinde olmasına rağmen toprakların yüzde 85’i sulanmıyor, bilinçsiz sulamadan dolayı toprakların büyük bir kısmı tuzlanmış durumda vb.

Sonuç olarak; Türk hakim sınıflarının ekonomik paketleri bölgeyi kalkındırmak, Kürt sorununu “çözmek” gibi bir amaç taşımamaktadır. Zira birkaç milyar dolarlık yatırımla yaşanan yapısal sorunların çözümü ham hayaldir. Kürt ulusal sorununun “ekonomik geri kalmışlık” ya da “terör sorunu” olarak nitelenmesi Türk hakim sınıflarının bugüne kadar uyguladığı imha, inkar ve asimilasyon politikalarının tekrerrüdür. Zira son süreçte Kürt ulusal hareketine yönelik yoğun imha saldırıları bunu teyit etmektedir. Yineleyelim ki, Kürt sorunu ulusal bir sorundur: Ezen Türk ulusunun egemenleri ile Kürt ulusu arasındaki sorundur-çelişkidir. Ne emperyalizm ve onun çözüm paketleri ne de burjuva feodal iktidar bu çelişkiyi ortadan kaldıracak bir yapıya sahiptir.

AKP'nin gecikmiş eylem planı ne bölgesel, ne gerçekçi*

MUSTAFA SÖNMEZ

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın Diyarbakır’da açıkladığı GAP eylem planı, beklendiği gibi, Bölge’nin sorunlarına odaklı değil, ağırlıkla Türkiye’nin ve dünyanın yüzüze kaldığı enerji ve gıda arz krizinin olumsuz etkilerini azaltmaya dönük. Ancak dünyada başlayan ve hızla yayılan bir dünya krizi konjonktürüne denk düştüğü için gerçekçi değil.

Yatırım için iddia edilen kaynakları kullanmaya fırsat kalmayacağı gibi, 3,8 milyon kişiye iş sağlanması gibi gerçekçi olmayan istihdam vaatleri de planın inandırıcı olmadığını ortaya koyuyor. Bunların tek tek üstünden gidersek...

Bölgesel değil...

Plan, bölge sorunlarına odaklı değil:

Türkiye nüfusunun yüzde 16’sının yaşadığı 21 ildeki 11,5 milyon kişinin yarısından fazlası yoksulluk sınırının altında. Plan, açlık sorunu da yaşayan nüfusla ilgili bugünden yarıya hiçbir önlem içermeyi için samimi değil, inandırıcı değil. Bölge insanı, kendini adil bir toplumun eşit vatandaşı olarak hissedebileceği bir önlemleri hemen görmek isterdi.

Şimdi ise "önce yatırımı bekle, yatırım iş olsun, iş gelir olsun, gelir de sofraya ekmek olsun" sabrı gösterilmek zorunda. Bölgenin yoksullarının böyle bir sabrı kalmadığı bilinmeli. Plan, acil olarak bölgenin 1 milyon yoksul ailesine, annelere ödenmek üzere, yarım asgari ücret tutarında, merkezi bütçeden bağlanmış bir kaynak transferini içerebilmeli. Böyle bir kaynak akışı, bölgede talebi artırıp ticareti de canlandırdı. Hem de sosyal devlete dönüşün önemli bir adımı olurdu.

Plan, Bölgede yer almakla beraber bölgeye hem katma değer, hem vergi, hem istihdam anlamında pek katkısı olmayan enerji yatırımlarına ağırlık veriyor. Enerji yatırımları hem yapım aşamasında hem bittikten sonra istihdam yaratmazlar. Alt sektörleri içinde en az istihdam yaratan sektör enerji yatırımları. Ham petrol fiyatlarının varil başına 200 dolara doğru seyretilmesi, ithal doğal gazla bağımlı enerji politikası karşısında yerel kaynaklara dönüşü kaçınılmaz hale getirmiş ve bu planla da Doğu’nun hidroelektrik kaynakları kullanılarak, zararın neresinden dönsün kardır, diye çabalanılıyor. Ama bu enerji projeleri de bölge odaklı değil. Sulama yatırımları ise yıllardır ihmal edildikten sonra yaşanan gıda krizi karşısında akla geldi ve yatırım düşünüldü. Ancak söz konusu yatırımların tamamlanması ve sululu tarıma geçilmesi de uzun zaman alacak.

Enerji, gıda ve kriz

Bölgede açıklanmasına karşın bölge için fazla bir şey ifade etmeyen planın yapabildiği ölçüde hedefi, Türkiye genelinde sıkıntısı duyulan enerji ve gıda krizine dönük sulama yatırımları. Ne var ki, faiz dışı fazlanın milli gelirin yüzde 3,5’ine düşürülmesi ile sağlandığı iddia edilen kaynağın da, hele ki beş yıl için bir garantisi yok. Bu kaynakları kullanamaz duruma getirecek gelişmeler ise şöyle:

Faiz oranları yükseliyor ve bütçe içinde faiz harcamalarının oranı, yatırım bütçesi aleyhine artıyor.

Petrolün ithal faturası katlanarak kabanyor. Bu da cari harcamaları artıracak ve yatırım için düşünülen kaynakları eritecek bir olumsuzluk.

Dünyadaki resesyonla beraber, Türkiye’deki ekonomik daralma da vergi gelirlerinin düşmesine, bu da yatırım kaynaklarının kısılmasına yol açacak.

Dünyadan kaynak girişinin azalması, özelleştirmelerin süruncemeye girmesi de bütçede yatırım kaynaklarını azaltıcı etki yapacak.

Dolayısıyla kağıt üstünde ne kadar gelişme-büyüme vaatleri içerse de plan, verili şartlar ve dünya krizi konjonktüründe süruncemeye mahkum görünüyor.

Planın istihdam vaadi ise hiç gerçekçi değil. 3,5 milyon istihdam hedefi neye dayanıyor? Bugün Türkiye genelinde 22 milyon olan istihdamda yüzde 18 artışı, hele ki istihdam yaratmayan enerji yatırımları ile sağlamak mümkün değil. Türkiye’de teşvik gören 2007’deki 25 milyar YTL’lik yatırımın sadece 133 bin istihdam öngörmüş olması, planın istihdam iddiasının ne kadar inandırıcılıktan uzak olduğunu ortaya koyuyor.

Kürtçe

Planın, Kürt kimliğine de bir boncuk atmak için öngördüğü bir TRT kanalında Kürtçe yayın yapılması önerisi de yasak savcı özellikle. Kürtlerin beklentileri bir TRT kanalında resmi ideolojinin Kürtçe ifası değil. Kürtler, kendi dillerini kuşaklar boyu yaşatmak, onunla eğitim almak, kültürel ürünler vermek istiyorlar. Eğitim, sağlık, adiliye gibi kurumlarda kendi dillerini anlayacak kamu hizmetlisi bekliliyorlar. Bu da hakları. Plan bu beklentilere de cevap verme niyetinde değil.

Özetle, seçim odaklı bir eylem planını her alanda sürdüren ve yakın gündemine seçimleri alan AKP (Ya da AKP sonrası AKP), mavi boncuk dağıtma operasyonlarına Güneydoğu’da da devam etmiş ve inandırıcılığı pek olmayan bir planı açıklamıştır. Hem iç tutarlılığı, hem gerçekleştirme olanlığı hem de inanırlığı, samimiyeti olmayan bir plandır bu...

* Bianet’ten alınmıştır

BAKAN ZİYARET ETTİ 17 İŞÇİ DAHA ÖLDÜ

Çalışma Bakanlığı tarafından kapatılan tersaneler sözde alınan önlemlerle yeniden açılarak faaliyetlerine ve cinayetlerine devam ediyor. Önlemlerin alındığı iddia edilen gün, tersaneler Murat Çalışkan ve Deniz Kaşıkeman adlı işçilerin yaşamlarını elleriden aldı! Tersanelerde devam eden iş cinayetleri ve tersane patronlarının aldıklarını iddia ettikleri güvenlik önlemlerini tersane işçileriyle konuştuk. Ortaya çıkan ise, tersane işçilerinin hala ölümlerle burun buruna yaşadıkları ve tersane patronlarının bildiklerini okumayı sürdürdüklerini gösteriyor

Çalışma Bakanı Faruk Çelik'in; "Geldik, gördük. Tedbirler alınmış sorun yok" sözlerini sarf ettiği günden buyana 17 işçi daha tuzla tersanelerinde yaşamını yitirdi. Son olarak Selah Tersanesi'ne montaj yardımcısı olan Deniz Kaşıkeman ve Desan Tersanesi'nde kaynakçı olarak çalışan Murat Çalışkan isimli işçiler 17 Mayıs günü iş cinayetine 'kurban' gittiler.

Tuzla'daki Selah Tersanesi'nde meydana gelen kaza sonucu iki işçi daha yaşamını yitirdi. Kazalardan ilki 17 Mayıs'ta meydana geldi. Selah Tersanesi'nde Lord Marine adlı taşeronunda montaj yardımcısı olarak çalışan Deniz Kaşıkeman, sac montajı yaparken 2.5 ton ağırlığının ağırlığının üzerine düşmesi sonucu yaşamını yitirdi. Aynı gün Desan Tersanesi'nde Emre Gemi adlı taşeron firmada kaynakçı olarak çalışan Murat Çalışkan da Polonya bandıralı Angella Della Gatta isimli geminin güvertesinden ambara düşerek yaşamını yitirdi.

ERKAN TÜRK

AHMET TOPRAK

RAMAZAN KÖSE

Tuzla tersanelerinde grev hazırlığı

Gemi tersanesinde boyacalık işinde çalışan Ahmet Toprak sigortalarının yatmadığını ve maaşlarının yatersez olduğunu belirterek, tersane patronlarının iş güvenliği için para harcamaya yanaşmadıklarını belirtti. Tersanelerde iş güvenliğinin yok denecek kadar az olduğunu, işçilerin emniyet kemerinin olmaması yüzünden yüksekte düşerek öldüğünü aktaran Toprak, "Bu ölümlerin tek sebebi tersane patronlarıdır" diyor. Tersanede yıkamacı olarak çalışan Erkan Türk ise, iş güvenliği olmayan ve çalışma koşullarının kötü olduğu bir yerde insanların ölmesinin de kaçınılmaz olduğunu vurguluyor. Türk de iş arkadaşı Toprak'la aynı sorun üzerinde duruyor; "Eğer taşeron firma ve patronlar önlem alsalar insanlar ölmeyecek." Tersanede yıkamacı olarak çalışan diğer bir işçi Ramazan Köse de arkadaşlarının değiştiği sorunlara katıldığını dile getirerek son sözü söylüyor: "Kıscası tersanelerde çalışma koşulları çok kötü ve bu çalışma koşulları düzeltilmedikçe daha çok insan ölüyor burada."

Devlet taşeronlarıyla katletmeye devam ediyor

Ülkemizde taşeronluk son dönemlerde büyük bir yoğunluk kazanmış durumdu. Özellikle inşaat, gemi sektörü gibi birçok faaliyet alanında asıl işverenler işlerini taşeron aracılığıyla yaptırıyor. Devletin çıkardığı yeni yasalarla taşeronluk iyice meşrulaştırılıyor ve taşeronluğun failiyet alanı genişletiliyor. Peki taşeronluğun bu tür işletmelere ve devlete kazandırdığı nedir

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) tarafından hazırlanan raporda, ülkemizdeki sendikal örgütlenmenin engellenmesi nedeniyle iş kazaları ve mesleki hastalıkların yüksek düzeyde seyrettiği açıklanmıştı. Raporda, ülkemizde 35 yılda toplam 4 milyon 645 bin iş kazasının yaşandığı rapor ediliyor. Bu süreç içinde 111 bin işçi fiziki açıdan sakatlanmış, 40 bin işçi hayatını kaybetmiş ve binlerce işçi mesleki hastalıklara yakalanmıştır. Kazaların yüzde 70'inin 50 kişinin altında işçi çalıştıran işletmelerde meydana gelmiş olmasına rağmen, küçük işletmelerin İş Sağlığı ve İş Güvenliği Yasası'nın kapsamı dışında bırakıldığına dikkat çekilen raporda, bunlara yol açan başlıca nedeni, taşeronluğun yaygın olması olarak gösterilmektedir.

Taşeron ve devlet

Ülkemizde taşeron kullanımı çok yaygın. Nedeni ise taşeronluk uygulamasının asıl işverenlere, ilave bir sermaye harcamadan işini düşük ücretle yaptırma olanağı vermesidir. Diğer bir deyişle dünyada kapitalist sermayenin esnek üretime geçmesiyle

beraber oluşan dinamikler neticesinde (taşeronluk, parça başı üretim) kara dönük hizmet sunumunun ya da üretiminin düşük giderlerle (işçi ücretinin az olması, iş güvenliği giderlerinin olmaması, sosyal hakların olmaması vb) sermaye birikimi kazanma olanağı sunmasıdır. Bu nedenle özellikle bizim ülkemiz gibi sosyo-ekonomik yapı olarak geri kalmış ülkelerde taşeronluk ve parça başı üretim oldukça yaygındır. İSKİ ve Tuzla tersanelerindeki işletmelerin kendi işlerini taşeronlar aracılığıyla yapmaları; daha fazla kar hırsı, düşük ücret verebilme ve yasal yükümlülüklerden kaçınma anlayışının bir sonucudur.

Yasalarda taşeron uygulamasına tam destek

Ülkemizde taşeronluk o denli olağan bir hal almıştır ki, bu uygulamanın önünün açılması için yasalar değiştirilmiş, bunun yetirli olmadığı durumlarda yeni yasalar çıkarılmıştır. Özellikle 4857 sayılı İş Yasası, taşeronluğun ülkemizde iyice artmasına zemin hazırlamıştır. Çalışma ve Sosyal İş Güvenliği Müfettişi Arif Temir, asıl işveren ve taşeron uygulamalarında yasaya aykırılık durumunda herhangi bir yaptırımın olmadığına dikkat çekerek, "Eski 1475 sayılı İş Yasası'nda yasaya aykırı olarak kurulmuş olan asıl işveren alt işveren uygulamalarına yaptırım öngörülüyordu. Yeni 4857 sayılı İş Yasasında ise herhangi bir yaptırım öngörülmemiştir" diyor.

Görülen odur ki, bu yasayla beraber işyerlerinde denetim yapan iş müfettişlerinin yasaya aykırı olarak kurulmuş olan asıl işveren alt işveren ilişkisinde uygulayabile-

cekleri idari para cezası bulunmaması taşeronluğun daha da büyüterek devam etmesine yol açacak.

Taşeron katliamları sürecek

Büyük firmalara ve kamu işletmelerine sunduğu 'aynalcık'lar nedeni ile kullanımdan vazgeçilmeyecek olan taşeron uygulaması nedeni ile yeni ölüm haberleri bizleri bekliyor. Yapılan binalardan oto yollara, ulaşımda kullanılan araçlardan doğal gaz hattına ve tabi ki devasa gemilerin yapıldığı tersanelerdeki her hizmette ve üretimde taşeron kullanılması, yeni cinayetlerin her an yaşanacağını gösteriyor. Olası zararlarla ve ölümlerde, kamu ve özel işletmeler taşeronlar kullanarak kendilerini aalayacaklar. Bu zamana kadar taşeron firmalarda köle gibi çalışan işçilerin olası ölümlerinde esas sorumluyu bulmak yasal olarak imkansız. Ve bu tür ölümlere karşı çıkarılan "vatana ihanet" damgasını yemeleri ise işten bile değil.

Ülkemizde yaşayan insanlar için taşeron firmaların yaptığı işlerde cinayet gibi kazaların meydana gelmesi alışılmış hale gelirken, devlet yetkilileri ise "bu tür ölümler doğaldır" açıklamaları yaparak taşeronluğun altında yatan sorunları gizleyip, taşeronlarını koruyor. Özellikle sendikaların işçi ölümleri ile sonuçlanan kazaları taşeronluğa, yetersiz güvenlik önlemlerine ve patronun ağız kar hırsının yol açtığını açıklaması ve ardından buna karşı devletin bu tür söylemleri "vatana ihanet" olarak lanse etmesi aslında ülkemizdeki bir dizi gerçeklerin su yüzüne çıkmasına vesile oluyor.

Son iki yıl içerisinde İSKİ ve Tuzla tersanelerindeki bazı taşeron facaları hangi sorunla karşı karşıya kaldığımızı hatırlatarak, sorunluların bulma adına da bize net deliller veriyor. İşte iki yıl içerisindeki İSKİ ve Tuzla tersanelerindeki taşaron kazaları:

Tavukçu Deresi ıslah çalışması ihalesini kazanan MVM şirketi, işi Güntek İnşaat isimli taşeron firmaya vermişti. Minik Dilara Dumrul, 2007 yılında firmanın açık bıraktığı rögara düşerek ölmüştü. Büyükkçekmece'de TH Kanal AŞ isimli taşeron firmada çalışan Emrah Akın, Sadık Beğic ve Hakan Yılmaz, 2007 yılında yerin altındaki atık su kolektörüne düşerek can verdiler.

Melen Projesi'nde çalışan harita mühendisi Gülseren Yurttaş, geçtiğimiz yıl gerekli önlemlerin alınmaması sonucu beş tonluk vincin altında kalarak yaşamını kaybetti.

Bağcılar'da taşeron Uzunlar İnşaat'ın kanalizasyon işinde çalışan Salih Tanrı, gerekli güvenlik tedbirlerinin alınmaması nedeniyle, toprak kayması sonucu öldü.

TOKİ'nin Gölbaşı'nda 2 bin 104 konutluk projesinin bir kısmını üstlenen taşeron şirketin şantiyesinde elektrik işçisi olarak çalışan Mustafa Yıldırım, vincin üzerine düşerek hayatını kaybetti.

DESAN Tersanesi'nde Gemkur taşeron işletmesinde kaynakçı olarak çalışan 26 yaşındaki Mikail Kavak, elektrik çarpması sonucu öldü.

Sedef Tersanesi'nde elektrik taşeronu Elkon şirketinde çalışan, 19 yaşındaki Giresun doğumlu Onur Bayoğlu adlı bir işçi, güvenlik önlemi olmadığı için gemi ambarna düşerek öldü.

DESAN Tersanesinde Emre Gemi taşeron firmada kaynakçı olarak çalışan Murat Çalışkan Polonya bandıralı Angella Della Gatta isimli geminin güvertesinden ambara düşme sonucu yaşamını yitirdi.

Tuzla Gemi Tersanesi'nde Sinan Denizcilik taşeron firmasında raspacı olarak çalışan 45 yaşında 5 çocuk babası Yüksel Özdemir, güvenlik önlemi olmadığından dolayı 20 metre yükseklikten düşerek öldü.

Tuzla Gemi Tersanesi'nde, Sinan Denizcilik taşeron firmada çalışan Yüksel Özdemir, yüksekte düşme sonucu yaşamını yitirdi.

Son süreçte tersanelerde yaşanan iş cinayetlerini ve bunlar karşısında devletin, patronların takındığı tutuma ilişkin görüşlerini aldığımız Limter-İş sendikası Başkanı Cem Dinç, tersanelerdeki ölümlerin taşeron uygulamasından ve patronların kar hırsından kaynaklandığını söyledi. İşçi cinayetlerinin önüne geçmek için 16 Haziran tarihinde greve çıkacaklarını belirten Dinç, emekten yana olan tüm güçleri greve destek vermeye çağırdı.

Son süreçte yaşanan ölümler ve buna paralel olarak patronların ve hükümetin açıklamaları hakkında ne düşünüyorsunuz.

Limter-İş Başkanı Cem Dinç- İlk başta şunu söyleyeyim; tersanede kuralızsızlık, kanunsuzluk, yasa dışılık hala devam ediyor. Özellikle taşeronluk sisteminin bu kadar yaygın olması, bu iş kazalarını tetikliyor. Şimdi tabii artık bu iş kazaları özellikle bu yıl daha da artmaya başladı. Tersane patronu Cengiz Kaplanoğlu'yla başlayan, daha sonra kapatılan Selah Tersanesi patronu Erkan Selah'in, "Tersanemi bölücüler kapattı" söylemi ile devam eden açıklamaları arkasından, Dok Gemi-İş sendikasının, "Limter-İş Almanlarla iş birliği yapıyor, sanayimizi küçültmeye çalışıyorlar. Almanya'ya kaydırmaya çalışıyorlar. Eğer Alman sendikacılar geliyorsa burada tek yetkili sendika benim, benimle görüşmeleri gerekiyor" ifadeleri aklıttır ki buradaki sorunu gizlemek ve sendikamıza zarar vermek amaçlı çıkışlardır.

Biz elbette ki Almanya'daki sendikacılarla ve emekten yana olan tüm sendikalarla iletişimde olunuz. Ne var ki, Sanayi Bakanı Zafer Çağlayan'ın, "dış mihrakların işi, ajanların işi" vs demesi ile ortalık karıştı. Bu tartışmalar devam ederken basın da, tersane patronlarıyla dalga geçti. Olayı MİT'e ve başka şeylere bağlayanların amacı Limter-İş'in etkisini zayıflatmak. Yani işçinin sağlığı ve iş güvenliği için gerekli önlemleri almak yerine, bizi dış mihraklara bağlayarak bu işi çözmeye çalıştılar. Tabii ki bu işin böyle olmadığı açıkça görüldü. Şöyle söyleyebilirim, Türkiye'de bir sendikaya karşı bir araya gelen tersane patronlarının, başka bir sendikayla bir araya gelerek sokağa çıktıklarını görmeyin. Böyle bir iş oldu Tuzla'da. Kıscası tersanede grevin başıyorsa ulaşmaması için ellerinden gelen yer şeyi yapıyorlar

27 – 28 Şubat'ta fiili genel grev sonrası tersanelerde iş güvenliği konusunda kazanımlar elde edildi mi?

Tabii. Şunu söyleyebilirim ki; hiçbir hak, hiçbir kanun işçilerin taraf olarak sendikalarla sözleşme altına alınmadığı müddetçe kalıcı olmaz. Biz 1996'da, 2000'de, 2001'de ve 2005 yılında da kitesele eylemler yaptık. Dönem dönem grevler yapıyoruz, eylemler yapıyoruz. Ekonomik durum biraz yükseliyor, maaşlar kısmen yükseliyor, kısmi önlemler alıyorlar, baret veriyorlar falan, ama bunlar mücadele geriye gittiği zaman, hareketlilik olmadığı zaman geri alınıyor. Bu sefer de böyle olacaktır. Basının ve kamuoyunun bir tepkisi var ve örgütlü bir tepki var. Bunu dindirmek için paraşüt kemer veriyorlar, çalışma saatini günlük yedi buçuk saate çekiyorlar, ücretlerin dağıtılmasında fazla sıkıntı yaratmıyorlar. Yani bunları yapıyorlar, ama asıl saldırdıkları nokta örgütlülük.

Tersanelerdeki sağlıksız çalışma koşullarından bahsederseniz?

Yemeklerin kalitesi düşük. Normalde bir tersane işçisinin yiyebileceği kalitedeki yiyecekler değil. Aynı zamanda tuvaletler ve banyolar çok kötü. Buraların tadilatı hemen öyle olabilecek şey değil, zaten tersane patronları da yapmıyorlar. Buralarda barınma yerleri sorunu var. İşçiler çok sağlıksız koşullarda kalıyorlar. Bir oda 10 kişi kalıyor ve tuvaletleri ve banyolar ortak kullanıyorlar. Kıscası işçiler iş güvenliği dışında bir de sağlıksız koşullarda çalışıyorlar.

Son olarak Gazetemiz aracılığıyla gazete okurlarımıza ne söylemek istersiniz

Hepimiz sınıfsız ve sömürsüz bir dünya düşüyoruz ve bu uğurda mücadele ediyoruz. Bugün sendikalar; işçilerin, sermayeyle sınıf arasındaki farkı ilk öğrendikleri okuldur. 16 Haziran'da biz bunu göstereceğiz. İşçi sınıfı, sermaye ile, yani devlet karşı karşıya gelecek. Bizim kazanmamız için gerçekten de sınıf dayanışmasına çok ihtiyacımız var ve bu noktada okurlarınızdan, sizlerden 16 Haziran'da burada yapacağımız greve destek olmanızı isteriz.

EMEĞİN KÜRSÜSÜ

— Dursun BAŞTUĞ

Bir bütünün parçaları olarak ideolojik ve politik mücadele

Komünist ve devrimci hareket, ezilen kitlelere önderlik ederken, sağdan ve soldan yeni saldırı dalgasına hedef olmaktadır. Ezilen sınıfın aleyhine gelişen bu sonuçları ortadan kaldıracak olan komünist ve devrimci hareketin uzun süreli mücadeledeki önderliğini engelleyen hedeflerinden biri reformist, revizyonist ve küçük burjuva akımlar iken, diğeri de dıştan gelecek gerici sistemlerin siyasal saldırılarıdır.

Gerek ezilen sınıfın içinden, gerekse dışından gelen saldırılara karşı temel anlayışımızın belerleyici yerde olduğunu görmemiz gerekir. Esasta ifade edecelerimizin de bu iki saldırı biçiminden kaynaklandığını ve komünist, devrimci hareketin güncel durumundan dolayı daha fazla üzerinde durulması gerektiğini düşünüyoruz. Bu iki saldırıdan birincisi, bizleri var eden nedenlerden dolayı gayet anlaşılır ve siste-

min devrimci komünist harekete yönelik kesintisiz saldırılarıdır. Bu saldırıların temel nedeni komünist, devrimci hareketin işçi sınıfı ve ezilen halklarla olan bağının koparılması ve komünist, devrimci hareketin ezilenlere yönelik ideolojik, politik ve örgütsel önderliğini engellemeye dönüktür. Çünkü komünistlerin ve devrimcilerin, sınıfın çıkarları temelinde hareket ederek gerici sistemlere kökten karşı çıkışları, devlet aygıtını elinde tutanları rahatsız etmektedir. Bundandırı her kim olursa olsun, toplumsal sıkıntıları dile getirirken devlet mekanizması dışına çıkıyorsa, devletin her türlü saldırısından nasibini almaktadır. Bizleri ortaya çıkaran temel neden de, bu sistemin niteliksel sorunlarıdır. Bu yansımalar biçimsellikten öte, sistemin özünü oluşturduğundan, varlığımızın ortaya çıkışı bir zorunluluğunun ürünüdür.

İkinci olarak da ifade ettiğimiz ideolojik saldırının hedefinde sistemin çizdiği yasal sınırlar içerisinde mücadele eden reformist, revizyonist ve küçük burjuva akımlar olmalıdır. Her daim devrim söylemlerini kullanarak iktidar mücadelesini parlamenterist mücadeleyle sınırlı gören bu kesimler, özellikle de bu dönem olduğundan fazla görevlerini yapmaktadırlar. Devrim mücadelesinin güçlü olduğu dönemlerde devrimden yana tavır belirlerlerken, mücadelenin zayıf olduğu dönemlerde komünist ve devrimci hareketi kendi sınırlarına doğru çekmeye, pasivize etmeye çalışmaktadırlar. Özellikle Kürt ulusal hareketinin, barış söylemiyle hem reformist kesimde, hem de sendikal harekette bir kırılma yarattığı görülmektedir.

Ülkemizdeki reformist güçler ile sendikal hareketin geline aşamada bir bütün

olarak olmasa da genel olarak izlediği düzen içi yol, sistemin ve reformizmin saldırıları karşısında vermemiz gereken mücadeleyi daha da güçlendirmemizi dayatmaktadır. Bunun yolu da sendikalar içerisinde örgütlenmekten ve tabandan bir hareket yaratmaktan geçiyor.

Her mücadele biçimi kendi politik öngörülerıyla hareket ederek, belirlediği rotadan sonuçlar almaya çalışacaktır. Bizlerin de somut koşullar neticesinde ortaya koyduğumuz ve mücadelesini yürüttüğümüz düşünce sistematiğimiz bunu gerektiriyor. Öncelikli olarak sınıf düşmanlarımıza karşı, ekonomik-politik-örgütsel bütünlük içerisinde amansız bir kavgaya girerken, diğer yandan reformist, revizyonist ve her türlü küçük burjuva akıma karşı ideolojik mücadeleyi yürüterek dağıtıcı ve tasfiyeci eğilimlerin önüne geçmektir.

Bizlerin görevi ezilen kitleleri mevcut gerçeklerle buluşturup, Halk İktidarı için devrim mücadelesine seferber etmektir. Onlar ise devrim gerçekliğini muğlaklaştırarak, nitelikten ziyade nicelikler peşinden koşarak, sistemin restorasyonundan sonuç almaya çalışmaktadırlar. Bundandırı bizlerin daha fazla mücadele ederek, kitleleri oyalamaya çalışanlara karşı tarihi sorumluluk ve bilinçle mücadele etmemiz gerekmektedir. Bu mücadelenin an zaruri mevzilerini doldurarak kitlelere çığır açıp, bir kişiye olsak belirlenen hedefe doğru yürümek ve kitleleri yürütmek bir görevdir. Aksi takdirde değişik iş kollarında başlayan grevlerin, bir zaman sonra başarısızlıkla sonuçlanması kaçınılmaz olacaktır.

AKP ve CHP arasındaki dalaşın yeni durağı ‘TELEKULAK’

Anayasa Mahkemesi Başkan Yardımcısı Osman Paksüt'ü izleyenlerin polis olduğunun ortaya çıkması geçtiğimiz günlerin yoğun tartışmalarla ve gündemin bu tartışmaların karşılıklı tekzip ve tenkitlere sahnelenmesine neden olmuştu. Tarafların bütün kozlarını kullandığı dalaş ve beraberindeki tartışmalar bu sefer CHP Genel Sekreteri Önder Sav'ın eski bir valiyle yaptığı telefon görüşmesi kayıtlarının ortalığa dökülmesiyle alevlendi. CHP bu konuda AKP'yi doğrudan sorumlu tutarak, dinlemeyi "AKP'nin derin devleti'nin yaptığı"ni öne sürdü. Emniyet Müdürlüğü ise bu konuşmayı, Sav'ı telefonla arayan Vakit gazetesinin yazarı tarafından gizlice kaydedildiğini öne sürerek, kendilerinin bir sorumluluk taşımadığı yönünde açıklama yaptı. Dinlenme üzerinden yaratılan velvele hakim sınıf kliklerinin birbirine saldırmak için fırsat kolladıkları ve yeni hamlelerin arayışında olduğunun resmini çiziyor. Zira son aylarda tırmandırılan çatışmanın (danışıklı dövüş de diyebiliriz) eksenini için böylesi fırsatlar bulunmaz fırsant olarak kullanıldı. Bu dalaşa her iki klik yan-

daşının müdahil olduğu ve saflaşmaların giderek belirginleşmeye başladığını da eklemek gerekir. Nitekim bu tablo AKP'nin hükümete gelişinden itibaren tansiyonun düşürülmeden bu güne kadar sürdürülmüştür. "Telekulak skandalı" şeklinde lanse edilen ise bunun uzantısıdır. "Dinleme" üzerinden yaygara koparılmasına olanak veren tam da hakim sınıfın temsilcileri aracılığıyla yürütülen klik dalaşının ta kendisidir. CHP'nin dillendiği iddiasının abartılması, olağan üstüymüş gibi gösterilmesi hatta bunu mağduriyet vesilesi yaparak durumdan vazife çıkarmaya çalışılması hakim sınıfının iki yüzlülüğünü gösteriyor. Oysaki bu durum yeni bir şey değildir. Hatırlanacağı üzere YÖK eski başkanı Erdoğan Teziç'in konuşmalarının internete düşürülmüştü. Yine Genel Kurmay'ın dinlendiği iddiaları medyada geniş bir yer tutmuş, yoğun tartışmalara dönüşmüştü. Üst düzey generalin AKP hakkındaki konuşmaları gizlice kaydedilmiş ve medyanın çeşitli araçlarında ifşa edilmişti. Önder Sav'ın konuşmalarının kaydedilip, deşifre edilmesi CHP'nin de bunu sanki olmayan bir şeymiş gibi göstermesi gerçekleri çarpıtmaya yöneliktir. Bugüne kadar devlet, muhalif kurumları kişileri denetim altına almak için kendi, yasalarını çiğneyerek dinlemiştir. Komplolar gerçekleştirmiştir. toplumsal mücadelenin yok edilmesinde "hukuksuz" bir şekilde kirli savaş yöntemlerini kullanmış, istihbarat birimleri kurdurmuştur, dinleme de sınır tanımamıştır. MİT, JİTEM buna bağlı olarak faşist çeteleri olağanüstü yetkilerle donatmıştır. Kürt ulusal hareketinin imhasında akıl almaz yöntemler uyguladığı yaşanmış gerçekliklerdir. Devlet kendi çıkarları için kendisini bile dinlemiştir. Bunlar zaman zaman basına yansımaktadır. Ülkemiz "dinlenme" konusunda sayfalara sığdırmayacak bir sicile sahiptir. Herhalde bu ülkede dinlenmeyen hiçbir şey yoktur. Dolayısıyla kıyametin koparılacağı bir durum yoktur, zira bu kıyamet AKP'yi sıkıştırmak için koparılmaktadır, başka bir şey için değil. Bugüne kadar muhalif kurum ve kişilerin telefonlarının dinlendiği ve izlendiği iddiaları karşısında sessiz kalan CHP'nin, "mağdur" olan kendisi olunca ortalığı velveleye verme ikiyeüzlülüğünden öte bir şey değildir. "Telekulak" diye adlandırılan ve bundan nasibini alan CHP'nin telefon dinlenmesiyle ilgili yasal düzenlemenin altına imza attığını hatırlatmakta fayda vardır. Telefon dinlenmesi faaliyetini İletim Daire Başkanlığı adı altında tek merkezde toplayan yasa 2005'te CHP'nin desteğiyle Meclisten geçmişti. Emniyet, Jandarma ve MİT'e "İstihbari" amaçlı telefon dinleme ve izleme yetkisi veren bu yasa "terörle mücadeleyle güçlendirecek önleyici istihbarat" adı altında yasalaştırılmıştı.

AKP ve CHP arasındaki dalaş bu sefer CHP Genel Sekreteri Önder Sav'ın eski bir valiyle yaptığı telefon görüşmesi kayıtlarının ortalığa dökülmesiyle alevlendi. CHP bu konuda AKP'yi doğrudan sorumlu tutarak, dinlemeyi "AKP'nin derin devleti'nin yaptığı"ni öne sürdü

Kayda değer kayıt işleri

TUBA AKYOL

Simpsonlar'da, film alanında, bir sahne vardı, çok gülmüştüm. Simpsonlar bir şekilde kaçak durumuna düşerler. Zeki küçük kız annesine, "Alçak sesle konuşun, dinleniyor olabiliriz" der. Annesi de, "Hükümet herkesi dinleyecek değil ya" diye cevap verir. Sonra Ulusal Güvenlik Merkezi'nin dış kapısını görürüz, içeri gireriz... Ve kocaman bir salonda binlerce, hatta on binlerce kişi, önlerinde bilgisayarlar, kulaklarında kulaklıklar, dinleme yapmaktadırlar.

Kim dinliyor?

Önce Anayasa Mahkemesi Başkan Vekili Osman Paksüt izlendiğinden, bu esnada dinlendiğinden şüphe etti. Sonra Deniz Baykal "CHP Genel Merkezi dinleniyor" dedi. Dile getirsinler-getirmesinler, Türkiye'de yazarlar, gazeteciler, iş adamları, askerler, bürokratlar, yargıçlar, politikacılar... Eminim sanatçılar da... Hatta magazin ünlüsü şarkıcılar, mankenler, oyuncular, futbolcular... Hatta Zekeriya Beyaz... Herkes dinlendiğini düşünüyor! Herkes mi dinleniyor? Dinlendiğini, izlendiğini düşünenlerin yarısı, hatta üçte biri, hatta dörtte biri, hatta hatta onda biri dinleniyor olsa... Benim merak ettiğim şudur: Bunca insanı kim dinliyor? "Hükümet" ya da "polisteki F tipi oluşum" ya da "Ergenekon" falan da bir cevap ama benim sorduğum o değil.

Öğle paydosu var mı?

Bu kadar insanı kim dinliyor? Kaç kişi bunlar? Dinlenen insan sayısı kadar dinleyen insan varsa eğer, bayağı kalabalık bir dinleme kadrosundan söz ediyoruz burada! Dinleme kadrolarında nasıl bir hiyerarşik yapı var? Diyelim ki 10 binlerce kişi rutin dinleme yapıyor, 100 kişi de bu alt kademenin önemli bulup getirdiklerini dinleyip "önemli-önemsiz" diye mi ayırıyor? Benim en ilginmi çeken alt kademe dinleme kadroları... Bu kadrodaki insanların sabah 9.00-akşam 5.00 gittikleri bir ofis var mı? Yoksa evden mi çalışıyorlar? Öğle yemeğine çıkıyorlar mı? Yoksa oturdukları yerde, dinlemeye devam ederek bir şeyler mi atıştırıyorlar? Vardiyalı mı çalışıyorlar; mesai saatleri içinde biri, mesai bitiminden sabaha dek öteki... Geceler "Bütün gece horlama dinledim" diye şikayet ediyorlar mı? Gündüzcüler gündüz çekilen bağlamanın geceki neticesini merak ediyorlar mı: "N'oldu dün gece? Seviştiler mi?"

Yıpranma payı şart

Hep aynı kişiyi mi dinliyorlar, yoksa o sabah kim denk gelirse onu mu? Şu bol ödüllü Alman filmi "Başkalarının Hayatı"nda, genellikle hep aynı ajan hep aynı çifti dinliyordu. Sonra da dinlediklerinden etkilenip taraf değiştiriyordu mesela. Böyle hadiseler olmasın diye nasıl önlemler alınıyor? Dinleme kadrosuna girmek için, sonunda sertifika verilen bir kursa, eğitim programına falan katılmak mı gerekiyor? İş başvurusunda tercih edilen belli üniversite bölümleri var mı? Tarih, felsefe, psikoloji, hukuk... Dinleme başına kaç para alıyorlar? Ücret dolgun mu, tatminkar mı, eh işte idare eder mi... Sigortaları var mı? Dinle-

mek kolay bir iş değil, yeri geliyor, anası, babası, kocası dinlemiyor insanı... Acaba dinleyenlerin sigortalarında yıpranma payı da var mı?

Bu bir bant kayıdır...

Bir de tabii şu var: Nasıl dinliyorlar? Dinlenen sadece telefon görüşmeleri mi, yoksa ortamları da dinliyorlar mı? Diyelim yalnız oturan birinin evini dinliyorlar; sabah kalktı, sifonu çekti, duş aldı, kettle'in düğmesine bastı falan filan... Hepsini mi dinliyorlar? O anda mı dinliyorlar, yoksa tüm bunları kaydediyorlar da sonra mı dinliyorlar? Hani telefonda dinlendiğini düşünüp "Çıkın aradan" diye dinleyene bağrılar var ya, onlar gerçekten birine mi sesleniyor, yoksa muhatapları kayıt cihazı mı? Her şey mi kaydediliyor, yoksa neta-meli kelimelerden biri söylendiğinde sistem harekete geçip dinlemeye mi başlıyor? Kaydedilen her şey dinleniyor mu? Hangi sırayla dinleniyor? Dinlenen kişiyle ilgili bir "açık" aramaya başladıklarında arşivden çıkıp hepsini birden mi dinliyorlar, yoksa sabah kaydedilene akşam dinleyip düzenli rapor mu tutuyorlar?

Dinlendiğini düşünenleri üç aşağı beş yukarı tanyoruz. Dinleyenlerden tık yok. Ey dinleyen, geldiysen üç kere telefonu tıkırdat.

Halk makinesi

Politika son bir yıldır falan acayip heyecanlı bir hale geldi. Tam takip edilesi. O bir şey söylüyor, öteki cevap veriyor, beriki bir iddia ortaya atıyor... İnsan bir kez ipin ucundan tuttu mu, su kaygı gibi mübarek, politik dalgalanmalarla ine çıka, sağa-sola gezinerek falan dolanmak zevkli. Zevkliydi. Ben sıkıldım. Ya da ipin ucunu kaçırdım. Nasıl bir dönem büyük zevkle magazin izlediysen ve sonra magazinde ipin ucunu kaçırdıysam, şimdi bu Tolga Karel, Arzu Yanardağ haberlerine "Kim izliyor bunları" diye hayretle, en fazla 10 saniye falan bakabiliyorsam... Siyasetin de içi boşalmış gibi geliyor bana. Erdoğan'ın ya da Deniz Baykal'ın en acayip sözleri bile benim bünyede, "Sadece arkadaşız", "Düzeyli bir ilişkimiz var" tadında magazin klişesi yankısı yapıyor. O anı kurtarmak için, o sırada bir şey demiş olmak için söylenen, içi boş lakırdılar... Nasıl magazinde albüm çıkış anında danışıklı dövüş polemikler çıkarılıyordu -hâlâ öyle oluyor mu? Sonra aynı şarkıcılar en kanka, can çiger kuzu sarma oluveriyorlardı hani. Aslında politikacılar da, tıpkı şarkıcılar gibi birbirlerini gayet iyi tanıyor, anlıyor, birbirlerini biliyor, birbirleriyle asgari müşterekte anlaşılıyorlar ama arada sırada da bizim ilimiz çekmek için bir şeyler üfurmeleri gerekiyor sanki. Size bir şey diyeyim mi; mimarlar mimarları, mühendisler mühendisleri, gözlükçüler gözlükçüleri, doktorlar doktorları, gazeteciler gazetecileri, herkes "kendinden" olanı biliyor ve anlıyor. Mesele halk. Her kesimin kendi dışında bir şey olarak tarif ettiği "halk"... Mesele bizim yani. Dinleyen bizim... Bizi dinleyen yok!

Kadıköy'deki mitinge on binlerce kişi katıldı

İSTANBUL- Türkiye Barış Meclisi 1 Haziran Pazar günü Kadıköy'de "Kürt sorununa demokratik çözüm istiyoruz" talebiyle miting gerçekleştirdi. Çok sayıda siyasi parti ve demokratik kitle örgütü de mitinge katılarak destek verdi.

Kadıköy'de Tepe Natilius önünden iskeleyle yürüyen kitle, yürüyüş boyunca ve miting alanında sık sık, "Savaşa hayır, barış hemen şimdi", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Biji biratiya gelan", "Ölüm değil, çözüm istiyoruz" sloganlarını attı. Tertip komitesi adına konuşan Murat Çelikkhan, barış mitingi için ülkenin dört bir tarafından gelen kitleyi selamlayarak, Kürt sorununun basit bir asayiş sorunu değil, ekonomik, kültürel, sosyolojik bir sorun olduğunu vurgulayıp, "Burada büyük bir dalga oluşturduk. Dillerimiz, kültürlerimiz farklı

olabilir ama biz buraya Kürt sorununun demokratik çözümü için geldik. Kürt sorununu köy boşaltmalarla, operasyonlarla çözmeye çalışıyorlar. Ama sorun sınır ötesinde değil, sınır içindedir. Halklarımız için tam hak eşitliği için buradayız" dedi. Çelikkhan, miting alanındaki coşkuyu 16 Haziran'da yapılacak olan tersane işçilerinin eyleminde de görmek istediğini söyledi.

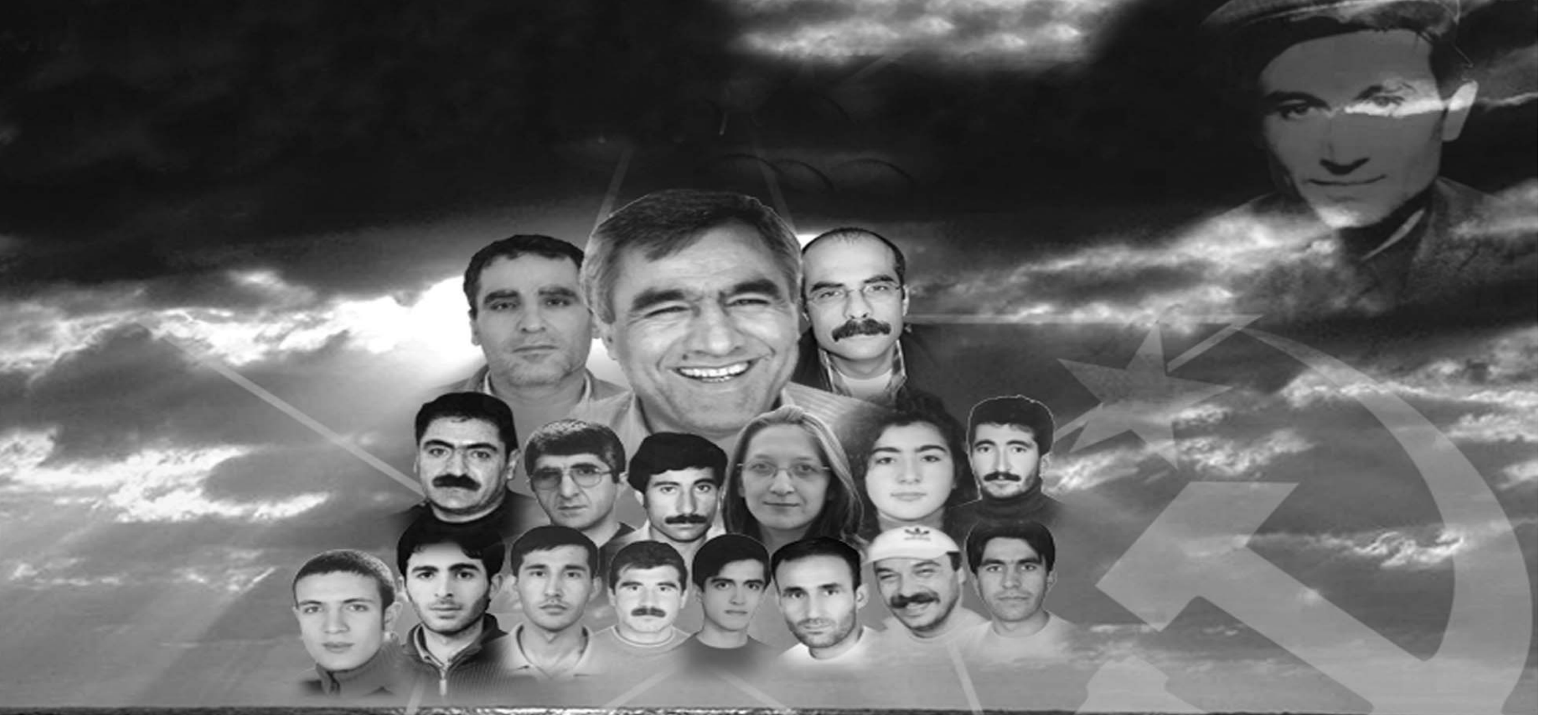
Türkiye Barış Meclisi sözcüsü Ayhan Bilgen ise yaptığı konuşmada Kürt sorununun en çok Türklerin sorunu olduğunu belirterek, "Herkesin ait olduğu bir dünya olmadığı zaman, gerçek barış olmayacak. Bu ülkede de Kürt sorunu çözülmeyene kadar gerçek bir demokrasi olmayacak" dedi.

Miting, İlkay Akkaya, Diyar, Uğur Karataş ve Ermeni sanatçı Bese'nin verdiği dinleti ile son buldu.

Onlar, temsil ettikleri çizgiyle yolumuzu aydınlatmaya devam ediyorlar

17'lerden öğrenip kavga geleneklerini sürdürmek devrimimizi yükseltmenin acil ve ertelenemez görevidir. 17'lerden öğrenmek ve erdemlerini yaşatmak salt destansı direnişlerini anmakla sınırlanmaz. Onlardan öğrenmek, parti ve orduyu derinleştirerek savaşı büyütmek, halk kitleleriyle kucaklaşıp devrimi büyütmektir. Tutkuyla cenge tutuşmak, büyük sevdaların alev harmanlarında küllenmeden dorukları aydınlatmaktır. Onları kılavuz edinmek; Maoist partinin I. Kongre'sindeki bilimsel tespit ve tahlillere sahip çıkarak geliştirmek ve eyleme dökmektir. Onlara bağlı kalmak; MLM rehberliğinden şaşmadan sınıf mücadelesini örgütleyip kesintisiz yürütmek, her türden burjuva ideolojisine karşı amansız mücadele yürütmektir. Onların aydınlattığı yolda yürümek; Maoist parti önderliğinde kenetlenmek, KAYPAK-KAYA güzergahında Halk Savaşı'yla Kızıl Siyasi İktidarlar öğretisini uygulayarak Demokratik Halk İktidarı'nı kurmaktır

Büyük hesaplaşmanın cüretkar meydan okuyucuları kıtasında yer edinen on yedi sönmeyen meşalenin evreni aydınlatma tutkusuyla zulmün kalbine bir hançer gibi saplanışının üçüncü yılında; 17'lerin halaya durmuş sevdaları önünde bir kez daha saygıyla eğiliyor, ihtilal çağrılarını kuşanarak kızıl kor namlularını omuzluyoruz.

Selam olsun halkların kavgasını taşıyanlara. Selam olsun bilimin azmiyle Halk Savaşı yolunda topırağa düşen 17'lere...

Onurlu yaşamları aydınlığımız, anıları kavgaları kavgamızdır.

16-17 Haziran 2005 tarihi, Türkiye-Kuzey Kürdistan ve dünya devrimi açısından önemli ve bir o kadar da unutulmaz bir tarihtir. Bu tarihin anlamı; 17'lerin hunharca katledilmesinin yanı sıra, aynı zamanda Türkiye-Kuzey Kürdistan devriminin öncü kurmayı Maoist parti önderliğinin büyük bir kısmının fiziken tasfiye edilmesidir. Bundandır ki, 17'ler proletarya partisi ve devrimimiz açısından tarihsel bir kesiti oluşturur.

Halk Savaşı'nın örgütleyicisi ve yürütücüsü olan Maoist partinin, önderliğinin büyük bir kısmını fiziken yitirmesi, devrimci görevlerini yürütmeye zayıflık yaratıp partinin geri çekilmesine neden olurken, devrimimizin de geçici olarak gerilemesine yol açmıştır. Devrimimizin geleceği Maoist partinin durumundan bağımsız görülemeyeceği gibi, coğrafyamız devriminin biricik örgütleyici ve öncü gücü; Marksizm-Leninizm-Maoizm (MLM) ideolojisinin rehberliğindeki Maoist partinin kendisidir. 17'ler, parti açısından önderliğin gerçek temellerine oturtulmasında tayin edici bir misyona sahiptir.

17'lerin devrettiği kavga ve önderlik misyonu, bugün örgütsel bakımdan temsil edilse de ideolojik-politik boşlukları henüz doldurulmuş değildir. Ancak onlar olmadan yürüteceğimiz fiili savaş ve devrimin pratik örgütlenmesinde asla karamsar değildir, onlardan aldığımız güçle daha kararlı ve iddialıyız. Kahraman şehitlerimizin döşediği temellerimiz granitten, güneşe uzanan seyrimizin harcı Maoizm'dendir. Sınıf mücadelesinin en çetin zorluklarından çıkmasını bilmiş köklü bir geleneğin temsilcileri olarak bu büküntülü sürecin onlara, onların baş eğmez mücadele yaşamlarına ve temsil ettikleri ideolojik-siyasal çizgiye sahip çıkılarak aşılacağına dair güvenimiz tamdır.

Maoist parti I. Kongre'sinde gerçekleştirilen tarihi muhasebeyle, parti tarihindeki hatalı çizgileri mahkum edildi; bununla birlikte, ideolojik alanda da ileri bir düzey yakalanarak, Halk Savaşı'nın teorik-pratik örgütlenme planında önemli adımlar atıldı. Bu gelişmenin somut sonuçları inkara yer bırakmayacak kadar açıktır. Parti II. Kongre'siyle birlikte atılacak adımlar, kitleler üzerindeki olumlu etkiyi sağlamlaştıracak, ciddi atılımlara yol açacak nitelikteydi. Ne var ki, içeriğine uygun ve sürekliliği sağlanmış Halk Savaşı projesinin mimarları olan ve aynı zamanda partinin I. Kongre'siyle birlikte

yakaladığı bu doğrultunun baş yapıcıları olan Genel Sekreter Cafer CANGÖZ ve yardımcısı Aydın HANBAYAT yoldaşlar, ülkemiz devrimini geliştirecek olan bu planlarını hayata geçirme vakti bulmadan düşmanın saldırısı sonucu on beş yoldaşıyla birlikte şehit düştüler. Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimi, Halk Savaşı'nın bu önder silahlarının yitilmesiyle önemli bir kayıp ve darbe almış oldu.

17'lerin kaybının ideolojik, politik ve örgütsel bakımdan etkisini daha derin kılan, ülkemiz devrimci hareketi ve uluslararası Maoist hareket şahsında hak edilmiş bir saygılığa sahip olan önder yoldaşlarımız Cafer CANGÖZ ile Aydın HANBAYAT gibi komünist kadroların ülke devrimindeki ve uluslararası komünist hareketi içerisindeki rolleridir.

17'lerin kaybının Maoist kardeş partiler başta olmak üzere uluslararası alandaki etkisi, ülkemiz devrimci hareketi çatısında pratikleşen büyük, anlamlı dayanışma ve sahiplenme tutumu ile yarattığı gelişmeler onların ideolojik, politik ve örgütsel çizgi ve pratiklerinden bağımsız değildir.

17'lerin bizlere bıraktığı miras oldukça güçlü ve derindir. Bu bakımdan onları kavrayarak kılavuz edinmek son derece önemlidir. 17'ler, ağır ve çetin koşullarda partiyi ayağa kaldıran ve Halk Savaşı'nı ısıtan rolleriyle devrimin suskunluğunu bozup halklarımıza taze umutlar taşıdılar. İşte onları düşmanın stratejik saldırısının hedefi yapan buydu. Halklarımızın devrim umudunu taze tutmak, bilimum karamsarlık ve yılgınlığa set olup tasfiyeciliğe geçit vermemek için Cafer'leşmek ve Aydın'ın tutkusıyla Halk Savaşı'nı haykırarak görevidir.

Onları anarken onlardan öğrenmek ve ideallerini gerçekleştirmek için ilerlemek ve mücadeleyi ilerletmek esastır. MLM ideolojisinde derinleşme, Halk Savaşı'nın teorisi ve pratiğinde bilimsel ısrar, siyasal iktidar hedefinden şaşmayan kararlı bir devrim mücadelesi, komünist topluma kadar Yeni Demokrasi ve Sosyalizm süreçleri boyunca sınıf mücadelesini kesintisiz olarak sürdürme, parti içerisinde iki çizgi mücadelesi temelinde eleştiri-özeleştirici mekanizmaların işleterek canlı tartışmalarla derinleşme, ilkelere tavizsiz istikrar ve politikada esneklik, araç ve amaçların ilkel uyumunda titiz olma, büyük bir halk sevgisiyle donanma ve özveri ruhuyla çalışma gibi temel prensiplere sahip olarak onları gerçek anlamda sahiplenmiş oluruz. Onların kararlılık ve cüreti böyle yakalanabilir, idealeri böyle gerçekleştirilebilir. Bunun aksini iddia edenler; tarihte örnekleri görüldüğü üzere vakti zamanında "devrimi örgütleme" adına kendilerini şaşmaz doğrunun temsilcisi zannedenlerin sağ tasfiyeci tutum ve çizgilerinin temsilcisi olma gerçekliğinden kurtulamazlar.

Elbette ki onlardan öğrenirken hatalarından da ders çıkararak ilerlemek vazgeçilmez önemdedir. Onlara bağlılık ve onlardan öğrenmek; onların hatalarını görmemek anlamına asla gelmez. Onlara bağlılığımız bilimsel bir zemine oturmalıdır. Hata-

larımızı görmemek bilimsel tutum olmadığı gibi, onların ideallerini gerçekleştirmenin önünde de engeldir.

Onlara bağlılık; halka, devrime ve komünizm davasına bağlı kalıp Halk Savaşı'nı zaferle taçlandırma pratiğinde yer almakla gerçek manada anlamlı kılınabilir. Onların taşıdıkları bayrakları dağların zirvelerine dikmek düşmana verilecek en anlamlı yanittir. Ne teorik kılıflara girerek zorlukları zaafırlara şemsiye ediniş gölgelenmek, ne de laf ebeğiyle, ipliği pazara çıkmış sağ teorilerle yürütülen sözde mücadeleyle onları anlamak mümkün değildir. İsimlerini sömürerek onların Maoist özlerini boşaltmak onlara ihanet etmekle eşittir.

Onların talimatı: Maoizm'le Yüklen, Halk Savaşı'yla İlerle

Koşulların esiri olmadan, zorluklar karşısında tökezlemeden yürümek, sade ve tutumlu yaşayarak sıkı çalışmak, davaya sonsuz sadakat; onların tüm yaşamlarıyla öğrettiklerindendir. Dürüstlük, kararlılık, cesaret ve bilgelik onlarla özdeşir. Sayısız savaş araçları ve modern silahlara karşı yürüyen ve bilinçleriyle meydan okuyan baş eğmez kavga insanlarıdır onlar.

Büyüyen ve büyüyecek olan; onların yaşamları pahasına koruyarak bizlere devrettikleri o büyük sevdalarıdır. Sevdalarını kuşanmak ahdımız olmaktan önce tarih karşısındaki sorumluluğumuz ve yoksul dünya halklarına karşı sorumluluğumuzdur. Savaş siperlerinde halaya durmak, zılgıtlar eşliğinde silah çatarak 17'lerin mekanında mevzi tutmak Maoist devrimci kararlılığımızdır.

Sınıflar savaşında dövünmeye ve yakınmaya yer yoktur. Kavganın töresidir; düşenlerin yerinde boy verir yeni filizler ve böyle ilerler devrimin dünyayı sarmalayacak ormanı. Tıpkı Spartaküs'ten günümüze, İbrahim'den Cafer'e uzandığı gibi bir gün mutlaka tutuşturacaktır o kıvılcım bozkır. 17'lerin sarsıcı etkisiyle daha da bilindi sınıf kinimiz. Şimdi daha hırçın, on yedi yerinden yaralı devrimci öfkemiz.

17'lerden öğrenip kavga geleneklerini sürdürmek devrimimizi yükseltmenin acil ve ertelenemez görevidir. 17'lerden öğrenmek ve erdemlerini yaşatmak salt destansı direnişlerini anmakla sınırlanmaz. Onlardan öğrenmek, parti ve orduyu derinleştirerek savaşı büyütmek, halk kitleleriyle kucaklaşıp devrimi büyütmektir. Tutkuyla cenge tutuşmak, büyük sevdaların alev harmanlarında küllenmeden dorukları aydınlatmaktır.

Onları kılavuz edinmek; Maoist partinin I. Kongre'sindeki bilimsel tespit ve tahlillere sahip çıkarak geliştirmek ve eyleme dökmektir. Onlara bağlı kalmak; MLM rehberliğinden şaşmadan sınıf mücadelesini örgütleyip kesintisiz yürümek, her türden burjuva ideolojisine karşı amansız mücadele yürütmektir. Onların aydınlattığı yolda yürümek; Maoist parti önderliğinde kenetlenmek, KAYPAK-

KAYA güzergahında Halk Savaşı'yla Kızıl Siyasi İktidarlar öğretisini olgunlaştırarak Demokratik Halk İktidarı'nı kurmaktır.

Maoist parti II. Kongre'siyle, MLM bilimsel doğrultuda ilerlemenin beyanıyla Halk Savaşı'ndaki 17'lerin ısrarını yineleyerek düşmanın hayallerini boşa çıkartmış, devrim kararlılığımızı bilemiştir. Maoist partinin ideolojik-politik olarak nitel gelişme döneminin yapıcı önderlerinin yarattıkları gelişmeleri izleyen düşman, stratejik bir saldırı planıyla Maoist partiyi bitirmeyi amaçlamış, önderliğimizin büyük bölümünü fiziken tasfiye etmekle halk toprağına kök salmış, yayılmış olan devrim ağacını söküp koparabileceğini düşünmüş, ahmakça zafer naraları atmıştır. Beyhude amacına ulaşamayan düşman, yoldaşlarımızın mezar taşlarına bile tahammül gösteremeyecek kadar acizleşmiştir. Yoldaşlarımızın cenaze törenlerinde kabaaran öfke patlaması ve devrimci dayanışmanın muazzam düzeyde yaşanan örneğiyle ilk yanıtı olarak tatlı rüyasından uyanan köhnemiş düzenin çürümüş sahipleri ve onların bekçi köpekleri, Maoist partinin yollarını önemli oranda sarması, boşalan mevzileri doldurmasıyla birlikte "acı gerçekle" yüzleşmek zorunda kalacaktır. Maoist partinin II. Kongre'sinin gerçekleştirilmesi anlamlı olup düşmanın planlarını boşa çıkarmıştır. Düşmanın planlarına inat, yoldaşlarımızın mezarlarını karanfillerle süslemeli, devrimci dayanışmayı geliştirmeli, komünist öncüyü zayıflatacak her türden yaklaşımı reddederek 17'lerin ruhuyla mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Gün, 17'ler ruhuyla parti ve devrimin görevlerine tereddütsüzce sahip çıkıp kavgaya atılma ve kahraman şehitlerimizin yaktığı ateşi harlayıp yarım kalmış görevleri omuzlayarak tamamlama günüdür. Gün, devrimci isyana vurulu zincirleri 17'lerin kızıl öfkesiyle paramparça edip taşkın dalgalar deminde devrim kervanına katılma günüdür, cehaletin en küçük zerresini dahi yürüklerimizden atarak, tereddüdün kemirgen korkulannı devirme günüdür. Gün, Maoist öncüye sarılma, halkın ordusuna katılma günüdür. Analann buruk yüreklerinden akan ağıtların hüznünü, gerilla şafağında paylaşma günüdür.

Şimdi demir tavında dövülme zamanıdır. Ufkumuz açık, yolumuz dağlardır. Kuşatmaları yaracağız, susmasın namlular. Yorulmak yok yoldaşlar. Durmak, terimizi kurulumak yok. Dönmek asla!

Kurşun ağırlığında düşer vurulanlarımız

Kaya başları kan izleriyle bezeli

Muharebe yerinde yatanlarımız gecedan uykusuz

Nöbete koşun yoldaşlar

Boş kalmasın vuruşan 17'ler mevzisi

Silinmesin ayak izleri

Kurumasın perçemlere akan kan

Kazanmak bir dert, okumak ayrı dert

ÖSS... Öğrenci Seçme Sınavı. Her yıl olduğu gibi bu sene de yaklaşık 1.5 milyon öğrencinin gelecek hayali 3 saate sıkıştırılacak. 12 yıllık 'eğitim'in ardından 3 saate sığdırılan gelecek... 2 yılda bir biçim değiştirmesine rağmen, adaletsizliği değişmeyen sınav sistemi...

Bugünlerde AKP hükümeti tarafından sık sık, yeni üniversitelerin açılacağı, üniversitesiz ilin kalmayacağı, bölüm kontenjanlarının artırılacağı ve bunun yanı sıra Öğrenci Seçme Sınavı (ÖSS) sisteminde değişiklik yapılacağı 'müjde'leniyor. Seçim öncesinde artan bu propagandaya rağmen aynı AKP hükümetinin yoldaşı YÖK başkanı da, üniversitelerin paralı hale getirileceğini söyleyerek, üniversiteye zengin öğrencileri beklediğini ifade etmişti. Üniversitelerdeki eğitimin, özellikle de 'taşra üniversiteleri'ndeki eğitimin vasat düzeyde olması ve üniversitelerde öğretim görevlisi eksikliğinin bulunmasına rağmen, yeni üniversitelerin açılacağı, kontenjanların yükseltileceği 'müjde'leniyor. Kontenjan artırımını yapılarak, eğitimdeki vasatlık daha üst düzeylere çekiliyor. Bu koşullar altında, bu yıl 42 binlik kontenjan artırımını ile birlikte lisans düzeyinde (4 yıllık) 205 bin öğrenci üniversiteli olacak.

'Şans' oyunu ÖSS için 'şans'ınız bol olsun

Lise eğitiminin tüm liselerde 4 yıla çıkması ile birlikte bu sene sınava katılımın büyük oranda düşeceği söyleneceği, önceki senelerde kazanamayan, yerleştirilemeyen, beklemedeki öğrencilerin sınava girmesiyle bunun bir önemi kalmıyor. Gelecekleri 3 saatlik sınava sıkıştırılan öğrenciler şansları yaver giderse sınavı kazanabilirken, bu yıl sınava katılımın düşmesi sadece bu şansını biraz arttıracak. İş yine 3 saatlik sınav içindeki şansa kalıyor yani.

ÖSYM'nin 2007 ve 2008 yılı ÖSS'ye başvuran öğrenci sayısını karşılaştırdığı verilere göre 2007 yılında 1 milyon 776 bin 443 aday sınava başvururken, 2008 yılında 1 milyon 644 bin 73 aday sınava başvurdu. Sınava başvuran sayısında geçen seneye göre 132 bin 370 kişilik bir azalma yaşanırken, eğitimin 4 yıla çıkarılması ile lise son sınıfta okuyan öğrenci sayısında 511 bin 292 azalma oldu. Eski mezun aday sayısında ise 381 bin 279 artış meydana geldi.

Liselerin 4 yıla çıkmasından dolayı son sınıfta okuyan öğrenci sayısı düşüş gösterirken, sınav için yapılan başvurularda eski mezun adaylardaki artışın sebebi ise, her yıl sınavdan yaklaşık 1.1 milyon öğrencinin 'başansız' çıkması ve üniversitede bir bölümde okumasına rağmen bölüm değiştirmek isteyen ya da bölümünün iş olanağının az olmasından dolayı üniversiteden mezun olduktan sonra başka bir bölüm için tekrar sınava girmesidir.

Ülkemizde üniversiteden mezun olduktan sonra işsizlik ordusuna katılanların başka bölümler okuyarak iş bulma olanağını yükseltmeyi düşünmesi ve bunun için sınavdan sınava girmesi çokça rastlanan bir olay haline geldi. Bu yıl da sınava girecek 1.5 milyondan fazla öğrencinin, önlisans programları da dahil edildiğinde yaklaşık 400 bini bir bölüme yerleşebilecek. Geriye kalan 1.1 milyonluk öğrenci kitlesi ne mi olacak? Ya asgari ücretli bir işte kölelik koşullarında çalışacak ya da işsizlik ordusuna dahil olmak zorunda kalacak. Zira mevcut sistem yoksul

öğrencilere bunun dışında başka bir seçenek tanımamaktadır.

Öğrenci pazarı

Liselerdeki eğitimin vasatlığı nedeniyle üniversiteye girebilmek için ailelerin milyonları dersanlere yatırmaları gerekiyor. Bu sebeple üniversiteye giremeyenlerin büyük çoğunluğunu emekçilerin çocukları oluşturuyor. Zira dersane gideri aileler için büyük bir külfet durumunda. Öğrencilerin dersanelere yönelmek zorunda kalmasından kaynaklı 'taşeronlaşmanın' arttığı eğitimde, YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan'ın "parası olan üniversiteye gelsin" sözleriyle de devletin gerçek niyeti belli edilmiş oldu. Mevcut düzenlemede bütün öğrencilerin harç adı altında yaptıkları ödemeler bile öğrencileri zorlarken, daha pahalı hale getirilecek üniversitelerde, kapıların büyük bir çoğunluğa kapanacağı aşikar. YÖK Başkanı, parası olmayanlara devletin borç verebileceğini de lütfediyor.

İstanbul Üniversitesi'nde saldırı

İSTANBUL- İstanbul Üniversitesi'nde faşist saldırılan protesto eden öğrenciler, merkez binadan, Öğrenci Kültür Merkezi önüne yürüyerek basın açıklama yaptılar. Öğrencilerin önünde basın açıklaması yaptığı

Öğrenci Kültür Merkezi (ÖKM)'nde 22 Mayıs'ta sivil faşistler tarafından saldırı gerçekleştirilmiş ve Halk Bilim Kulübü üyesi 3 öğrenci yaralanmıştı. Burada yapılan açıklamada, özellikle son aylarda ülke genelinde yoğunlaşan, Ankara, İzmir, Antalya, Bolu, Erzincan, Eskişehir, Sivas

ve daha birçok yerde onlarca öğrencinin yaralanmasına neden olan sivil faşist saldırıların bir örneğinin de İstanbul'da yaşandığına dikkat çekilerek: "Saldırıları belli, saldırganları koruyup kollayanlar belli" denildi.

Kendilerine Türkçe Yaşam Kulübü adı takan faşist çetelerin saldırılarının polislin sınırsız desteğiyle daha da arttığını belirten öğrenciler: "Şaşırmıyoruz, çünkü yıllardır edindiğimiz tecrübelerden, polis-idare-sivil faşist işbirliğinin ne olduğunu çok iyi biliyoruz. Şaşırmıyoruz, çünkü daha önce de onlarca kez öğrencilere saldırılan bu kişilerin şimdiye kadar hiç cezalandırılmadıklarını biliyoruz. Şaşırmıyoruz, çünkü 'kulüp' adı altında faaliyet gösteren bu faşist terör yuvasının, üniversite yönetiminin himayesi altında kurulup hala faaliyetlerini bu şekilde devam ettirdiklerini biliyoruz" dediler.

"Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadeleimiz", "Faşizme karşı omuz omuza", "Beyazıt faşizme mezar olacak" sloganlarının atıldığı eylemde, yapılan her saldırının, dökülecek her damla kanın birinci derecede sorumlusunun İstanbul Üniversitesi yönetimi olduğu vurgulandı.

Saldıranlar serbest, saldırıya uğrayanlar tutuklanıyor

Kısa süre önce Akdeniz Üniversitesi'nde ülkücü faşistlerin ellerini kollarını sallaya sallaya üniversiteye girip öğrencilere saldırdığı görüntüler, bu kez Eskişehir'de tekerrür etti. Mahkemede ise saldırı ve saldırıya uğrayanlar yer değiştirerek devrimci öğrenciler tutuklandı.

Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde devrimci, demokrat öğrencilere yönelik polis ve sivil faşistlerin saldırıları devam ediyor. Saldırıları nedeniyle birçok öğrenci yaralanırken, Hasan Akman adındaki, Ekim Gençliği dergisi okuru da saldırıya uğrayan tarafta olmasına rağmen 'özel güvenlik birimlerine saldırdığı' iddiasıyla tutuklandı. Saldırılan protesto eden öğrencilere, aileleri ve demokratik kitle örgütleri destek verdiler.

Uzun zamandır faşist saldırılarla gündemde olan Eskişehir'de, mayıs ayının üçüncü haftasında Anadolu Üniversitesi'nde gerçekleştirilmek istenen bahar şenlikleri sırasında sivil faşistlerin özel güvenlik görevlileriyle birlikte öğrencilere saldırmasıyla olaylar çıkmıştı. Bu saldırıyı gerçekleştiren sivil faşistler polislerin yönlendirmesiyle savcılığa suç duyurusunda bulunmuş, kendilerini 'şenlikleri izleyen vatandaş' yerine koymuş ve öğrenciler tarafından saldırıya uğradıklarını öne sürmüşlerdi.

Bu saldırıdan sonra 21 Mayıs tarihinde Yunus Emre

Kampüsü'nde İbrahim Kaypakaya'yı anmak için etkinlik düzenlendi ve etkinlikten sonra kampüsten ayrılan öğrenciler sivil polislerin saldırısına maruz kaldı. Saldırıda öğrencilerden Hasan Akman adlı Ekim Gençliği dergisi okuru gözaltına alındı. Mahkemeye çıkartılan Hasan Akman, bahar şenliklerinde çıkan olaylarda 'özel güvenlik çalışanlarına saldırdığı' iddiasıyla tutuklandı. Mahkemenin olduğu gün üç öğrenci evlerine giderken faşistlerin saldırısına uğradı.

Öğrenciler artan saldırıları protesto etmek için üniversitede kendilerine destek veren öğrenci aileri ve demokratik kitle örgütleriyle birlikte basın açıklaması yaptılar. 23 Mayıs'ta yapılan basın açıklamasında, bahar şenliklerinde yaşananların faturasının devrimci öğrencilere kesilmesi ve bir devrimci öğrencinin tutuklanması protesto edilerek, tutuklanan Hasan Akman'ın serbest bırakılması istendi. Açıklamada: "Okulla hiçbir bağlantısı olmayan kişiler, güvenlik görevlileri eşliğinde, ellerinde bıçak, sopa ve satırlarla üniversiteye girip bir dizi suç işlemişken, basına 'şenlikleri izleyen vatandaş' olarak lanse edilmiş ve mağdur durumda gösterilmiştir" denildi. Açıklamada ayrıca, faşistlerin kendi silahlarıyla yaralanmalarına rağmen, polis desteği ve isteği ile suç duyurusunda bulundukları belirtildi.

Panel: 'Eğitim ve ÖSS çıkmazı'

MALATYA- DGH, YDG, SGD, Gençlik Federasyonu ve DÖ-DER tarafından, 24 Mayıs günü PSAKD'de 'Eğitim ve ÖSS çıkmazı' adı altında bir panel gerçekleştirildi. Panelde konuşmacı olarak katılan Eğitim-Sen üyesi Erdoğan Canpolat, ülkemizde

ve dünyadaki eğitim-siyaset ilişkisine değinerek, var olan sorunların mevcut sistemden kaynaklandığını ve var olan sorunların ortadan kalkması için bir devrimin gerekli olduğunu altını çizdi. söyledi. Daha sonra ÖSS'ye hazırlanan bir öğrenci, sınava hazırlık sürecinde yaşanan so-

runlara değindi. DGH adına yapılan konuşmada ise, üniversitelerde yaşanan sorunlara değinilerek bu sorunların tek çözümünün örgütlü mücadeleden geçtiğine vurgu yapıldı. Serbest söyleşi sonrası yapılan canlı konuşma ve tartışmalarla panel sona erdirildi.

'Eleme sınavlarına karşı örgütlü mücadeleye'

DENİZLİ- 24 Mayıs Cumartesi günü aralarında DGH'nin de bulunduğu demokratik kitle örgütleri Çınar Meydanı'nda basın açıklaması yaparak başta ÖSS olmak üzere tüm

eleme sınavlarına karşı mücadele etme çağrısında bulundu. Candoğan Parkı'nda toplanan kitle, "Parasız, bilimsel, anadilde eğitim", "Savaşa değil, eğitime bütçe", "Sınavsız eğitim, sınıfsız toplum", "Parasız sağlık, parasız eğitim" sloganlarıyla Çınar Meydanı'na yürüdü. Burada okunan basın açıklamasında başta ÖSS olmak üzere tüm eleme sınavlarının sınıfsal bir elemeyi farksız olduğu vurgulandı.

Avrupa'daki grevler Norveç ve Belçika'yı da sardı

Norveç'te havaalanlarında çalışanlarla, Belçika'da demiryolu işçilerinin patronlarla yaptığı görüşmelerde anlaşma sağlanamaması üzerine grev ve gidildi.

Norveç'te havaalanı çalışanları, ücret ve çalışma saatleri noktasında anlaşma sağlanamaması üzerine grev kararı aldı. Grev nedeniyle 12 havaalanındah 11'inde uçuşlar durdu ve 30 binden fazla kişi yolculuk yapamadı. Norveç İşçi Sendikaları Konfederasyonu, ücretler ve çalışma saatlerine ilişkin anlaşmazlık üzerine cuma günü 6 havaalanında başlayan grevin, katılı-

mının artmasıyla 6 havaalanına daha genişlediğini açıkladı. Sendikaların 12 havaalanında grevde olduğu, bu havaalanlarından sadece ulusal Oslo Gandermoen Havaalanı'nda çalışmaların sürdüğü kaydedildi. Ulusal havaalanı şirketi Avinor, grev nedeniyle ulusal petrol sanayiinin merkezi kabul edilen Stavanger kentini ile birlikte Alta, Leksen, Sandnessjoen, Sogndal ve Svolvær kentlerindeki havaalanlarının kapandığını bildirdi. Grevle birlikte ilk olarak Bergen, Harstad, Molde, Moirana, Mosjoen ve Kristiansund'daki havaalanları kapanmıştı. Sendika ile ülkede 46 havaalanı işleten devlet şir-

keti Avinor arasında anlaşmazlıkla sonuçlanan toplu sözleşme görüşmeleri ne yeniden başlanması bekleniyor.

Belçika demiryolu çalışanlarının toplu görüşmelerdeki anlaşmazlık nedeniyle başlatmış oldukları 24 saatlik uyarı grevi ülkedeki ulaşımı da felç etti. Uluslararası trenlerin de çalışmadığı grev nedeniyle karayollarında uzun kuyruklar oluşurken, başkent havaalanına ulaşım güçlüğüle yapıldı. Belçika'da 38 bin demiryolu çalışınının başlattığı 1 günlük uyarı grevi, sabah saatlerinde karayollarında 186 kilometre uzunluğunda trafik kuyruğuna

neden oldu. Belçika demiryolları NMBS çalışanları toplu sözleşmelerde yaşanan çıkmaza ilişkin yapılan görüşmelerin sonuç vermemesi nedeniyle greve gitmişti. 4 işçi sendikası, 38 bin demiryolu işçilesi için önümüzdeki 3 yıla dağılacak şekilde 1000 euro maaş zammı talebinde bulunmuştu. Sendikalar, demiryolları yönetiminin maaş artışlarını üst düzey yöneticilerle sınırlı tuttuğunu, bütçelendirme ve çalışma koşullarına ilişkin yapılan planlamalarda ise hareket alanı bırakılmadığını belirtiyor.

Güney Afrika'da yabancı düşmanlığı hortluyor

1994 yılına kadar sömürgeci Avrupa devletlerin ayrımcılığına, ırkçılığına ve katliamlarına maruz kalan Güney Afrika, yabancılara karşı düşmanlığın yükselmesine ve son günlerde şiddete dönüşmesine sahne oluyor.

Yabancı düşmanlığının şiddet olaylarına dönüşmesi ve ülkenin çeşitli yerlerinde meydana gelen saldırıların sonucunda 40'tan fazla kişi yaşamını yitirirken, binlerce kişi yerlerinden oldu. Saldırlardan kaçan 30 bin kişi karakollara ve kiliselere sığındı. Şiddete maruz kalan göçmenlerin yiyecek ve barınma sorunları yaşadığı belirtiliyor. Johannesburg kentinin kuzeyinde patlak veren göçmenlere karşı şiddet hareketi kısa zamanda kentin diğer bölgelerine sıçradı. Bilindiği üzere Güney Afrika, ülkedeki Avrupalı beyazların Apartheid (beyazların Afrikalı siyahılardan ayrı tutulmasını ve beyazların üstünlüğünü savunan ırkçı zihniyet) uygulamalarına maruz kalmış, katliamlara uğramıştı. Buna karşı Güney Afrika siyahıları yıllarca süren ulusal kurtuluş mücadelesi vermişti. 1994 yılında Afrika Ulusal Kongresi önderliğinde bağımsızlık kazanılmış, Güney Afrika Halk Cumhuriyeti kurulmuştu.

İrkçilik ve ayrımcılıktan acılar çekmiş Güney Afrika'da bugün, geçmişti hatırlatan uygulamalar çeşitli ülkelerden göç eden, yoksul emekçilere karşı uygulanmaya başlandı. Ülkedeki göçmenlerin büyük bir çoğunluğunu; ülkelerindeki iç savaşlardan, yoksulluk ve işsizlikten kaçan Zimbabve, Nijerya, Kongo, Malavi ve Mozambik gibi ülkelerden gelen Afrika kökenliler oluşturuyor. Pakistan gibi Afrika dışındaki ülkelerden gelen göçmelerin de olduğu 49 milyon nüfuslu Güney Afrika'da, 3 milyonu Zimbabweliler olmak üzere toplam 6 milyon civarında göçmen yaşıyor. Göçmenlere yapılan saldırılarda Pakistan ve Zimbabwelilere ait dükkan ve iş yerleri yağmalandı. Güney Afrika devleti şiddet olaylarını bastırmak için gerekeni yapacağını, bu saldırılar-

gın göçmenlerin yanı sıra Güney Afrikalıları da etkilediğini, Güney Afrika'nın yabancı düşmanlığıyla meşhur olmasına izin vermeyeceklerini açıkladı. Ülkede patlak veren olaylar, gelir eşitsizliğine ve giderek artan işsizliğe, enflasyona bağlıyor. Zira ülkedeki işsizlik yüzde 40 civarında. Yoksul bölgelerde, göçmenler yerlilerden "iş çalmakla" suçlanıyor. Ülkedeki yüksek orandaki işsizlik ve suç oranlarından göçmenler sorumlu tutuluyor. Sonuç olarak, sosyo-ekonomik durumdan kaynaklı, yoksul ve emekçi göçmenler ile Güney Afrikalı emekçiler aynı kaderi paylaşmalarına rağmen karşı karşıya gelmenin ve şiddete yönelmenin vahametini yaşıyor.

"Tek bir insan ırkı vardır"

Güney Afrika'nın başkenti Johannesburg'ta son bir ay içerisinde göçmenlere yapılan saldırılar ve bunun sonucunda birçok insanın ölmesi, tecavüze uğraması karşısında Durban'daki "Gecekondular Hareketi" Abahlali Base Mjondolo kamuoyuna yönelik bir açıklama yaptı. Mücadelelerinin ve bütün mücadelelerin durumu en kötü olanlardan başlayarak, insanı tüm toplumun merkezine yerleştirme mücadelesi olduğunu söyleyen Gecekondular Hareketi; ülkede yaşanan saldırıları, cinayetleri ve tecavüzleri kınadıklarını, yaşadıkları KwaZulu-Natal bölgesinde bunların yaşanmaması için her türlü mücadeleyi vereceklerini belirtti. Açıklamada "Apartheid" hatırlatılarak, dayanışma ve kucaklaşmanın yükseltilmesi çağrısında bulunuldu. Devletin göçmenlere yönelik ayrımcı politikaları uyguladığının ve göçmenlerin ekonomik, sosyal, barınma ihtiyaçlarının karşılanmadığının belirtildiği açıklamada, günah keçisi olarak gösterilmelerinden vazgeçilmesi istenerek, "Ülke yoksullarının ve göçmen yoksullarının birbirinin düşmanı değildir, tek bir 'insan' ırkı vardır. Acılarınızı komşularınızı düşmana dönüştürmek için kullanmayın." denildi.

Fransa'da emekçilerin eylemleri yaygınlaşıyor

Fransa'da artan hak gasplarına karşı emekçilerin son aylarda yoğunlaştırdığı protesto ve eylemler yaygınlaşarak etkisini geliştiriyor. Binlerce emekçi, Cumhurbaşkanı Sarkozy'nin çalışanların erken emekli olabilmeleri için çalışma süresini arttırmasına ve işçi sayısını azaltmaya yönelik politikasını protesto etmek amacıyla iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Ülkenin en büyük 5 işçi sendikası tarafından başlatılan grev nedeniyle otobüs, tren ve havayolu hizmetlerinde çeşitli aksaklıklar yaşandı. Kamuya bağlı demiryolu şirketi SNCF, ülkedeki trenlerin yansının çalışmadığını bildirdi. Şehirlerarası sefer yapan trenlerle metrodaki hizmetlerinse

grevden etkilenmediği belirtildi. Çeşitli kentlerde düzenlenen hükümet karşıtı protesto gösterilerine binlerce kişi katıldı.

Bir süredir artan yakıt fiyatları nedeniyle hükümeti protesto eden balıkçıların greviyle aynı döneme denk gelmesi, grevin etkisini arttırdı. Hükümet, limanlarda faaliyetleri engelleyen balıkçıların taleplerini karşılamaya çalışacağını belirtse de balıkçılar, somut bir adım görünceye kadar grevi sürdüreceklerini açıkladı. Son dönemde Sarkozy'nin hak gasplarını öngören politikalarına karşı grev dalgasının yükseldiği ve halkın hükümete karşı memnuniyetsizliğin arttığı dikkat çekiyor.

Nepal Federal Cumhuriyeti; Nepal halkının zaferi

İlk oturumunu 29 Mayıs günü gerçekleştiren Nepal Kurucu Meclisi, 240 yıldır hüküm süren kraliyet rejimini kaldırarak Nepal Federal Cumhuriyeti'ni ilan etti.

Kurucu Meclis'in ilk oturumu, Nepal Federal Cumhuriyeti'nin yaratılması mücadelesinde yaşamlarını yitirenler için bir dakikalık saygı duruşunun ardından başladı. Saygı duruşunun sonrasında kraliyetin kaldırılması için

yapılan oylamada 560 üyenin lehte kullandığı oyla kraliyet kaldırılıp, cumhuriyet ilan edilerken; sarayın önündeki krallık heykeli kaldırıldı ve tüm ülkede kraliyet bayrağı gönderden indirildi, cumhuriyet bayrağı asıldı. Meclis, 15 gün içinde sarayı terk etmesi için karar aldığı krala ve ailesine verilen eski yetkileri ve devlet gelirlerini de kaldırdı.

Prachanda: Ya mutabakat

ya da halkın devrimci iktidarı

Prachanda, Nepal Kongre Partisi ile NKP-(BML)'nin, hükümetin kurulmasını engellemeleri durumunda ülke çapında kitlesel sokak eylemleri örgütleyeceklerini söyledi. Gorkha bölgesinde düzenlenen cumhuriyetin ilanı töreninde kitleye hitap eden Prachanda, NKP(M)'nin seçimlerden en büyük parti olarak çıktığını ve halkın desteğini almış olan partinin başkanlığında bir hükümetin kurulması dışında bir durumu kabul etmeyeceklerini söyledi ve ekledi: "Bugünden itibaren kral tarih çöplüğüne atılmıştır, ancak seçimleri kaybetmiş olmalarına karşın tahttan inmek istemeyen küçük krallar var. NKP(M) önderliğinde bir hükümetin önüne geçenler, halkın devrimci iktidarını dayattıklarını aklından çıkartmasınlar."

Yenilenlere kritik görevler vermeyiz

Başkent Katmandu'da NKP(M)'nin organize ettiği cumhuriyet mitinginde kitleye seslenen Prachanda, seçimlerde halk tarafından devrilene devlet başkanlığı ya da başka bir kritik görev vermeyeceklerini söyledi.

Kraliyetin kaldırılması ve cumhuriyetin kabul edilmesi için etkin devlet başkanlığı önerilerini yumuşatarak temsili devlet başkanlığı ve etkin hükümet başkanlığı noktasında diğer partilerle anlaşmaya vardıklarını söyleyen komünist lider, "Bu sürecin önüne dikilenler tutumlarını sürdürürlerse bir kez daha hak ettikleri yanıtı sokaklarda veririz" dedi.

Öte yandan NKP(M) önderlerinden Dev Grung, meclisin ikinci oturumuna kadar NKP(M) önderliğinde bir hükümetin kurulması ve devlet başkanlığı konusundaki taleplerinin kabul edilmemesi durumunda hükümetten çekilebileceklerini belirtti.

Nepal halkı zaferini kutladı

Cumhuriyetin ilan edilmesinin ardından NKP(M)'nin çağrısı ile sokaklara çıkarak kutlamalar yapan on binlerce Nepalli, kralın bir an önce sarayı terketmesini istedi. Maoistlerin örgütledikleri kutlamalar kitlesellikleri ve coşkuları ile dikkat çekerken, başkent Katmandu'daki eylemlere, polisin saldırgan ve provokatif tavı damgasını vurdu. "Bu halkın zaferidir" sloganları atarak kraliyet rejiminden kurtulmalarını kutlayan kitleye polis sert bir şekilde saldırdı. Çıkan olaylarda 25 kişi yaralandı.

Başkanını yenileyen Rusya'dan Çin atağı

ABD ve AB'nin füze sistemi ve enerji kaynakları politikalarından rahatsız olan ve karşı ataklar geliştiren Rusya, yeni Devlet Başkanı Medvedev liderliğinde Çin'e ziyaret gerçekleştirdi. Devlet Başkanı seçilmesinin ardından ilk ziyaretini Çin'e yapan Medvedev'in bu atağı, "stratejik müttefikliği" geliştirmek şeklinde yorumlara neden oldu. Zira, Medvedev'in bu ziyareti ve ziyaretin içeriği, Çin'le birlikte ABD'ye karşı gövde gösterisine dönüştü. Çin ziyareti kapsamında Pekin Üniversitesi'nde yaptığı konuşmada Rusya ve Çin arasındaki ilişkilerin bazı ülkeleri rahatsız ettiğini ifade eden Medvedev, "Açıkça söylemek istiyorum ki, Rusya ve Çin arasındaki ilişkilerin bazı ülkeleri rahatsız etmesine bakmaksızın, kendi halklarımızın çıkarları için beraber hareket etmeye devam edeceğiz" dedi. İki ülke arasındaki işbirliğinin sürekli olarak devam ettiğini belirten Medvedev, bu işbirliğinin diğer ülkelere karşı yapılmadığını, asıl amaçlarının uluslararası politikaya den-

ge getirmek olduğunu sözlerine ekledi.

Rusya ve Çin'den iki önemli karar

Rusya ile Çin arasında gerçekleşen görüşmelerde iki devlet başkanı ABD ve AB'ye misilleme niteliğinde kararlara imza attı. ABD'nin füze savunma sistemi kurma politikasını kınayan iki devlet başkanı, Rusya'nın yardımınıla Çin'e 1 milyar dolar değerinde nükleer tesis kurulması yönündeki bir anlaşmaya da imza attılar.

Medvedev ve Hu Jintao tarafından, ABD'nin Doğu Avrupa'da kurmaya çalıştığı füze kalkını sistemine karşı yapılan ortak açıklamada, dünyanın çeşitli bölgelerine konuşlandırılanlar dahil küresel savunma sistemleri oluşturulmasının ya da bu tip işbirliği planlarının, stratejik dengeye ve istikrara yardımcı olmayacağına, silahların kontrolü ve yayılmasının önlenmesi sürecine zarar vereceğine yer verildi. İran'ın nükleer dosyasının da ele

alandığı ortak açıklamada, bu sorunun uluslararası diyalog yolu ile silah kullanmadan çözülmesi ve bu prensiplerin Irak ve Afganistan'da yaşanan sorunların çözülmesi konusunda da göz önüne alınması gerektiği belirtildi. Rusya ve Çin arasında imzalanan 1 milyar dolarlık nükleer tesis kurma anlaşmasının yanı sıra, Rusya Atom Enerjisi Kurumu Başkanı Sergey Kirienko, Çin'de bulunan bir nükleer santralin genişletileceğini ve Çin'e zenginleştirilmiş uranyum verileceğini açıkladı. Çin'in Tayvan'daki ilk nükleer reaktörü 2 Haziran 2007'de Tianvan'da, ikincisi ise 12 Eylül 2007'de devreye sokulmuştu. Varılan anlaşmayla birlikte üçüncü reaktörün yapılması öngörülüyor. Rusya'nın Çin'le imzaladığı uranyum zenginleştirme fabrikası inşası ve Çin'e zenginleştirilmiş uranyum sevkiyatı anlaşmalarının değeri 1.5 milyar dolar olup, Çin'e 10 yıl boyunca zenginleştirilmiş uranyum verilmesini kapsıyor.

İŞGAL DEMOKRASİSİ

A. Can Ataş

1989'dan sonra ortaya çıkan yeni uluslararası dengelerin; “tek kutupluluğu” gerekçeli olarak dayatması, işgal tehdidi, sermayenin uluslararası bazdaki etkinliği, ulus devlet denilen olguyu revize ederek sermaye gücünü, yasama, yürütme ve yargının ana merkezine oturtmuş devlet üstünlüğünü tümnden sağlamış bir süreç yaşanmaktadır.

Dünyanın herhangi bir bölgesinde kan ve gözyaşı pahasına rejim değişikliği hakkını kendinde bulmak; başka halkların kaderlerini belirlemek, yaşama özgürlüklerini, umutlarını yok etmek veya mutsuz olmalarına neden olabilme hakkına sahip olmak, insanlık tarihinde hiçbir hukuk anlayışıyla bağdaşmamaktadır. Başata ABD emperyalizmi olmak üzere, diğer emperyalist ülkelerin kendi müdahalelerine verdikleri önem ve önceliklerin olmazsa olmazı, işgal demokrasisi anlayışıdır.

Bu bağlamda şunu belirtelim ki, “bağımsızlık” mutlak “egemenlik” anlamına gelmiyor. Bağımsızlık, bir ülkenin harita veya coğrafya anlamındaki genel bir tanımlamasıdır. Egemenlik ise esas olarak, söz konusu ülkenin gerçek anlamda ulusal ve uluslararası ölçekte bağımsız hareket etme ve karar alma iradesi olup, üniter bir devlet gerçeğidir. Bugün 6 milyar insanın yaşadığı gezegenimizde, insanlığın yüzde kaç ı “ulus egemenliğine” sahiptir?

Zira, günümüzde uluslararası sermaye, günümüz koşullarını tercüme eden yeni paradigmalarla uluslararası ticaret ilişkisini belirlemek istiyor. Küresel ticaret ilişkisi, ülkelerarası ilişkileri belirlerken, ideolojik veya dinsel bağlamda bir saptama yapma gereğini öngörmektedir. Söz konusu ilişkilerin belirlenmesinde, öncelikli olarak ülke veya ülkelerin “stratejik önemine” bakılır. Küresel ekonomik ilişkilerin biçimi, artı değere dayanan, kar elde etme hırsı olarak etkinliğini sürdürmektedir.

Günümüzde etkin olan uluslararası şirketlerin üretim anlayışı, olabildiğince ucuz işgücü kullanmayı, doğal kaynakları sınırlar ötesi ilişkilerde maksimum seviyede tüketmeyi hedeflemektedir. Uluslararası şirketler bu hedeflerine kurdukları küresel ortaklıklarla en üst düzeye ulaşmışlardır.

Tarihte devletlerarası ticari ilişkilerin başlangıcı, kapitalizmden çok önceki dönemlere dayanır. Çin, 618-907 yıllarında Tang hanedanı döneminde Bizanslılar, Japonlar, Hintliler ve Perslerle geliştirdiği yoğun ticaretle (1), tarihin devletlerarası münasebetine damgasını vurmuş en önemli ülkelerden bir tanesidir. Kapitalist ticaretin küresel düzeydeki en önemli faaliyetlerini 17. ve 18. yüzyılların büyük firmaları gerçekleştirmiştir. Bu ilişkinin “yapısal” olarak yoğunlaşması 19. yüzyılın son çeyreğine denk düşer. Uluslararası şirketlerin (UŞ) yaygınlik kazanmasını sağlayan en önemli güç; sermayenin uluslararası dolaşımı, üretimin uluslararasılaşması, ucuz iş-gücüyle yoğun kar elde etme faktörüdür. Daha da önemlisi, doğal kaynaklardan maksimum düzeyde yararlanma “fırsatının” mevcut olması, var olan sömürü ve bağımlılık ortamını daha kolaylaştıncı ‘yasal’ altyapının sağlanabilme imtiyazı doğmuştur. Tüm bunlarla birlikte; teknolojik gelişmenin iletişim ve taşımacılık alanlarında kolaylaştıncı rol oynaması, şirketlerin siyasal baskı unsuru olabilme yetkisinin doğururken, diğer yandan da uluslararası şirketlerin devletüstü bir güçte olmasına olanak sağlamıştır. Meşhur “Muz cumhuriyeti” esprisini (askeri darbeler vs’ler) buna açık bir örnek olarak verebiliriz.

Para tüccarları, 15. yüzyılda zayıf ülkelerin doğal kaynaklarını işletip yoğun sömürü payını elde ederken, aynı zamanda bankacılık sektöründeki para işletme etkinliklerini de ihmal etmezlerdi (...). Aynı nitelikteki bu UŞ, 1970 ve 1980’li yılların askeri darbelerini CIA ile işbirliği halinde organize ederek ekonomik ve siyasal çıkarlarını korudular.(2) Bu bağlamda, Uluslararası şirketlerin, çokuluslu şirketlere (ÇŞ) kıyasla devletçilik yönünün daha ağır bastığını söyleyebiliriz. Çıkarları gereği fazlasıyla devletçi gözükürler ve dolayısıyla mevcut sistemle çok barışkırtılır. Bu saptamayla, yukarıdaki alıntıda da belirtildiği gibi, onlar bir ülkede kendi çıkarlarını koruyup kollama noktasında, gerektiğinde hiç tereddüt göstermeden kanlı metodları devreye sokarak hak talep ederler. Dış doğrudan yatırım-

Ekonomik küreselleşmenin, yoksullarla zenginler arasındaki farklılaşmaya derinden neden olmanın yanı sıra, insan göçünün devamlı bir hareketlilik arz etmesinin de ana kaynağı olduğunu rakamlarla belirtmek mümkün:

Küreselleşmenin yarattığı yoksulluk sonucu yaşanan göç gerçeği:(9)

Dünyada senelik ortalama mülteci sayısı	40.000.000
İç göç oranı	24.000.000 %60
Dış göç oranı	16.000.000 %40
Komşu ülkelere sığınan mülteci sayısı	15.500.000
Zengin ülkelere sığınan mülteci sayısı	500.000 %1.25
Zengin ülkelerin kabul ettikleri mülteci sayısı	100.000 %0.25
Zengin ülkelerin reddettikleri mülteci sayısı	400.000

Yukarıdaki verilerden de anlaşılacağı üzere, küreselleşmenin esas nedeni olduğu yoksullaşma trendi ve bunun sonucu olarak birçok nedenden (siyasî, ekonomik, etnik) ötürü mülteci durumuna düşen 40 milyon insanın sığındığı ülke veya mekân, uluslararası sermayenin anavatanı değildir. En az insanın kabul edildiği ülkeler , yukarıdaki verilerden de anlaşılacağı üzere yine zengin ülkelerdir. Dolayısıyla ekonomik küreselleşmenin yoğunlaşan sermaye transferi, ticaret veya kâr artışı maalesef Afrika’da, Uzak ve Orta Asya’da, Ortadoğu’da veya Latin Ame-rika’da yukarıda anlatılan sebeplerden ötürü göç durumuna gelen milyonlarca insanın çığlığına uzan bir yardım eli olmamıştır.

Bugün itibarıyla bazı önemli ÇŞ’in piyasa değeri, kar ve cirosu

• AIG (American Intl Group), ABD’li sigorta şirketi, dünya listesinde 18’inci sırada bulunuyor. 110 milyar dolar ciro yapan şirketin kan 6.2 milyar dolar, piyasa değeri ise 118.2 milyar dolar.

• Allianz, Alman sigorta şirketi, 139 milyar dolar ciro yaptı, 11 milyar dolar kar eden şirketin piyasa değeri 80 milyar dolardır.

• AT&T, ABD’li telekom devi 119 milyar dolar ciroya ulaştı. Şirketin piyasa değeri ise 210 milyar dolardır.

• AXA Group, Fransız sigortacı AXA, 151.7 milyar dolar ciroya ulaştı.

• Bank of America, ABD’nin bu bankacılık grubu listenin üçüncü sırasındadır. Şirketin piyasa değeri 176 milyar dolardır.

• Berkshire Hathaway, ABD’nin en büyük yatırım fonu ve 118 milyar dolar ciro yaptı. Piyasa değeri ise 217 milyar dolardır.

• BP, İngiliz BP, 281 milyar dolar ciroya karşılık 20.6 milyar dolar kar ederken piyasa değeri de 205 milyar dolardır.

• BNP Paribas, Fransız bankacılık grubu BNP Paribas, 116 milyar dolar ciroya ulaşırken, şirketin piyasa değeri ise 82 milyar dolardır.

• CHEVRON, ABD’nin bu enerji devi 204 milyar dolar ciroya ulaşırken, 178 milyar dolar da piyasa değeri-ne sahiptir.

• Gazprom, Rus doğalgaz ve enerji devi Gazprom 1993 yılında kurulur. Şirketi temsil edenlerin önemli sayıda Kremlin’in eski bürokratları, yasa dışı, illegal ve kanunsuz yollarla sermaye birikimini elde eden güçlerce oluşturulduğu iddia edilir. Gazprom (2007’de ki cirosu 81.7 milyar dolar, 23.3 milyar dolar kar, piyasa değeri ise 247 milyar dolar idi) 2008 yılı itibarıyla 84.6 milyar dolar ciroyu hedeflemektedir. Gazprom’un %50’si devlete aittir

• ING Group, Türkiye’de banka sektöründe 10’uncu sırada bulunan OYAK Bankası, 2007’de Hollada’nın ING bankacılık sektöründe 2.67 milyar dolara satın almakla bilinir. ING Group 198 milyar dolar ciroya ulaşırken, şirketin piyasa değeri ise 76 milyar dolardır.

• Royal Bank of Scotland, İngiliz bankacılık grubu Royal Bank of Scotland, 108.45 milyar dolar ciro yaptı. 14.6 milyar dolar kar eden şirketin şirketin piyasa değeri ise 77 milyar dolardır.

• Royal Dutch Shell, Hollanda’nın bu enerji devi, 356 milyar dolar ciro yaparken ve şirketin piyasa değeri ise 221 milyar dolardır.

• Toyata, Japon otomotiv devi Toyata, cirosu 204 milyar dolara ulaşırken, piyasa değeri ise 175 milyar dolardır.

• WAL-MART, Dünyanın en büyük perakendecisi olan Wal-Mart, 2007’de 379 milyar dolarlık ciroya ulaşmıştır. 12.7 milyar dolar kar eden şirketin piyasa de ise 198 milyar dolardır.

• Total, Fransız enerji şirketi Total, cirosu 200 milyar dolara ulaşır.

• UFJ Holdings, Japon ve de dünyanın en büyük finans kurumu olan, Mitsubishi ve Tokyo Financial Group’undan oluşan UFJ Holdings’in kâr oranı gizli tutulmaktadır. Piyasa değeri ise 190 milyar Yen (1425 milyar Euro olarak hesaplanıyor).

Yukarıdaki verilerden de anlaşılacağı üzere; ÇŞ’in sermaye birikimi, ülkelerin ve hatta kıta ülkelerinin toplam devlet sermayesinin çok çok üstünde olduğunu görmekteyiz.

lar açısından bakıldığında, uluslararası sermayenin hızlı bir yatırım dönüşümünün yaşadığı bir süreç içinde olduğu gözlenmektedir.

Küreselleşmenin, gerek siyasal gerekse de ekonomik, mali ve kültürel alanlarda kazandığı yoğunlukla birlikte, 1970’in sonlarına doğru, uluslararası ticaret ilişkisinin tanımlanmasında, uluslararası şirketler kavramı yerine, çokuluslu şirketler etkili oldu. “Çokulusluluk”ta, farklı ulus firmalarının pay hisselerine sahip olmaları söz konusu iken amaç, muhtemel risk faktörünü olabildiğince dengelemek ve onu birden çok şirketle paylaşmaktır. Günümüzde ÇŞ uluslararası sermaye hareketini belirlerken, var olan “dış doğrudan yatırımların” da ana merkezi durumuna gelmişlerdir.

ÇŞ’nin 1981 yılı itibarıyla uluslararası dış doğrudan yatırım payı 500 milyar dolardır.(3) 80’li yılların başında ÇŞ gerçekleştirdikleri yoğun yatırımlarla, bir yandan dünya ekonomisini terbiye ederken, diğer yandan da dünya coğrafyasını adeta parseller(4) konuma sahip olmuşlardır. ÇŞ’nin büyük dış doğrudan yatırımlarının, birçok ülkenin ulusal bütçesini aşan rakamlarla gerçekleşmesi sözkonusu. Günümüzde, ÇŞ’nin milyar dolarlık sermayeleriyle devletlerin açıkça

yapamadıklarını yapmaktadırlar. Tüm plan ve programlarını uygularken de, ‘işgal demokrasisi’ uygulayarak ülkeleri teslim almayı tercih etmektedirler.

Günümüz uluslararası ekonomisinin, politikasının, askeriyesinin ve kültürünün ÇŞ’in adeta ön ve de arka bahçesi konumunda olduğunu rahatlıkla söylemek mümkün. Geçmişte ‘ticaret yapma diplomasisi’ revaçtaydı. Şirketlerin herhangi bir ülkede iş veya yatırım yapmaları için, ülkelerinin diplomatik temsilciliklerini (konsolos, müşavir vs’ler) kullanarak başka bir ülkede ticaret yapma olanağını ararlardı. Bu konum, bugün itibarıyla yapısal bir değişikliğe uğramıştır. Artık ülkelerin ÇŞ’e olan bağımlılık derecesi; devlet yöneticileri ve de hükümetler adeta bir dilenci gibi sıraya geçerken, ülkeye yabancı sermaye çekmek adına ÇŞ’e diz çökerek ülkeler yönetiliyor. Tüm bunların Türkiye’de de en üst düzeyde yaşandığını söylemek mümkün. Böylece ülkenin ulusal değerleri satışa çıkarken, milyonlarca ülke halkının yaşama umudu dış güçlerin “insafına” terkedilmek isteniyor.

Günümüzde, küresel ÇŞ’nin etki alanı devlet gücü paralelindedir. Onlar inanılmaz bir şekilde sahip oldukları imtiyazlarla yeni kar hanelerinin büyümesini düşünürken, diğer yandan da yerel ve de ülkesel yönetimler üzerinde birer baskı unsuru olmanın devamlılığı içindeler. Her fırsatta etkileyici veya değiştirici bağlamda politikalar tavsiye etme gücüne sahiptirler. Ancak ÇŞ’nin günümüzde devletçi yönü ön planda değildir ve dolayısıyla zaman zaman mevcut iktidarla çelişkili ve hatta sürtüşmeli anlar yaşadıklarını görmek mümkün. ÇŞ, ulus devletini devamlı birer “açık kapı” görevi üstlenmiş görmek isterler. Hatta onlar, bir ülkeye olan sermaye akışını örnek gösterirken, dünya sisteminin de göz ardı edilmez bir gücü olduğunu her fırsatta dile getirirler!

“Ulus devlet ile çokuluslu şirketler arasında kavgaya ve sürtüşme devam ederken, bunun daha da büyümesi kaçınılmazdır”.(6)

Bunun en önemli nedeni, ÇŞ’nin ortaklığı başka bir ülkenin şirketleriyle paylaşırken, ulusalcı düşünmeyi pek önemsememesidir. Çokuluslu aktivitesi, günümüzde küreselleşmenin en temel özelliğidir. Bu bağlamda sermaye ve ilişki birikimlerini ulusal sınırlara hapsedmeyi tercih etmezler.

“Çokuluslu şirketler, küresel ekonominin yeni örgütlenmesinde temel ve anahtar rol teşkil etmektedir”.(7)

ÇŞ, gerektiğinde kendi ülkesindeki bir işletmeye anahtar vurup binlerce insanı işsiz bırakırken, başka bir ülkede (ucuz iş gücünden dolayı) yeni bir yatırımda bulunmakta hiçbir sakınca görmezler.

“Ticari küreselleşme, sömürgeciliğin yeni versiyonudur. Çok yatırım fazla sömürü ve daha çok bağımlılık demektir”.(8)

Kaynaklar ve kullanılan notlar:

1-) Vaizey, John, “Grote stromingen der 20e eeuw-Kapitalisma”, W. Gaade N.V. Den Haag 1972, sayfa 19.

2-) Fennema, M., “De Multinationale Onderneming en de nationale staat”, SUA, Amsterdam 1975, sayfa 9-13.

3-) United States Department of Commerce, International Direct Investment: Global Trends and the U.S. Role. Government Printing Office, Washington 1984, sayfa 1. (aktaran: Gilping 1987, sayfa 55-56).

4-) Gilping, Robert, “The Political Economy of International Relations”, Princeton University Press, New Jersey 1987, sayfa 231.

5-) A. Can Ataş, “Küresel Hegemonya ve İşgal Demokrasisi”, Güncel Yayıncılık, Mart 2008.

- De Volkskrant, 26-02-2008 Nederland.

- RTL – Z, Nieuwsbrief, 30-05-2008 Nederland.

- De Telegeraf, 22-04-2008, Nederland.

- OECD Science, Technology and Industry, Scoieboard 2005.

- NRC Handelsblad, 19-06-2007.

- Forrester, Viviane, “Tereur van de Globalisering”, Rainbow Pocketboek, Amsterdam 2001.

6-) Gilping, Robert, “The Politics of Transnational Economic Relations”, International Organization 1971, XXV,3:398- 419, sayfa 413.

7-) Cox, Robert W., “Labor and Transnational Relations”, In-ternational Organization 1971, XXV,3:554-584, sayfa 518.

8-) Carre Le John, NOS, 16-10-2006 Holland.

9-) PRIME (Participating Refugees in Multicultural Europe), April 2004, Den Haag.

kültür-sanat

Moskova'da sürgündeyken ölümsüzlesmesi-nin üzerinden tam tamına 45 yıl geçti. Göz kapaklarına çöken hasreti, erdemi, sevgiyi, kavga bedelini 61 yıl taşıdıktan sonra, ya-rattığı eserlerle, dostuyla düşmanııyla tüm dünyayı etkileyerek aramızdan fiziken ayrı-lıp gitti. Yaşama dair sığdırılabilecek tüm hasretleri, tüm sevgileri doyasyıa özümsedi. Yenik düşmedi bir kere olsun. Öyle ya, "esir düşmekte değil, teslim olmamaktaydı bütün mesele". Biliyordul "Kurtarmıyor 20. yüzyılda namuslu adamı, na-muslu olmak" diyordu. O yüzden yılmaksızın savaşıcı oldu büyük kavganın. Güzele dair ne gördüyse söyledi. İnsanlık mustuculuğunu, tereddütsüzce mısralarına, fıkralarına, piyeslerine, romanlarına, portrelerine, yazılarına işleyerek, tarafsızlık için taraf olmasını bilen-lerdendi, Nazım Hikmet Ran.

Nazım, öz geçmişî eserleriyle birebir bütünleşmiş nadir edebiyatçı-lardan biridir. Küçük yaşlarda başladığı edebiyat serüvenine en zor koşullarda bile cüretle devam etmiştir. Onun şiirleri yaşadığı top-lumsal dönemin kesitlerini ve birey olarak da bu toplumsal müca-delenin parçası olan yaşamını betimlemektedir. Toplumsal mücade-le, bu toplumsal mücadelenin ezilenler safında vuku bulan sanat an-layışı, Nazım'ı anlatabilmenin yagane formülüdür. Sanatı, yaşadığı çağın sevinçlerine, hüzünlere değinen bir bakış açısından öte, ça-ğının sorumluluklarını yerine getirebilmek için, değiştiren, ilerleten bilmin önemli bir hizmetkan olmuştur.

Nazım'ın eserlerinde üç aşama görülmektedir. Birincisi; çocukluk dö-neminden, gençlik dönemine kadar devam eden, milliyetçilik idesi. Nazım bu sürecini "mistik-şöven" olarak adlandırmaktadır. İkinci dö-nem; Ekim Devrimi'nin büyük etkisiyle ortaya çıkan yeni toplum, ye-ni sanat anlayışının yer edindiği dönemdir. Üçüncü dönem ise; Ekim Devrimi'nin yarattığı devrimci edebiyat içerisinde, tarihsel diyalektik materyalizmi derinlemesine bir estetikle zenginleştirdiği aşamadır. Nazım en büyük yapıtlarını, sanat alanında varmış olduğu bu kavra-yıştan sonra yazacaktır.

Nazım'ın ikinci dönem şiirleriyle üçüncü dönem şiirleri arasındaki farklılık, onun 1920'li yılların başından itibaren savunduğu görüşlerin değişmesinden kaynaklı görülmemelidir. Bilakis, bilimsel dünya gö-rüşünün, nicel olandan nitel olana geçiş olarak adlandırılmalıdır.

Üstad olmak kolay değildi. Bir ekolün öncülüğünü gerektirmektey-di. Nazım 1930'lu yılların başından itibaren kendi şiirine karşı aman-sız bir mücadele yürütür. Bu mücadelenin omurgasını Mehmet Fu-at'a yazdığı şu kelimeler oluşturur: "Bak oğlum. Ben bir yazı okurken, ister ilim yazısı, ister şiir, edebiyat, hikaye, roman, felan filan. Kendi-me şunu sorarım; ne diyor, dediğini nasıl diyor? Bu iki sorudan ilki temeldir, fakat her ikisi birlikte olmalıdır." Onun ülke koşullarında öncülüğünü yaptığı bu anlayış, dönemin edebiyat çevrelerindeki bi-çim-içerik tartışmalarına bir bomba gibi düşer. Fakat o, sadece bur-juva-feodal şiir ahlakına değil, kendisini var eden edebiyat kuşağına karşı da eleştirel yaklaşmaktadır. Kendi tarzıyla hep çatışma içerisin-dedir. Geçmiş sürecini analizden geçirir ve bilgi dağarcığını adeta mahkumiyetle sinar. Kemal Tahir'e yazdığı mektubunda; "Cahilliği-min azameti karşısında afallayıp kaldım ve hırsımdan ağlayacak gi-bi oldum. Ben ne hudutsuz cahil adammışım meğerse" diyerek, fel-sefeden kimyaya, zooloji ve fiziğe kadar tüm doğa bilimlerinde yeni bir öğrencinin öğrenme tutkusuyla sanılr çalışmalarına. "Bütün de-rinliği, genişliğiyle tabiatı ve insanları tanımadan nasıl da cesaretle şi-ir yazmışım" sorusu, onu, sanatında varacağı doruk noktasına götü-rür; tarihsel diyalektik materyelist şiir estetiğine!

Nazım'ın eserlerini ele alıştırki kaynakçası, Marksist bilgi teorisinin baş yapıtlarıdır. Anti-Dühring, Ludving Feurbach ve Klasik Alman Fel-sefesinin Sonu, Materyalizm ve Ampriokritisizm, yapıtlarının bilgi motodlarıdır. Şiirlerinde de görüleceği gibi, sevinç özlem, cesaret, umut, sevgi gibi temalar, onda toplumun bütünsel kavranışı içerisin-de ele alınır. Yaşadığı coğrafyanın geleneksel edebiyatını, evrensel öğelerle birleştirerek, en geniş kitlelerin duygu anaforuna, altınçağ düşüncesini en ince ustalıkla işleyebilmektedir. Poetikasında tek dü-zelikten uzak, hem zengin kafiyelerin, hem de serbest nazım biçimi-nin iç içe geçtiği bir tizizlik mevcuttur. Rubailer denemesini; "... şim-diye kadar gerek Şark, gerek Garp edebiyatında yapılmamış olan birşey" olarak adlandıran Nazım, şiirin tüm estetiksel biçimlerini, bi-limsel sosyalizmin aynasında sınava tutar. Nazım'ın bu şiir anlayışı 1920'lerden itibaren günbe gün derinlik kazanarak, 1930'lu yılların ortalarında muazzam bir oluşuma sahne olur. En büyük eserlerin-den biri olan Memleketimden İnsan Manzaraları bu yoğunluğun bir ürünü olarak ortaya çıkar. Şiirin serbest olanakları dahilinde, usta bir ressam gibi anlatmak istediği olayı, kişiyi ya da özü, en karakteristik yönlerinden yakalayarak tualine aksettirir. O, her zaman kavga için-dedir. Burjuva toplumun tüm anlayışlarına meydan okur dizelerinde. Subjektif idealizmin savunucularından Piskopos Berkley'e yazdığı şi-irle materyalizmin amansız savunuculuğunu yaparken, her türden gerici fikirlere karşı halk yığınlarını eğitmeyi hedef alır:

Şu mavi deniz
şu mavi denizde yüzen yelkenli gemi
kendi kendine aldığın fikirdir, öyle mi
Madem ki kendi fikrindir gemi
Madem ki kendi fikrindir umman,
Ne zaman var,
Ne mekan!
Ne senin haricinde bir vucut
ne senden önce kimse mevcut
neden senden sonra kainat baki.
bir sen
bir de allah hakiki

Nazım, sınıflı toplumların gerici düşüncelerini mahkumiyetle sına-makla yetinmez. Aynı zamanda insanlığın ilk ayağa dikilişinden gü-nümüze kadar, bilgi teorisine katkılan olanları halka, halk diliyle an-latmayı görev saymaktadır:

Rüzgar akar gider
aynı kiraz dalı
bir kere bile sallanmaz aynı rüzgarda

Bu dizelerde olduğu gibi Haraklit'in düşüncelerini şiirin etkileyiciliği-y-le geniş kitlelere götürmektedir. O, tarihsel diyalektik materyalizmin temel yasası, bilginin maddeden edinişini ve mutlaklığı olmadığını tüm şiirlerinde aksettirir. Lenin'in; "Diyalektik yöntem bizi mutlak gerçeğe götürmez, ancak yaklaşırnı" sözüne dayanarak, bilimsel sosyalizmin üç bileşeninden biri olan bu metodu rehber edinir ve bu metod Nazım'ın şiirlerini Nazımane yapar:

Bugün yanına çıkar
Yanın bugünü yıkar
ve bu durmadan akar, akar...

Yapıtlarına yansıyan bu didaktizm sadece kendisini kavga şiirlerinde değil, aşk şiirlerinde de göstermektedir:
durup dinlenmeden
değişen ebedi madde gibi gözlerin

Y. OZAN

sırnını her gün bir parça veren
fakat hiç bir zaman
büsbütün teslim olmayacak.
Evet, üstad, yaşamı bir bütünlük içerisinde algılamaktadır. Burjuva edebiyatçıların söylediği gibi Nazım'da şiirin iki yanı olan toplumsal-cılık-bireycilik ayrı değildir. O bireyi yaşadığı toplumdan kopuk ele almaz. Her daim bir diyalektik halka içerisinde işler. Toplumun sınıf-lara bölündüğü ve her düşüncenin bir sınıfa takabül ettiğinin bilin-cinde olan bir şaire ne yakışıyorsa onu yapmak boynunun borcudur. Dönem dönem Mayakovski gibi ajitatif yanları ön plana çıksa da, sa-de anlamın dilinde basit uyaklardan kaçarak, kişiyi eserleri içerisine çekmeyi ustalıkla becerir. Altta göreceğiniz örnekteki gibi kafiyeleri geleneksel kullanma tarzından kaçınarak, serinkanlılıkla, derin izler taşıyan uyakları işler eserlerinde:

Düşmesin yola evinde ağlayanların göz yaşlarını

boynunda ağır bir
zincir gibi taşıyanlar!!!
bıraksın peşimizi,
kendi yüreğinin kabuğunda yaşayanlar!!!

Sınıf çatışmalarının alabildiğince kızgınlaştığı dönemlerde Nazım'ın eserlerinde ön plana çıkan propagandif yan onun şiirdeki amotörlü-ğü olarak nitelendirilemez. Sosyal kurtuluş mücadelelerinin zorunlu bir doğurganlığıdır bu. "Körter onları görmese de yıldızlar vardır" di-yen Nazım, en sağır kulaklara güzel yıldızları müjdelercesine, aşkla

sanılır dizelere:

Göğsümde 15 yara var!....

Dediler göğsümü 15 yerinden,

Sandılar ki vurmaz artık kalbim kederinden

Kalbim yine çarpıyor

Kalbim yine çarpacak...

Mustafa Suphi ve TKP önderliğinin, Kemalist diktatörlük tarafından hunharca katledilmesin ardından bir an olsun güzel günlere dair umudunu yitirmez. Sanılır en güçlü silahı dizelere. Sınıf mücade-le-sinin çetin serüveninde yaşanan geçici yol duraksamalarının mümkünatını dile getirir. Tarih, Nazım'ı bir kez daha haklı çıkarır. 15 yara alan Türkiye-Kuzey Kürdistan halkının kalbi, Mustafa Sup-hi'lerin toplu imhasından 50 yıl sonra, Malatya'nın Kürecik dağla-rında tekrardan çarpmaya başlayacaktır. O dev, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin muazzam öğretileriyle, Mustafa Suphi'lerin ko-münist mirasını somuta indirgeyerek, Nazım gibi, milyonlarca insa-nın, biricik kalbi olacaktır.

Edebiyatta devrimci olmak, sınıf mücadelesinin her alanında olduğu gibi büyük bedeller ödemeyi getirmekteydi. Engels'in belirttiği gibi; "Sanatçının insani olana kayıtsız kalmayışı" onun yaşantısında "Asıl olan değiştirmektir" ilkesiyle bütünleşince, badireler ardı ardına di-zildi Nazım'ın yaşantısında. 13 yıl mupusluk yattı ama yılmadı. İnan-dığı değerler onun için herşeyden önce geliyordu:

Fakat devam ediyor bizimkisi

sevmek, düşünmek ve anlamak dta

devam ediyor

dövüşemeyişimin affetmeyen

öfkesi devam ediyor

ve sabahtan beri karacıgerim

sancınakta berdam.

İnatçı bir sınıf şairidir Nazım Hikmet. Yaşadığı toplumun bir zorunlu-luğu olan dövüşmeyi, ezilenlerden yana belirleyerek safını, ömrü-nün sonuna kadar sürdürür. Ama usta şair sanatta gösterdiği ustalı-ğı, siyasette gösteremeyecektir. Mustafa Suphi'lerden sonra üyesi olduğu TKP'nin başına geçen Şefik Hüsnü ve hempaları, partiyi tam bir revizyonist bataklığa sürükleyecektir. Nazım, revizyonist TKP ön-derliğiyle anlaşılamaz. Partiden ayrılarak birkaç yoldaşıyla kendilerini gerçek TKP olarak adladınırlar. Nazım partinin genel sekreterliğine getirilir. Dönemin Komüntern'iyle irtibata geçmeye çalışsalar da Ko-müntern Nazım'ların kurduğu TKP'yi tanımayacaklarını beyan ede-cektir. Kısa bir süre sonra Nazım'ların kurduğu bu oluşum fes olacak-tır. Revizyonist TKP, Nazım'a karşı adate politik bir linç örgütlemek-tedir. Onu "Troçkist", "Kemalist" olarak nitelendireceklerdir. (Kemaliz-min sol kuyruğu olanların bu suçlamada bulunması, kargalan bile güldürecek tarzdadır).

Nazım, örgütlü mücadeledeki diri yanını yitirir. Bu onda teslimiyetçi hattın derinleşmesine neden olacaktır. Çünkü Nazım, sınıflı toplum-da ancak bir sınıf partisi (prolaterya partisi) içerisinde kalarak devri-min gereklerini yerine getireceğinin bilincindedir. Bir dönem örgüt-süz kalacak, ardından da tekrar TKP'yle yola devam etmeye karar verecektir. TKP, daha önce Nazım'a yaptığı saldırıları sinsice rafa kal-dırır. Pragmatistçe "sahiplenerek", onun Türkiye-Kuzey Kürdistan halkları üzerindeki güçlü etkisinden yararlanmaya çalışır. Her ne ka-dar "ben sadece parti şairi olmak istiyorum" dese de, revizyonist TKP, ilk önce onu parti üyesi yapar ve sonra da atama yoluyla, Merkez Komitesi'ne getirir.

Nazım'ın siyaset hayatındaki kara lekeleri sadece bununla sınırlı de-ğildir. Sınıf işbirlikçisi TKP'nin Kürt ulusuna ve diğer ezilen azınlıklara karşı hakim sınıfları güçlendiren politik yönelimleri yer yer Nazım'da da boy göstermektedir. Mazlum Kürt ulusunun şanlı isyanlarını bastırmaya dönük devlet saldırıları TKP tarafından "feodalizmin ezil-mesi" olarak nitelendirilecek ve Nazım başta olmak üzere birçok sa-mimi komünist, devrimci bu ezen ulus burjuva anlayışının etkisin-den kurtulamayacaktır.

TKP'nin ve modern revizyonizmin boğazına kadar batağa saplandığı bir süreçte, her ne kadar onlarla etkileşim içerisinde olsa bile, Na-zım'ı onlardan ayıran güçlü yanları vardır. İvan İvanoviç Var mıydı, Yok mıydu oyununda, sosyalizmin sorunlarına eğiliyor, bir sınıflı toplum olan sosyalist ara geçiş döneminde sınıf çatışmalarının mut-laklığına değiniyor ve yeni burjuvazinin halk üzerindeki binbir bağla oluşturduğu bürokratik diktatörlüğü, cesaretle deşifre ediyordu. Na-zım'ın son şiirlerinde "karşı devrimin bastırılması" adı altında SSCB'de gerçekleşen devrimci kadroların tasviyelerine de yer yer rastlan-maktadır. (Bakınız: Hacı Oğlu Salih adlı şiiri).

Nazım hayatındaki bütün sapmalara rağmen, dünya devrimci ede-biyatının en büyük değerlerinden birisidir. Enternasyonalisttir! Uzak Asya'dan Afrika'ya, Avrupa'dan Anadolu'ya kadar tüm ezilenlerin acılarını, sevinçlerini, özelemlerini yüreğinde hissederek tutkuluca di-zelerine aksettirmiştir. Ve belki de, komünizmi sanatın estetiğiyle, yalın bir şekilde anlatan en derin şairdir:

Yaşamak,

Bir ağaç gibi tek ve hür

Ve bir orman gibi kardeşesine

Onun, bir bütün olarak değerlendirilip, politik-pratik tutumundaki sapmalarına rağmen, komünist hareketin bir neferi olarak ele alın-ması gerekir. Nazım, dünya halklarındır, burjuvazinin değil! Ne re-vizyonizmin, ne de modern revizyonizmindir. O, uluslararası komü-nist harekete aittir.

Nazım Hikmet Ran, 61 yıllık yaşantısını tamamlarken, insani ve sa-natsal sorumluluklarını yerine getirerek, huzur içerisinde yaşama şi-ir yaktı. Ölmeden önce kaleme aldığı otopiyografisi, fırtınalar dolu yaşantısının film şeridi gibi özetlenmesidir. Her nekadar Anado-lu'nun ücra bir köşesinde, çam ağacı dibinde defnedilmek istese de, sınıf düşmanları yaratmış olduğu değerlerin korkusuna kapılarak onun mezarı karşısında bile acizleştiler. Sanatsal yaşamında bir an olsun geriye savruluşları yaşamadı. İnsalık tarihinde şiir motifinde bir meşale yakarken; sınıfsız toplumda, insanlık müzesinde dalgalı, al-tın sansı saçları ve rüzgara kilitlenen mavi gözleriyle unutulmaz portresi aydınlatılacaktır. Son sözü, yine bir haziran ayında yitirdiğ-miz 17 karanfilimize atfen, büyük üstanın yürek sazına bırakıyoruz:

Akın var

güneşe akın!

Güneşi zaaptedeceğiz

güneşin zaptı yakın!

Biz topraktan, ateşten, sudan, demirden doğduk!

Güneşi emziriyor çocuklarınıza kanmız,

toprak kokuyor bakır sakallarımız!

Neş'emiz sıcak!

kan kadar sıcak,

delikanlıların rüyalarında yanan

o an kadar sıcak!

Merdivenlerimizin çengelini yıldızlara asarak,

öülerimizin başlarına basarak

yükseliyoruz

güneşe doğru!

Ölenler

dövüşerek öldüler;

güneşe gömüldüler.

Vaktimiz yok onların matemini tutmaya!

Akın var

güneşe akın!

Güneşi zaaptedeceğiz

güneşin zaptı yakın!

Enerji dalaşları tam “gaz” sürüyor

Uzun yıllardır güncelliğini korumakla birlikte, özellikle 11 Eylül sonrasında enerji kaynakları dünya gündeminin merkezine oturdu. ABD, 11 Eylül saldırılarını bahane ederek doğal gaz zengini olan Afganistan'ı ve sonrasında petrol-doğal gaz zengini Irak'ı işgal etti. ABD'nin bu yönelimine diğer emperyalist güçlerin katılımı ya da alternatif çıkışları gecikmedi. İstisnasız tüm emperyalist ülkeler, enerji kaynaklarının bulunduğu bölgelerde açık ya da örtülü işgal girişimlerini yoğunlaştırdılar. Bu minvalde bir yandan Sudan, Çad gibi ülkelerde yerel uşakları üzerinden petrol kaynaklarına sahip olmak için çatışmalara girişen emperyalist güçler, öte yandan çeşitli enerji ortaklıkları için kolları sıvamış durumdalar.

Emperyalist devletlerin gölgesindeki bu enerji dalışı kapsamında 28 Nisan'da İran'ın başkenti Tahran'da gerçekleşen bir zirve dikkatleri üzerine topladı. Doğal gaz ihrac eden ülkeler tarafından gerçekleştirilen söz konusu zirvede, gaz ihrac eden ülkelerin içinde yer alacağı ortak bir örgütlenme; GazOPEC olarak adlandırılan bir oluşum masaya yatırıldı. Bu ülkelerin enerji bakanları, bu oluşuma ilişkin tartışmalara, yaz aylarında Moskova'da yapılacak görüşmede son noktayı koymayı hedefliyor. Bu durum, global gaz piyasasının durumunu ciddi manada değiştirecek gibi görünüyor. Zira zirveye katılan 14 gaz ihracatçısı ülke, dünya doğal gazının yüzde 73'üne sahip ve dünya doğal gaz üretiminin yüzde 41.5'ini gerçekleştiriyor. Ki bunlar içerisinde ABD ve AB'nin hedef tahtasına oturttukları Rusya, dünya doğal gazının yüzde 34.4'üne sahip iken İran ise yüzde 14'üne sahip.

TAP doğal gaz boru hattı ve Türkmenistan'ın manevraları

Nisan ayı içerisinde Pakistan, Türkmenistan, Afganistan ve Hindistan arasında, TAP doğal gaz boru hattının yapılmasına ilişkin imzalanan anlaşma da dünya enerji çatışması kapsamındaki önemli bir hamle olarak yerini aldı. 2015 yılında tamamlanması öngörülen bu boru hattı, merkez Asya ülkelerinin artan enerji ihtiyaçlarının ve enerji güvenliğinin önümüzdeki yıllarda da dünya gündeminde önemli bir yer işgal edeceğini gösteriyor.

8 milyar dolara mal olması beklenen TAP doğal gaz boru hattından yıllık 30 milyar metre küp doğal gaz pompalanması hedefleniyor. Rus yetkililer, ekonomik, teknik ve politik nedenlerden ötürü bu projenin başarılı olacağına ilişkin kuşkularını koruyorlar.

Söz konusu boru hattı ile Türkmenistan doğal gazının Devletabad'a taşınması öngörülüyor. Ancak bu proje kapsamında işlenecek olan doğal gaz rezervi henüz kanıtlanmamış değil. Bundan ötürü de Türkmenistan'ın ne kadar doğal gaz çıkartabileceği bir soru işareti. Türkmenistan'ın gaz kaynakları 8 ila 20 trilyon metre küp olarak tahmin edilmektedir. British Petrol'e göre ise bu rezerv, 2.9 trilyon metre küp dolaylarında.

Türkmenistan, 2007 yılında 70 milyar metre küp gaz üretti. Bugün olduğu gibi, yapılmış olan sözleşmelerden ötürü bu gazın devasa bir kısmı İran ve

Hangi ülke ne kadar doğal gaz tüketiyor

Ülke Adı	Rezerv Oranı	Tüketim Oranı
ABD	% 4	% 24.3
AB	% 3.9	% 14.5
Rusya	% 34.4	% 18.7
Japonya	% 5	% 3
Çin	% 1	% 8.1
İran	% 19	% 7

Rusya'ya verildi. Rusya, 2028 yılına kadar, her yıl Türkmenistan'dan 80 ila 90 milyar metre küp doğal gaz almayı planlıyor. Bunun yanı sıra Türkmenistan, Çin ve Hindistan ile 30 milyar metre küplük gaz satışını kapsayan ve önümüzdeki yıl yürürlüğe girecek olan bir mutabakata da imza atmış bulunuyor.

Bu tabloya bakıldığında açıkça görülüyor ki, TAP doğal gaz boru hattı, Türkmenistan için esasta bir politik projedir. TAP anlaşması, Türkmenistan'ın, birden fazla aktörle iş yapabilme imkanının olduğunu dünyaya declare edilmesini ifa ediyor. Ki bu da, uluslararası arenada Türkmenistan'ın politik manevra olmağını "arttırıyor".

TAP, Türkmenistan'ın beşinci projesi. Bir bütün olarak ele alındığında, Türkmenistan'ın altına imza attığı boru hattı projeleri için vaat ettiği doğal gaz miktarı yıllık 200 milyar metre küp dolayındadır. Oysa Türkmenistan'ın şu anki yıllık üretimi bu rakamın ancak üçte biri kadardır. Yani Türkmenistan'ın, bu kadar gazı üretmeyeceği gayat açıktır.

Dahası, burada Türkmenistan açısından bir dizi politik risk de söz konusu. Doğal gaz boru hattının Afganistan ayağı 830 km uzunluğunda olacak. Afganistan'daki askeri çatışmalar, bu boru hattının yapımının önünde büyük bir engel durumunda. Pakistan ile Hindistan ilişkilerindeki gerilimli durum da bu olumsuz tabloya eklenmelidir.

Daha başka güçlükler de söz konusu. Afganistan'ın jeolojik koşulları boru hattı için pek de müsait görünmüyor. Yani sıra Afganistan, en küçük bir demir yolu hattına dahi sahip değil. Bu da projeyi güçleştirmekte, maliyeti arttırmaktadır. Çünkü borular, Türkmenistan ve Pakistan'dan Kandahar'a kadar kamyonlarla getirilmek durumunda kalacak.

Rusya, TAP boru hattına alternatifıyla devrede

Hindistan, İran ve Pakistan'la birlikte IPI isimli bir gaz boru hattı projesi içerisinde yer almaktadır. Bu boru hattı, İran'dan Pakistan'a ve oradan da Hindistan'a 2 bin 700 km'yi kapsamaktadır. 4.1 milyar dolara mal olması beklenen bu boru hattının inşasına gelecek yıl başlanması ve 2010 yılında ilk gazın verilmesi öngörülmüyor. Bu hattan, 2015 yılına kadar, yıllık 35 milyar metre küp doğal gaz transferi yapılması bekleniyor. Bu iki proje (TPA ve IPI), Hindistan ve Pakistan açısından fuzuli projeler değildir. Çünkü her iki ülke de ürettiklerinden daha fazla doğal gaza ihtiyaç duymaktadır. Rus devlet şirketi olan Gazprom, IPI için çok istahlı davranıyor ve bu oluşum içerisine girerek etkinliği ele geçirmek için pek istekli görünüyor.

Bu bağlamda Rusya; İran ve Hindistan'a, Pakistan'ı devre dışı bırakacak bir öneri götürmeye hazırlanıyor. Söz konusu öneri, İran doğal gazının Arap Denizi yoluyla Pakistan'a girilmeden, Hindistan'a taşınmasını öngörüyor. Ki bu önerinin, Hindistan ekonomisinin ve endüstrisinin "daha güvenli" bir şekilde gelişmesine de fırsat vermesinden ötürü Hindistan tarafından olumlu karşılanması ihtimali hayli güçlü.

İran-Rusya: Zorunlu ittifak ve zayıflıkları

Dünyada iki önemli gaz üreticisi ülkenin; İran ile Rusya olduğu artık sır değil. Bir yanda kendisini tamamen Nabucco'nun tek doğal gaz kaynağı olarak gören ve konumlandırılan İran var. İran, sahip olduğu zengin doğal gaz kaynaklarını AB'ye göstererek, ona, Rusya dışında da doğal gaz bulabileceğini göstermeye çalışıyor. Böylece AB'yi ABD'ye karşı yanına almak istiyor. Öbür yanda mevcut olan ve olası rakiplerinden AB'ye gaz akışını önlemek isteyen ve bu nedenle de İran gazının kendisinin kontrolü altında AB'ye, Çin, Hindistan ve Pakistan'a akması için mücadele eden Rusya var.

Rusya, aynı zamanda İran gaz rezervinden alacağı payı arttırmak için adımlar atıyor. Bir süre önce Gazprom, İran Ulusal Gaz Şirketi (İUGS) ile bir gaz anlaşması imzaladı. Taraflar bu anlaşmayla ortak bir enerji şirketi kurma kararına vardılar.

Yakın gelecekte, Rus gaz tekeli olan Gazprom, İran'daki gazın büyük bir bölümünü çıkartır duruma gelecek. Ki, İran, gaz rezervini çıkartan yabancı şirketlere para ödemesi yapmıyor, bunun yerine doğal gaz vererek borcunu kapatıyor. Bu da bir yandan İran'da doğal gaz çıkartarak etkinliğini arttıracak olan Gazprom'un, yaptığı masraflar karşılığında doğal gaz alması ile bu etkinliğini daha da arttırmasına olanak sunacak.

Uzmanlar, İran'ın başkenti Tahran'da, geleceğin GazOPEC'ini kurmak için çalışmalarını sürdürüyor. İran, Rusya'yı enerji sektöründe yanına almak ve GazOPEC'inin kurulmasını istiyor. Çünkü İran, nükleer enerji konusunda Rusya'ya bağımlı ve yanı sıra ABD'ye karşı da Rusya'nın savunması altında olmak isti-

yor. Yine ABD şirketlerinin, İran doğal gazı ve petrolünün piyasaya sunulması önünde güçlükler çıkartması da İran'ı, Rusya'ya sığınmaya itmektedir. Bu çelişkili birliklik içerisinde İran, Rusya'nın da içinde yer alacağı bir GazOPEC'i kurarak batı üzerinde baskılanma yaratmak ve böylece elini güçlendirmek istemektedir.

Rusya'nın Afrika ülkelerindeki enerji hamleleri

Vladimir Putin; devlet başkanlığı görevini bırakmadan kısa bir süre önce, 16 Nisan'da, Libya'ya kritik bir ziyaret gerçekleştirdi. Yıllardır AB ve ABD ile kanlı bıçaklı olan, dahası ABD tarafından terörist olarak nitelendirilen ve 11 yıl boyunca ambargo uygulanan Libya, 2003 yılında kitle imha silahları üretimini durdurduğunu açıklayarak rüzgarı tersine çevirmişti. Karşılıklı atılan adımlar ve ziyaretler neticesinde Libya bugün bu pozisyonundan sıyrılmış, yeniden Batılı ülkeler tarafından muhatap alınmaya başlanmıştır.

Petrol ve doğal gaz bakımından zengin bir rezerv sahibi olan Libya, yıllardır ambargo nedeni ile bu kaynaklarını etkin bir şekilde pazarlayamıyordu. Ancak gelinen süreçte bu durum ortadan kalkmıştır. Putin'in Libya ziyaretini önemli kılan notka da burasıdır. Zira, Libya'nın, enerji bakımından Rusya'ya bağımlı olan Batı ülkelerine doğal gaz ve petrol satması, Rusya'nın elini önemli oranda zayıflatacaktır. İşte Rusya eski devlet başkanı, şimdiki başkanı Putin'in Libya ziyareti, Batı ülkelerine olası alternatif enerji satışlarının önlenmesi amacıyla taşımaktadır, ki bu, Rusya için kritik bir noktayı teşkil ediyor.

Zirayerette, Rusya, Libya'da özellikle Avrupa enerji güvenliği açısından çok önemli imtiyazlar elde etmiştir. Gazprom, devlete ait Libya Afrika Yatırım Fonu ile doğal gaz ve petrol arama-çıkarma, sıvılaştırılmış doğal gaz istasyonları (LNG) ve doğal gaz ile çalışan elektrik üretim tesislerinin kurulması konularında mutabakat anlaşması yapıldığını açıklamıştır. Sadece 2007 yılında petrol üretiminden 40 milyar dolara yakın gelir elde etmiş olan Libya'nın enerji kaynaklarını bir boru hattı ile Avrupa'ya ihrac etmesinin Avrupa enerji güvenliği açısından önemli düşünüldüğünde Rusya'nın bu ülkenin kaynakları üzerinde kurduğu kontrolün önemi de daha iyi anlaşılacaktır. Nitekim İtalyan ENI şirketi şu anda Libya'dan İtalya'ya bir boru hattı inşa etmekte, gelecekte de ikincisini yapmayı planlanmaktadır. Rusya, bu anlaşmalar ile, bu projelerde ve bu ülkeden Avrupa'ya yapılacak enerji transferinde yer almak, böylece enerji trafiğini kontrolü altında tutmak istemektedir. Bunun yanı sıra ziyaret süresince Rusya'nın Libya'da 3.48 milyar dolar değerinde demir yolu yapımına ilişkin imzaladığı anlaşma, Rusya'nın Libya 'nın demiryolu ve ulaşım konusunda en büyük teknik donanım sağlayıcısı haline getirmiştir!

Libya ziyareti aslında son yıllarda Rusya'nın enerji ve silah ticareti bağlamında Kuzey Afrika ve Ortadoğu'daki hamlelerinin bir parçası. Hatırlanacağı üzere Putin, benzer şekilde 2006 yılında Cezayir'e gitmiş, Cezayir'in 4.7 milyar dolarlık silah borcuna karşılık bu ülkeye Rus yatırımının önünün açılmasını ve enerji alanında yetki verilmesini talep etmiş, NATO'nun tüm tepkisine karşın bu taleplerine ulaşmıştı. Burada Cezayir'in Batılı devletlerinin doğal gaz ihtiyacının yüzde 12'sini karşıladığını da belirtmek gerekir.

Doğal gaz silahı işe yarıyor

Geçtiğimiz ay içerisinde Lüksemburg'da AB ile Rusya arasında gerçekleşen zirve medyaya pek yansımada da önümüzdeki süreçte dünya güçler dengesi üzerinde etkilere sahip olacağı benziyor. Zira söz konusu zirvede, 1997 yılında Rusya ile AB arasında imzlanmış olan ekonomi, enerji, güvenlik gibi bir dizi alanı kapsayan Ortaklık ve İşbirliği Antlaşması'nın yenilenmesi kararlaştırıldı. Bu kararın alınmasında, Rusya'nın son süreçteki gelişimi etkili oldu. Zira bugün AB'nin karşı karşıya olduğu Rusya, yıllık yüzde 7 büyümeye hız yakalamış ve 500 milyar dolar ile en fazla rezerv sahibi olan üçüncü ülke durumunda. İhracatının yüzde 60'ını AB ülkelerine yapan Rusya, bu ülkelerin doğal gaz ve petrol ihtiyaçlarının üçte birini karşılamaktadır. Dünya enerji üretiminin yüzde 17'sini tüketen ve bugün bunun yüzde 50'sini dışardan alan AB'nin 2020 yılında tükettiği enerjinin yüzde 75'ini ithal etmek zorunda kalacağı göz önüne alındığında Rusya'nın kritik önemi daha net görülecektir. Bu tabloyu, Rusya'nın ithalatında sırasıyla Almanya, Fransa, İngiltere, İspanya ve İtalya'nın (hepsi AB üyesi) pay sahibi olması tamamlamaktadır. Başka bir deyişle 1990'ların mali yardımı muhtaç olan Rusya'sı yok AB'nin karşısında ve bugün karşılıklı bir bağımlılık mevcut tabloya rengini vermektedir.

Sonuç olarak; doğal gaz ve petrol kaynakları dünya güçler dengesinin belirlenmesinde kilit bir rol oynamaya devam etmektedir. Görünen o ki, önümüzdeki birkaç yıl da değişimi yaruracak başlıca dalaşların merkezinde enerji kaynaklarının ele geçirilmesi ve bu kaynaklar üzerinden diğer ülkelerin kontrol edilmesi yer alacaktır. Kuşku yok ki bu durumu ister istemez enerji peşinden koşan emperyalist güçlerin karşı karşıya gelmelerine neden olacaktır. Kırılgar çekilir mi bilinmez, ancak bu karşı karşıya gelişlerin ekonomik ve siyasi alanda ciddi çatışmaları ve yıkımları yaratacağı kuvvette muhtemeldir. Sözün özü; enerji dalaşının getireceği yıkımlar dünya halklarına yük edilecektir. Halkların mücadele bayrağını yükseltmelerini durumunda, fillerin enerji üzerindeki mücadelesinde çimenler bir kez daha ezilecektir...

Denizli’de zamlar protesto edildi

DENİZLİ-Denizli’de aralannda DGH’nin de bulunduğu demokratik kitle örgütleri, çeşitli siyasi partiler ve sendikaların oluşturduğu “Zamlar Karşıtı Platform” son 6 ay içerisinde pirinç, ayçiçeği, mercimek, fasulye gibi ürünlere ardı ardına gelen zamların en son ekmeğin fiyatlarına da yansıyor 300 gramlık ekmeğin 60 YK olmasından dolayı 2 Haziran Pazartesi gününden itibaren imza kampanyası başlattı. Kampanya dâhilinde Candoğan Park’ında 5 gün boyunca açılacak standın ilk gününde imza kampanyasına halk tarafından yoğun bir ilgi vardı. Ayrıca zamlara ilişkin çeşitli semt pazarlarında ve mahallelerde platformun hazırladığı “Ekmeğime Dokunma” başlıklı bir bildiri dağıtılmaktadır. Bildiride ekmeğin de diğer geleneksel ve temel besin maddeleri (pirinç, mercimek, fasulye...) gibi lüks tüketim malı şekline getirilmeye çalışıldığı ve ülkeyi parçalayıp satanlara, madenlerdeki, fabrikalardaki, tersanelerdeki işçi ölümlerine, fakirliğe, yok sayılmaya, hastane kapısında ölümlere sessiz kalmadığı fakat ekmeğimizin elimizden alınmasına sessiz kalmıyacağı vurgulanmaktadır. Kampanya 6 Haziran Cuma günü Bayramyeri Meydanı’nda yapılacak basın açıklamasıyla sona erece.

HAZİRAN KIZILLIĞINDA UMUDA TÜRKÜLER SÖYLÜYORUZ

Müzik

Grup Munzur
Grup İklim
Grup Mayıs
Aydın Yağan

Tiyatro

Asi ve Mavi

Konuşmacılar

DHP ve Anadolu Demokratik Haklar Derneği

22 HAZİRAN PAZAR
SAZAKÇEŞME PİKNIK ALANI
DHP VE ANADOLU DEMOKRATİK
HAKLAR DERNEĞİ

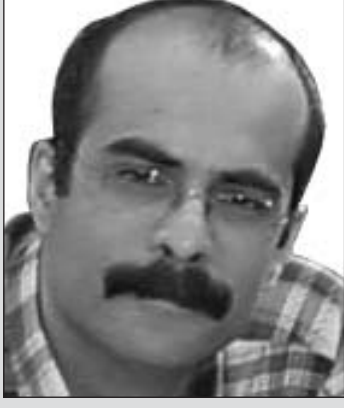
ÖLÜMSÜZ 17'LERİ SAYGIYLA ANIYORUZ

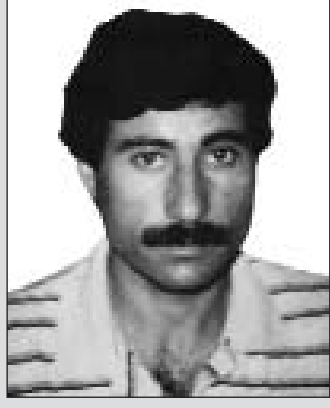
Cafer CANGÖZ

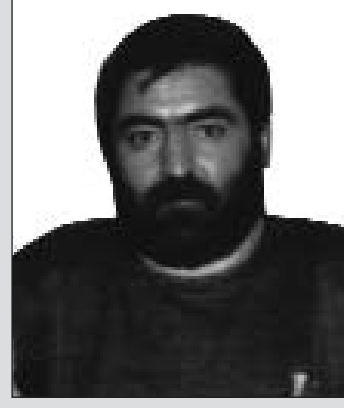
Aydın HANBAYAT

Okan ÜNSAL

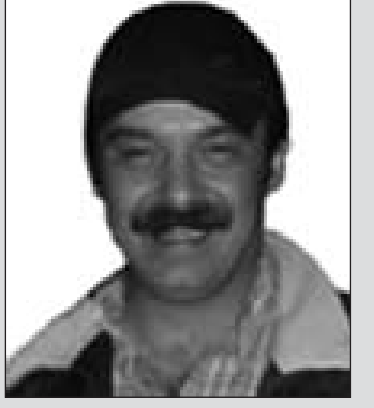
Ali Rıza SABUR

Alaattin ATAŞ

Cemal ÇAKMAK

Kenan ÇAKICI

Ökkeş KARAOĞLU

Taylan YILDIZ

Binali GÜLER

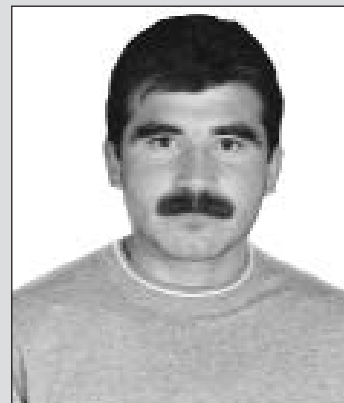
Gülnaz YILDIZ

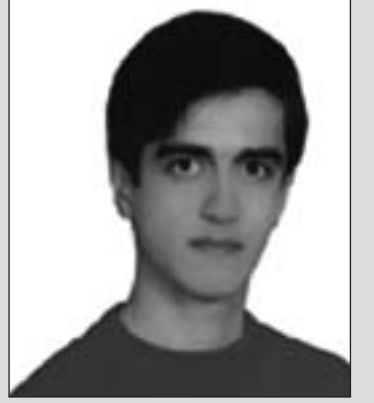
Çağdaş CAN

Ahmet PERKTAŞ

Ersin KANTAR

Dursun TURGUT

Köklerimize Sarılarak Umudu Kuşanalım

Ve diyeceğimiz odur ki;
Artık dalga dalga büyümenin, savaşarak kazanmanın zamanıdır.
Kuşanıp sevdamızı granitle yükseltmenin,
umudun goncası gibi açıp şafaklara durmanın zamanıdır.
Bizden öncekiler gibi tecrübelerimizin çağrısına cevap olmanın,
ölümü küçülterek yenenlerin ışığında,
karanlığın üstüne üstüne yürümenin zamanıdır.
Bozkırları tutuşturmanın, ezgimizi yükseltmenin, halayımızı büyütmenin zamanıdır...
Durmaya, susmaya, ağlamaya ve üzülmeye vakit yok.
Ateşi büyütmenin, korrara üflemenin, güneşi kucaklayan patikalardan öbek öbek yürümenin zamanıdır.

16-17 HAZİRAN 2005 TARİHİNDE DERSİM-MERCAN'DA ÖLÜMSÜZLEŞEN 17'LERİ 3. ÖLÜMSÜZLÜK YILDÖNÜMLERİNDE SAYGIYLA ANIYORUZ

**Cangöz, Hanbayat, Ünsal, Saygılı, Ataş, Yıldız, Pekrtaş,
Karaoğlu, Kantar, Turgut, Çakıcı, Yıldız, Sabur, Çakmak, Can,
Akdeniz, Güler Aileleri**

Berna SAYGILI ÜNSAL

İbrahim AKDENİZ

17'lere

CANLARIM

Ayak sesleri geliyordu kulağıma
Ve sokulup birbirlerine
Konuşmaları fısıltıyla
Kaçtı sayıları, kaç olacaktı
Yüzlerini düşüyordum.
Sevecen
Güneşten ve kardan
Kavrulmuş yüzlerini
Asıldı mı ince oğlan
Yıldızları kaydıran sesiyle türküyü
Her bir yüreğin
Yol akışını hissediyordum
Yaşatılan sevilere
Sarhoş oluyordum
Düşlerimin rengiydiler
Dağların rengi oldukları gibi.
Kör pencerede
Silüetleri asılı durdu hep
Yüreğim bir başka atardı
Hissettikçe zorluklarını
Coşku olurdu gözlerimde
Ağlardım
İnce bir müzikle
Zeybek mi oynuyorlardı acep
Yoksa o eşsiz dost edalarıyla
Şöyle bir dolanıpta birbirlerine
Halaya mı tutuşmuşlardı
Koca adam çiftetelliye mi sarmıştı yoksa...
Şiirler yazıyor muydu yine kara oğlan
Dalıp dalıp mehtaba
Ve dağ gecelerinin sessiz güzelliğinde
Hiç konuşmadan
Cevaplarken....
Umudun yüzlerinde çiçek çiçek açtığı
O yerde...
Onların bilinmezliğinde çarpan yüreğimi
Onlarla kaybediyordum...

Yorgunluktan, açlıktan sızılı
Derinden bir ah..la
Çay içişlerini bir bardak
Görüydüm
Umudun yüzlerinde çiçek çiçek açtığı
O yerde...
Onların bilinmezliğinde çarpan yüreğimi
Onlarla kaybediyordum...

Rengiydiler düşlerimin...
Dağların rengi oldukları gibi...
"Hey nasıl önerim türküsünü
Birlikte söylediklerim"
Birlikte yıldızlara dalıp, dalıp da
O en büyük özlemi yaşadıklarını
Verip omuz omuza...
Olmazı olur kıldıklarını

Birleştirip gözbebeklerimizi
Ta uzağı aynı gözle gördüklerim
Umudumu verdiklerim
Umudumun canları
Umutsuzluğunun ışıkları...
Duyamıyorum ayak seslerinizi
Kör pencerede silüetleriniz hani
Halayda mı çekmiyorsunuz artık

Koca adam soluklanmıyor mu acep
Durdu mu çiftetelli? Ya ince oğlan
Ne oldu size
Kara yas mı olacaktınız yüreğime?
Ve kaç soluk fotoğrafın ardından
Ağlıyor şimdi yüreğim
Kasketsiz başlarınıza...
Dağlar öksüz, dağlar sızılı
Dağlar ayak sesleri arıyor...
Dağların gözyaşları yanaklarından inen
Orada dağlar, burada
Beraber ağlıyoruz...
Ve ağladı dağlar...
Düştüğünde onlar toprağa...
Ufukları karardı
Kasketlerini topladı, yarasına bastı...
Bir martı umutsuzca kanat çırttı
Kanaadından vuruldu düştü
Umut yeşerdi umutsuzluğun cezasında
Sessiz adımlar
Islak toprak
Türküde mırıldanırlar
Hani kara ak gelinlik giydirmiştik
Türkülerimiz vardı söyleyecek hani?
Hani sesi olacaktınız bu sessizliğin
Hani... Hani...
Bir martı kanat çırttı
Kanaadından vuruldu düştü...
Umutsuzluk yeşerdi...
Ayak sesleri dindi...
Türküler sustu
Ve dağlar ağlıyordu
Gafil umutsuzluğa
Umudu hiç sönmeyen
Yüreğim gibi...
Düşlerimde...
Bir martı havalandı
Süzüldü gökte, süzüldü
Beyaz haberlerle
Güneşe düştü.

Birsen-Hasan

Mahsuni Küçükkoğlu

Bir sevda ki; uğruna nice canlar vermişiz.
Onlar ki, yürekleri avuçlarında, tasasız ve tereddütsüz yürüdüler mayınlı yollarda.
Genç, körpe, tomurcuk tazeliklerini akıttılar
Şorul şorul, cömertçe.
Yüzümüzün kederi dağılsın diye.
Onlar ki; demirin, betonun, taşın, sağırliğına taşdılar, en billur sesleri, havasız, susuz ve topraksız bire birlik karanlık hücrelerden, güneşi yudum yudum içmiş, baharlar gönderdiler, zemherimize.

Küçükkoğlu Ailesi

Ülke gündemi son bir yılda çoğunlukla tekrarlandığı gibi hükümet-yargı ve diğer aktörlerin katıldığı bir hukuk tartışması ile meşgul olmaya devam ediyor. 27 Nisan e-muhtırası ve akabinde Cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda Anayasa Mahkemesinin verdiği 367 oy kararı ile başlayan süreç, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı’nın AKP hakkında açtığı kapatma davası ile doruk noktasına ulaşan gerilimle devam ederken, en son Yargıtay Başkanlar Kurulu’nun yayımladığı muhtıra olarak nite-lenen bildiri ile sürüyor. Danıştay’ın ve Üniversitelerarası Kurul’un Yargıtay bildirisine desteklerini ifade eden açıklamaları da ardından gelmiştir

Kapatma davasında AKP’nin yaptığı savunmada ve başta basın olmak üzere kamuoyunda yapılan tartışmalarda Jüristokrasi (Yargıçlar iktidan) oluşturulmaya çalışıldığı belirtilmiştir. Klasik kuvvetler ayrılığı prensibinin, yani yasama, yürütme ve yargının kendi alanlarının dışına çıkarak diğer kuvvetin alanına girdiği anlatılmaya çalışılmaktadır. AKP hükümetinin ve onun başbakanının emperyalizmin ve uluslararası sermayenin bölgemize ilişkin planlarının daha sorunsuz uygulanması için ihtiyaç duyduğu iktidar gücünü elde etmek için uyguladığı yöntemin Otokratik bir iktidan hedeflediği de gözden kaçmamalıdır. Seçim başarısı ve halk desteği diye yansıtılan başkanın arkasında bu gerçekler yatmaktadır. Başbakanın otokrat (buyurgan) kişiliğini de bu anlayış şekillendirmektedir.

Beklentiler ve hayal kırıklıkları

Son 6 yıllık AKP hükümeti döneminde her zaman dozu artan ve azalan bir şekilde yargı ile hükümet arasında çatışmalı ilişki varolmuştur. Bu sadece yargının yasalar çerçevesinde kendisine verilen görevin ifası biçiminde bir karşı koyuş değil, aynı zamanda; ordu-dan hükümete karşı darbe de dahil olmak üzere adımlar bekleyen toplumsal kesimlerin bu beklentilerinin karşılığını alamamış olmaları nedeniyle bir başka anayasal kurum olan yargıdan gerekli adımları atmasını beklemenin yargı üzerinde kendisini adım atmak zorunda görmesi şeklinde bir sorumluluk alması nedeniyledir. Birde buna, AKP hükümetinin yargıda kadrolaşma yönünde attığı ve atmayı planladığı adımlar eklenmiştir. Anayasa Mahkemesi’nin üye sayısının artırılması ve meclise, Anayasa Mahkemesi’ne üye seçme hakkı verilmesinin düşünülmesi, toplamda 4500’e yakın hakim ve savcı alımının düşünülmesi ve bunu yaparken mevcut seçme yöntemlerinin elverdiği olanakların yardımıyla kendi yandaş unsurları aracılığıyla kadrolaşacağı, ki bu sayı toplam hakim ve savcılarının yüzde kırkına tekabül etmektedir, Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yapısının değiştirilmesi gibi değişiklikler AKP hükümetinin yargının gerçek sorunlarını çözmekten ziyade kendi anlayışına uygun bir yargı yapılandırma çabalarını göstermektedir.

Bu çatışmanın çok da ön plana çıkarılmayan ve vurgulanmayan bir noktası daha var. Bir sermaye partisi olan ve neo-liberal politikaları uygulama konusunda pervasızca hareket eden AKP hükümetinin özellikle büyük özelleştirmeler ve satış kararlarının yargıdan dönmesi, hükümette yargıya karşı bir tepki yaratmıştır. Uluslararası sermayenin beklentilerini bu konuda karşılamakta zorlanan AKP hükümeti, özelleştirmelerde bu sermaye gruplarının yaptığı “Yargının, Türkiye’de kararların uygulanmasının önünde engel oluşturduğuna” dair açıklamalardan da güç alarak, bu konuda adım atmaya çalışmaktadır. Yargının ulusal refleks ile hareket ettiği varsayımından hareket eden bu yaklaşımlar çokta gerçeği yansıtmamaktadır. Birçok stratejik satışta yargının onay verdiği göz ardı edilmektedir.

İkiyüzlülük ve tutarsızlık

AKP’nin yargının tutumları karşısında demokrasi havarisi kesilmesi ve yargıyı, baskıcılıkla ve demokrat olmamakla suçlaması çok manidardır. Örneğin, Yargıtay Başsavcısı DTP hakkında kapatma davası açtığında, Cumhurbaşkanı, Başbakan, Bakanlar ve Meclis Başkanı olmak üzere hiçbir AKP’li bunu eleştiren bir açıklama yapmamışlardır. Tam tersine her biri; “Yargının kararlarına saygılı olmak”, “Yargıtay Başsavcısı’nın kendisine yasalar çerçevesinde verilen görevi yerine getirdiği”, “Anayasa Mahkemesi’nin vereceği kararı beklemek gerektiği”, “Yargının bağımsız olduğu ve Anayasa ile alanının belirlendiği” şeklinde açıklamalar yapmıştır. Ne zaman ki AKP hakkında kapatma davası açılmış, sanki bu sözleri kendileri söylememiş gibi tipik bir AKP çifte standardı ve ikiyüzlülüğü sergileyerek tam tersi

JÜRİSTROKRASI YA DA OTOKRASİ

tepkiler ortaya koymuşlardır.

Ergenekon savcısına verilen destek ve yargının görevini yerine getirdiği söylenmesine rağmen bir başka savcı AKP aleyhine bir adım attığında tu kaka edilmesi alışıldık bir tutarsızlıktır.

Aynı şekilde Şemdinli Savcısının başına gelenler konusunda hiçbir şey yapmamış bir hükümetten söz ediyoruz.

Yargı son Kemalist kale mi?

Yerleşik bakış açısına göre, şeriatçı örgütlenmenin, devlet örgütlenmesi içerisine de sızdığı fakat ele geçiremediği ordu dışında kalan tek kurum yargı örgütlenmesidir. Bunların da başında yüksek yargı organları olarak anılan Anayasa Mahkemesi, Yargıtay ve Danıştay gelmektedir. Bu bakış açısına göre, Laikliğin ve Kemalist Cumhuriyetin kalesi ve savunucusu olarak görülen kurumlardan iki tanesi son bir yıl içerisinde elden çıkmıştır. Biri Ahmet Necdet Sezer’in temsil ettiği Çankaya, diğeri de Erdoğan Teziç’in başkanı olduğu YÖK’tü. Üniversitelerarası Kurul’un da halihazırda hükümet karşıtlığı yapıyor olmasına rağmen, YÖK’ün kaybedilmiş olması karşısında beklenti sahiplerini teskin etmemektedir. Demirel durumu özetlemiştir: “Yargı, devlet demektir” (22. Mayıs 2008 ntvmsnbc.com)

Yargının gerçek anlamda bağımsız olmadığı, Adalet Bakanlığı vesayeti altında bulunduğu, yargıçların ezici bir çoğunluğunun bi-rey-devlet çatışmasında devletin ali menfaatlerini korumakla yükümlü olduklarını düşünmesi, temel hak ve özgürlükler ile evrensel hukuk ve hakların uygulanmasında ikircikli davranması ve bu talepleri devlete karşı mütalaa ederek verdiği kararlar dikkate alındığında, yargı denilen oluşumun tasviri yapılabilir.

Anayasa Mahkemesi’nin statüsü

Anayasa Mahkemesi, adında mahkeme olmasına rağmen bildik yargı erkinin içerisindeki mahkemelere benzemektedir. Anayasa Mahkemesi ve dünyada bunun muadili olan mahkemeler siyasi değerlendirmeler yapan ve bu doğrultuda kararlar alan mahkemelerdir. İşlevi Anayasal denetimdir. Yürürlükteki Anyasanın kendisine verdiği yerindelik denetimini yapmakla görevlendirilmiştir. Bu denetimde devletin tanımlanan niteliklerini koruma doğrultusunda yerine getirilen görevdir. Yasaların anayasaya uygunluğu ve iktidarların keyfilığının önlenmesi için oluşturulmasının yanında tarif edilen fonksiyonundan dolayı politik işlevi olan mahkemedir. Bu niteliğinden dolayı AKP’nin kapatılması iddianamesinde ileri sürüldüğü gibi, sadece şeriat getirmek isteyen partiler değil, devletin temel ya-

pısını değiştirmek istedikleri ileri sürülerek birçok Kürt partisi, “sosyalist” partiler ve diğer partiler kapatılmıştır.

Tek ayağı topal Cumhuriyet

Anayasanın değiştirilemez maddelerinde biri olan ve Cumhuriyet’in temel niteliklerini ifade eden “Türkiye Cumhuriyeti Demokratik, Laik ve Sosyal bir Hukuk Devletidir” prensibinde “Sosyal Devlet” ilkesi hiçbir zaman tartışmaların merkezinde olamıyor. Yıllardan bu yana “Demokratik Hukuk Devleti” ve “Laiklik” tartışmalarının merkezinde olmasına rağmen, Türk devletinin, bir sosyal hukuk devleti olduğunu kimse iddia edememektedir; özü itibarıyla da gerçek bir laik devlet de değildir. Çarpık bir laiklik anlayışının savnucusu ve karşısında, olmayan laikliğin şeriat isteyenlerce ortadan kaldırılacağına dair çatışma ve çekışmede pozisyon alanlar Sosyal bir devlet olma konusunda bir talep ileri sürmemektedir. Uzun mücadeleler sonucunda kazanılmış ekonomik-sosyal hakların piyasa lehine törpülenmesi ve en son Sosyal Güvenlik Yasası’nda olduğu gibi yeni yasal düzenlemelerle emekçilerin geleceklelerinin ipotek altına alınmasında hiç kimse, Soysal Devlet ilkesini hatırlamamıştır.

Politik İslam ve çatışmanın tarafları

Politik islamın temsilcisi olduğu ileri sürülenler; aslında emperyalizmin içiçe geçmiş, özel mülkiyeti savunan, eşitsizliği derinleştiren, kapitalizmi meşrulaştıranlardır. Komprador burjuvazi, küreselleşme sürecinin ürettiği yeni zenginlerin bunları destekliyor olmaları da bundan dolayıdır. Mücadelenin sosyal alandan uzaklaşması sonucunda solun boşalttığı alanları doldurdıkları görülmelidir. **Politik çatışmanın taraflarına baktığımızda sivil ve askeri bürokrasi ile iç içe geçmiş milliyetçi-ulusalcı olan, despotik yapıyı ve statükoyu sürdürmek isteyenler, Politik islam’ı temsil edenler ve üçüncüsü de “demokrasi”söylemi ile kendilerini ifade eden liberallerdir. Sınıfsal olarak, emperyalizmin işbirlikçisi ve ezilenlerinin çıkarlarına düşman bu üç kesim ve onların temsilcileri komprador burjuvazinin çıkarlarını temsil ediyorlar.** Emperyalizmin bunlar arasındaki çelişkilerden yararlanmak amacıyla konjüktürel çıkarlarına göre birini diğerlerine karşı desteklemesi olağan bir durumdur. Birinin tehdit oluşturması durumunda da diğerini destekleyerek sistemin devamını sağlamaya çalışacaktır. Tarihsel gelişimin ilerletici çelişkisi olan sınıf mücadelesinin veçhesinde bunlar sosyal çatışmanın aynı tarafında bulunanlardır. Bu nedenle politik düzlemde bunlar arasında süregiden çatışmayı bu bağlamda değerlendirmek gerekir.

İktidar, Demokrasi ve Anayasa Değişikliği

Ülkemizde hükümet etme görevini üstlenenler gerçek bir demokrasi ve hukuk devleti olma yolunda köklü adımlar atma konusunda hiçbir zaman istekli olmamışlardır. Muhalefette bulundukları dönemde ülkenin temel sorunlarının çözümü için vaatte bulunanlar, hükümete geldiklerinde devletin geleneksel politikalarını uygulama konusunda aynı tutumu sergilemişlerdir. AB süreci içerisinde demokratikleşme paketleri adı altında yapılan iyileştirmeler de bu gerçeği değiştirmemektedir. Kaldı ki olumlu sayılabilecek yasa değişikliklerinde sonradan yapılan düzenlemelerle önemli geri adımlar atılmıştır. Düzen partilerinin görünürde çatışıyor olmalarına rağmen egemen sınıfların temsilcileri oldukları ve sistemin devamı için çaba gösterdiklerini anlamalıyız. AKP hakkında açılan kapatma davası içinde şaşıracak ve demokratik bir ülkede buda olur mu, diyecek bir halimiz yok. Ülkemizde kapatılan siyasi partilerin sayısı göz önüne alındığında bunun sıradanlaştığını söylemek abartı olmayacaktır. Başta AKP ve CHP olmak üzere burjuva siyasi partilerinin kendilerinin demokratik olmadığı, lider sultanı altında diktatöryal bir yapı arzettikleri göz önüne alındığında kapatılıp-kapatılmamaları da bir önem arzetmiyor. Siyasi Partiler Yasası’nın değiştirilmesi konusunda bugüne kadar hiçbirinin adım atmamış olduğu ve atamayacağı da ortaya çıkmıştır.

12 Eylül faşist darbesinin ürünü 1982 Anayasası’nın halen yürürlükte olduğu düşünüldüğünde, toplumsal talepleri karşılayan demokratik bir anayasanın yapılamamış olması gerçeği ortada durmaktadır. AKP hükümetinin, kapatma davası açılması akabinde kendi durumunu kurtarmak için anayasa değişikliği yapma girişimlerinde bulunması meşruiyetten uzak bir fırsatçı zihniyetin yansımasıdır. Yeni bir anayasa yapma konusunda ortaya bir taslak çıkarmış olmasına rağmen, arkasını getirememiş olması irade yoksunluğunu ortaya koymaktadır.

AKP hükümeti, ‘Cumhuriyet’ ve onun temel kurumları ile toplumsal değişim konusunda bir çatışma içerisine girdiği önermesi bir fantasmadır. Sermaye partisi olduğu, neo-liberal politikalar uyguladığı, uluslararası sermayenin çıkarları doğrultusunda ekonomik, politik ve hukuksal çalışmalar yaptığı ve kimliğini şekillendiren esas unsurların bunlar olduğu, bu nedenle emekçi düşmanı bir tavır sergilediği, işçi, köylü ve yoksul, ezilen kesimlerin yıkımına neden olduğu gerçeğinin görülmesi gerekir. AKP’nin bu politik kimliği tanımlanmadan gerçeklik algılamamaz. Olgunun arka planını görebilmek için bu bakış açısı gereklidir. Görünen ve bize sunulan düzlem üzerinde yapılan yorum ve tartışmalar; özünde, aynı sistemin temsilcileri olanlar arasındaki sorunların yapısal olmadığını, tezahür ettiğinin aksine klik çatışmaları olduğunu görmemizi engeller.

KARDELEN BASIM-YAYIM REKLAM GÖSTERİ ORGANİZASYON LİMİTED ŞİRKETİ | Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Hakan ERTEN ADRES: Katip Mustafa Çelebi Mah. Tel Sok. No:20 Daire:2 Beyoğlu/İstanbul Tel: (0212) 243 91 92

Teknik Hazırlık: Kardelen Yayımcılık Adres: Mahmut Şevket Paşa Mah. Sivas Sok. No:2 Kat:3 Okmeydanı/İSTANBUL Tel:(0212) 238 37 76 Faks:(0212) 238 37 96 • Baskı: Gün Matbaacılık Adres: Sefaköy Telsizler Mev. Akasya Sok. No:23/A Küçükçekmece/İST. Tel (0212) 580 63 75

15 HAZİRAN PAZAR SAAT 14.00 YÇKM

17 HAZİRAN SALI SAAT 20.00 GAZİ MAHALLESİ (Eski karakol önü)
DEMOKRATİK HAKLAR PLATFORMU

YENİ DEMOKRASİ ŞEHİTLERİ ANILMAYA DEVAM EDİYOR

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya şahsında devrim ve komünizm şehitleri, Demokratik Haklar Platformu (DHP) bileşenlerinin birçok ilde düzenlediği etkinliklerle anıldı. Öte yandan MKP militanları da Dersim'i proletarya partisi ve ona bağlı Halk Kurtuluş Ordusu'nun bayrakları ile donatarak komünist önder Kaypakkaya şahsında devrim ve komünizm şehitlerini selamladı

Kaypakkaya şahsında devrim ve komünizm şehitlerini anma etkinlikleri sürerken, Çorum'da yapılan anma etkinliği ile devletin Kaypakkaya'dan nasıl korktuğu bir kez daha gözler önüne serildi. Devlet Çorum'daki anma etkinliğini askerlerle ve polislerle kuşatma altına alarak psikolojik baskı kurmaya çalıştı. Kitleye keyfi uygulamalar dayatan asker ve polis, mezarın bulunduğu alanı kuşatma altına alarak giriş ve çıkışları tutup, anmaya katılanları 20'ye yakın kameralayla izledi

KOCAELİ- Demokratik Gençlik Hareketi (DGH) üyeleri 18 Mayıs Pazar günü İnsan Hakları Parkı'nda bir araya gelerek Kaypakkaya'yı anıdılar. Anmada DGH adına yapılan açıklamada, Kaypakkaya'nın 1960 yıllarda dünya çapında Marksizm-Leninizm-Maoizm ile revizyonizm arasında tüm dünyada süren mücadelenin bütünselliği parçası haline gelerek MLM'yi savunup, ilerleyi taşıdığı anlatıldı. DGH açıklaması şöyle devam etti: "Şafak revizyonizminin tezlerinin eleştirisi, Türkiye'de milli mesele, Türkiye'de Kemalist hareket, Kemalist iktidar dönemi, İkinci dünya savaşı yılları ve 27 Mayıs hareketi ve Başkan Mao'nun kızılı siyasi iktidarı öğretisi tezlerini kaleme almıştır. Reformist, legalist ve ekonomistlerin faaliyetlerini pazara çıkarmış, revizyonistlerin de zehirli elektizmini gözler önüne sermiştir. Ayrıca işkencehanelerdeki 'ser verip sır vermeme' kızıl direniş ruhunun şekillenmesinin arka planında yatan ana unsur, devrimci düşüncesini hayatına yansıtmıştır."

Eylemde sık sık, "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya", "İbrahim, Mahir, Deniz, sürüyor, sürecek mücadelemiz", "İbrahim'in katili patron-ağa devleti", "Vartnik'ten Mercan'a bu tarih bizim" sloganları atıldı. Eylemden sonra Eğitim-Sen şubesinde Kaypakkaya'yı anlatan "Kırmızı Gül Buz İçinde" belgeselinin gösterimi yapıldı.

DERSİM/Ovacık- DHP tarafından yapılan etkinlikte İbrahim Kaypakkaya ve devrim şehitleri anıldı. 18 Mayıs 2008 Pazar günü DHP'nin düzenlediği İbrahim Kaypakkaya ve devrim şehitleri anması, Ovacık Kültür Derneği'nde yapıldı. Anma etkinliği devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. İbrahim Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadele yıllarının anlatıldığı etkinlikte, proletarya partisinin ilk şehidi olan Meral Yakar ve ilk şehit düşen komutanı Ali Haydar Yıldız nezdinde tüm şehitlerin mücadele pratikleri anlatıla

rak, düşüncelerinin, fikirlerinin hala yaşadığı ve yaşmaya devam edeceği belirtildi. Anma hep bir ağızdan söylenen devrim marşlarıyla sonlandırıldı.

DENİZLİ- DHP tarafından düzenlenen etkinlikte komünist önder İbrahim Kaypakkaya şahsında Yeni Demokrasi şehitleri anıldı. Anmada DHP adına yapılan açıklamada, İbrahim Kaypakkaya'nın 68 kuşağının devrimci hareketine, rehber almış olduğu MLM bilinciyle yeni çıkış getirdiği ve o dönem içerisinde başta Kemalizm, Kürt ulusal sorunu, faşizm, ittifak anlayışı, sınıf tahlihi, devrim çizgisi vb. gibi temel teorik konulara açıklık getirdiği anlatıldı. Ayrıca açıklamada Kaypakkaya'nın sadece "ser verip sır vermemeyi" yönüyle değil, rehber aldığı MLM bilimiyle kavranarak gerçekleştirildiği altı çizildi. Anma etkinliği, "İbrahim Kaypakkaya şahsında dünyanın neresinde olursa olsun insanın kurtuluşu uğruna canlarını feda etmiş tüm komünizm ve devrim şehitlerini anıyoruz." denilerek son buldu.

İZMİR- Komünist önder İbrahim Kaypakkaya çeşitli kurumlar tarafından yapılan salon ve sokak etkinlikleriyle anıldı. 17 Mayıs günü Mine Bademci Kültür Merkezi'nde DHP, Partizan ve Devrimci Hareket tarafından salon etkinliği düzenlendi. Etkinlik, İbrahim Kaypakkaya, dörtlere ve Hakkı Karer şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla başladı. Yapılan ortak açıklamanın ardından Önder Babat Kültür Merkezi'nin hazırlanmış olduğu Kaypakkaya'nın mücadelesini anlatan tiyatro oyunu gösterildi. Anma etkinliği İzmir Demokratik Haklar Derneği'nin müzik grubu ve Yapımcılar müzik grubu tarafından söylenen türküler ve marşlarla sona erdi.

18 Mayıs günü ise Konak eski Sümerbank önünde bir araya gelen DHP, Partizan, Devrimci Hareket, BDSP, ESP, SDP, Dev-Lis ve KÖZ, Kaypakkaya ve devrim şehitlerini andı. Kaypakkaya'nın ve Kürt ulusal hareketinin önderlerinden Haki Karer'in ve Amed zindanlarını bedenlerini tutuşturarak aydınlatan dörtlerin olduğu pankartları taşıyan kitle "İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür", "Necmi Öner ölümsüzdür", "Eşref Anyık ölümsüzdür", "Ferhat Kurtay ölümsüzdür", "Mahmut Zengin ölümsüzdür", "Haki Karer ölümsüzdür" sloganları attılar.

ESKİŞEHİR- Anadolu Üniversitesi Yunus Emre yerleşkinde toplanan öğrenciler İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim şehitleri için anma etkinliği düzenledi. Saygı duruşu ile başlayan anma etkinliğinde yapılan açıklamada, "18 Mayıs 1973'te Amed işkencehanelerinde katledilen komünist önder Kaypakkaya'nın düşünceleri hala yolumuza ışık tutuyor" denildi. Açıklamada, Denizlerin, Mahirlerin ve tüm devrimcilerin ne için, ne şekilde katledildiklerinden söz edilerek, emperyalizme ve her türdenencilığe karşı, miras bırakılan kızıl direniş ruhunu kuşanarak mücadeleye çağrısı yapıldı.

Etkinlik, "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları ile sona erdi.

ANTALYA- DHP, ölümsüzlüğünün 35. yıl dönümünde komünist önder İbrahim Kaypakkaya şahsında devrim ve komünizm şehitleri için anma etkinliği düzenledi. 18 Mayıs Pazar günü, Eğitim-Sen Antalya şubesinde gerçekleştirilen etkinlik saygı duruşuyla başladı. Daha sonra DHP adına bir açıklama yapılarak, İbrahim Kaypakkaya'nın ideolojik ve pratik olarak ülkemizdeki iki büyük puta; Kemalizm ve üniter devlet anlayışına ilk güçlü darbeyi vurduğu belirtildi. Açıklamada ayrıca, ülkemiz özgünlüğündeki belli başlı sorunlara değinilerek, "Temelde sorun sistem sorunu ve çözüm dün olduğu gibi bugün de devrimdir" denildi. Açıklamada son olarak ise şu ifadelerle yer verildi: "Biz yitiriyoruz ki, bugün henüz baharda eriyen karların ve yağın yağmurların coşturduğu ne-

hirlerce çoğalmıyoruz. Fakat damla damla birikiyoruz. Ve yine biz yitiriyoruz ki, taşı delen suyun kuvveti değil, damlanın sürekliliğidir." Etkinlik, müzik dinletisinin sonrasında katılımcıların etkinlik hakkındaki görüş ve önerilerinin alındığı değerlendirme bölümü ile birlikte sona erdi.

ANKARA/ÇORUM- Kaypakkaya Çorum'daki mezar başında anıldı. Kaypakkaya'nın mezar başında yapılan anmada, devletin hala komünist önder Kaypakkaya'dan nasıl korktuğu bir kez daha gözler önüne serildi. Anma sırasında devlet, asker ve polislerle bölgeyi kuşatma altına alıp, 20'ye yakın kameralayla ve yüzlerce askerle anma etkinliğine katılan kitleyi takip ederek baskı kurmaya çalıştı.

Demokratik Haklar Platformu, DTP ve Partizan'ın ortak gerçekleştirdiği Kaypakkaya'yı mezar başında anma etkinliğine, KÖZ, Ankara 78'iler Birlik ve Dayanışma Derneği ve 78'iler Federasyonu da katıldı. Anmaya 68'iler Derneği ile SDP ve EMEP'in Çorum örgütüllükleri de destek verdi.

Etkinlikler, 17 Mayıs Cumartesi günü Ankara'da öğlen ve akşam saatlerinde yapılan basın açıklamaları ve meşaleli yürüyüşle başladı. Kızılay Yüksel Caddesi'nde öğlen yapılan basın açıklamasında ve akşam saatlerinde Tuzluca'yı semtinde, mahallelerde gerçekleştirilen meşaleli yürüyüşe yoğun bir katılımın ve halkın yakın ilgisinin olduğu gözlemlendi.

18 Mayıs sabahı ise DHP, DTP, Partizan, ESP, Ankara 78'iler Birlik ve Dayanışma Derneği ile 78'iler Federasyonu'ndan temsilciler ve etkinliğin katılımcıları, Sıhıye Köprüsü üzerinde araçlara binmek üzere bir araya geldiler. Buradan, sivil polislerin yoğun takibi altında Çorum'a doğru yola çıktılar.

Etkinliğin başladığı Ankara'dan itibaren yoğun takip altında tutulan kitle, Çorum'a yaklaştıkça gerek polislin, gerekse jandarmanın çeşitli baskı, engelleme ve keyfi tutumlarıyla yüz yüze kaldı. Mezarlık etkinliği öncesinde iki kez aramadan geçirilen katılımcılar, polis ve jandarma birimlerinin aşırı "güvenlik" uygulama-

malanına maruz bırakıldılar. Yaklaşık 20 ayrı fotoğraf ve video kameralayla görüntülenmelerinin yanı sıra zırhlı panzerlerdeki mobese kameralarıyla da baskı altında tutuldular. Ayakkabıların çıkarılmasına dek varan arama uygulamalarıyla kitle üzerindeki baskı, kimlik kontrolleri ve güvenlik soruşturmalayla arttırılmaya çalışıldı. Bu esnada ortak pankarta da el konuldu.

Kitlenin kararlı duruşuyla geri alınan pankart arkasında mezarlığa doğru kortej düzeninde sloganlarla yürüyüşe geçildi. Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşunun ardından konuşmalara geçildi. DHP, DTP, Partizan, ESP, KÖZ, Ankara 78'iler Birlik ve Dayanışma Derneği ve 78'iler Federasyonu adına hazırlanan ortak metin, DHP aktivisti Ayşe Aktaş tarafından okundu.

İbrahim Kaypakkaya'nın fikirleri ve mücadelesinin dün olduğu gibi günümüzde de bilinci bir izolasyona tabi tutulduğunu hatırlatan Aktaş, Kaypakkaya'nın emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı olan mücadelesinin, ülkemiz topraklarına taşıdığı berrak ideolojik fikirlerin ışığında günümüzde de biricik çözüm ve iktidar programı olduğunu söyledi. Kaypakkaya'nın savunduğu bağımsızlık ve yeni demokrasi mücadelesine duyulan yakıcı ihtiyaca vurgu Aktaş, Kaypakkaya'yı anma ve yasatmanın, Kaypakkaya ve ardılı halk evlatlarının yükselttikleri muzaffer savaş sancığını daha kararlı, özverili ve fedakarca elde tutmak ve ilerilere taşımakla olacağını belirtti. Ayrıca DTP, 68'iler Derneği ve eski milletvekili Salma Kaya da çeşitli konuşmalar yaptılar. Kaypakkaya'ya Kürt halkının selamını getirdiğini vurgulayarak konuşmasına başlayan DTP Ankara il temsilcisi, Kaypakkaya'nın Kürt halkının yüreğinde sonsuza dek yer edindiğini, düşünce ve devrimci pratiğiyle özgürlük kavgasında bir rehber olduğunu ifade etti.

Sloganlar, şairler ve marşların okunmasının ardından etkinlik sonlandırıldı.

MKP militanları "Parti ve Devrim Şehitleri Haftası"nı selamladı

DERSİM/İSTANBUL- MKP militanları Dersim'de 18 Mayıs'ı selamladı. 18 Mayıs gecesi Dersim'in mahallelerinde elektrik tellerine proletarya partisinin bayraklarını asan MKP militanları, yaptıkları eylemle komünist önder Kaypakkaya'yı selamladılar.

18 Mayıs gecesi MKP militanları Hozat-Dersim yolu üzerinde "Maoist Komünist Partisi-Halk Kurtuluş Ordusu (MKP/HKO)" yazılı pankart asarak 18 Mayıs'ı selamladılar. İstanbul'da MKP militanlarının, 'parti ve devrim şehitlerini anma haftası' vesilesi ile Gazi Mahallesi'ndeki İstiklal İlköğretim Okulu'na "TKP(ML)'den MKP'ye Bu Tarih Bizim/Şan Olsun 2'inci Kongremize/Parti Şehitleri Ölümsüzdür" MKP/HKO imzalı pankart astı. İstanbul'daki diğer bir eylem ise 31 Mayıs sabahı Sangazi Merkezi'nde gerçekleşti. MKP militanları Sangazi'de "Parti ve Komünizm Şehitleri Ölümsüzdür MKP/HKO" yazılı pankart astı.

KONUK YAZAR Serdar M. Degirmencioglu* 1 Mayıs penceresinden iktidar destekçisi basın

Bu sene 1 Mayıs'ta geçen sene provası yapılanlar tam ekip sahneye konuldu ve güçlüğü görülen sendikal örgütlenmeye haddi bildirildi. Oyunu sahneye koyan elbette ki, iktidardır.

1 Mayıs öncesi ve sonrası verilen demeçler ve karşı demeçlere, yapılan tartışmalara basının nasıl yer verdiği 1 Mayıs günü yaşananlar kadar öğretici oldu. 1 Mayıs basındaki safların daha da açığa çıkmasına yol açtı. Uzun bir inceleme yapmadan yalnızca 2 Mayıs gazetelerini inceleyerek bile bu saf-laşmayı görebilmek mümkün.

2 Mayıs gazeteleri

1 Mayıs'ta yaşanan polis terörünü, 2 Mayıs'ta gazeteler temelde üç şekilde ele aldı. Birincisi; bariz olanı yazarak ve fotoğraflar ile destekleyerek. Yani, haklı taleplere yanıt olarak yoğun şiddet, demokrasinin sarıslması ve anlayana utanç veren bir durum olarak. Gazetelerdeki ikinci yaklaşım ise; olanları örtmeye çalışmak, inkar etmek ve meseleyi iktidar partisi desteğine çevirmeye üzerine kurulmuştu. Bu gazeteler tahmin edilebileceği üzere, dini bütün gazetelerdi. Sonuncu yaklaşım ise, eskiden beri süren gayet köklü sol düşmanlığı ile olanları çarpıtarak alanlara çıkmak isteyenleri kötülemektir. Bu gazetelerin başını özellikle Tercüman çekiyordu.

Burada özellikle incelenmesi gereken, iktidar yanlısı çizgirdi. Bu çizgi, son yıllardaki en ciddi tehlikelerden biri olarak sayıca artan ve okur sayısını çoğaltan, giderek çoğlenen gazetelerden oluşmaktadır. Tehlike olarak nitelendirilmeleri için elbette birden çok neden var. Bu nedenlerin başında, bu gazetelerin yabancılaştırma aracı olarak işlev görmeleri ve boyun eğici insan, boyun eğici bir toplum yaratmak için hanlı hanlı çalışmaları gelmektedir.

Vakit- Bu şaptamayı 2 Mayıs'tan örneklerle, inceleyelim. Türkiye'de fanatizmin, yobazlığın ve "Sivas Katliamı" gibi acıları yeniden yaşatmaya meyilli çizginin en somut örneği olan Vakit, "Kaosun adı DISK" manşetini kullandı. 1 Mayıs'ta alanlara çıkmak isteyen, haklı talepleri olan sendikalara dil uzatan bu gazete, her zaman şiddet ve nefreti destekleyen, Müslüman olmayanı başsayfadan "gavur" diyen, hatta pompalı tüfek reklamları alan bir gazete.

Yeni Şafak- İktidara çok daha yakın duran Yeni Şafak ise "İnat faturası" manşetiyle, "inat edenlere" verilen dersi aklamaya çalıştı. Hani Başbakan'ın "ayak takımı" dediği kişilere. Hürriyet gibi bir gazetenin bile "1 Mayıs Polis Devleti" manşeti attığı 2 Mayıs'ta, Yeni Şafak önceliğinin hiç kuşkusuz iktidardan desteklemek olduğunu çekinmeden ortaya koydu.

Zaman- Özellikle üzerinde durulması gereken diğer gazete elbette ki, Zaman. Her zaman çok dikkatli bir şekilde "akılselimgazete" izlenimini vermeye çalışarak kurnaz bir çizgi tutturan Zaman, Vakit veya Yeni Şafak gibi kendini hemen ele verecek bir manşet kullanmadı. Manşete "1 Mayıs'ın iki yüzü" konuldu. Birinci yüz, alanlara çıkmak isteyen sendikacılar; ikinci yüz ise banşıl, sakin, Anıtkabir'e giden sendikacılar. Fotoğraflarla birlikte, "Kötü çocuklar" ile "iyi çocuklar" şablonuna uygun bir karşılaştırma dikkatlice veriliyordu. Bunu yaparken de aslında hiç yakın olmadıkları bir zihniyete yakın insanları da etkileyecek bir mesaj kullanmaktan kaçınıyorlardı: Anıtkabir'e gitmeyi.

Zaman'da özellikle iyi çocukları, İstanbul'daki kötü çocuklara "nazire yaparcasına" bayram havasında oldukları vurgulandı. Neyse ki, kötü çocuklar İstanbul'da güvenlik güçleri tarafından engellenmişti. Demek ki, kötülerin sıranı, başın koruyucusu güvenlik güçleri boş çıkarmıştı. Özetle, gelinen nokta, Yeni Şafak'taki mesaj ile aynı. Ama çok daha dikkatli verili bir mesaj söz konusu. Gazetede 1 Mayıs'ın iki yüzü hakkındaki manşetin hemen yanında bir başka yüz daha var. Fetullah Gülen'in yüzü bu. Meğer bir dergi Fetullah Hoca'yı dünyanın 100 entellektüeli arasına koymuş.

İktidar yanlısı basının işlevleri

1 Mayıs özelinde incelendiğinde iktidar yanlısı basının işlevinin kitleleri emek mücadelesine ve dünyada verilen hak mücadelesine yabancılaştırmak olduğu barizdir. Bu gazeteler bir süre yakından incelendiğinde insan haklarının, sosyal güvencelerin, hukukun nasıl ortaya çıktığından hemen hiç söz edilmediği görülecektir. Haklara, kazanımlara ve seki saatlik işgünü gibi çok yaygın uygulamalara gökten zembille indirilmiş gibi bir umursamaz tutum takınılır. Halkın mücadelesi her konuya din mercüğinden bakan bir gazetedede elbette önem taşımayacaktır. Dahası, bu gazeteler 1 Mayıs ardından yaptıkları gibi ezileni suçlu kırmayı ve ezenleri pohpohlamayı dini bütün çizgileri ile ilişkili görmezler. Ezen-ezilen ayrımı yalnızca bir dinler çatışması, daha doğrusu Müslümanların bir başka dinde insanları tarafından ezilmesi söz konusu oldu mu kullanılır. Eğer ezenler Müslümansa, bu gazeteler tarihi yeniden yazmaya yönelebilirler. "Maras Katliamı'nda aslında yabancı parmağı vardır" gibi bahaneler üretilebilir.

İktidar yanlısı basının, yanlış bilinci üretme ve yabancılaştırma çabaları özellikle ülkede ilişkiler derinleşir ve yoksulluk arttıkça daha da önem kazanmaktadır. Tam da bu nedenle özellikle son iki yıldır bu gazetelerde bir bayram atığı gözlemlenmektedir. Bayramların bir yandan AKPI yerel yönetimleri, diğer yandan dini cemaatler tarafından "biz ne hayırseveriz; siz yoksulsunuz ama biz varız" masasına çevrilmesi bu gazeteler tarafından yeniden ve yeniden halka yutturulmaya çalışılmaktadır. Yoksulluğun kabul edilebilir kılınması, yeni zenginlerin hayırseverliklerinin kutsanması ve kitlelerin direnmeye değil el açmaya alıştınması için artık açık açık yayınlar yapılması, 12 Eylül Türkiye'sinin geldiği noktanın vehametini göstermektedir.

İktidar yanlısı basının çıkarları

İktidar destekçisi basın, elbette yalnızca bir allama-pullama-yutturma aracı olarak işlev görmemektedir. Günümüz Türkiye'sinde Aydın Doğan gazeteleri başta olmak gazetelerin çoğunun bir çıkar odağı durumuna geldiği ortadadır. Kimi gazetelerin sahipleri iktidardan vereceği desteklerden, ihalelere birçok şekilde iktidar ile çıkar ilişkisi içindeydi.

Bir dini cemaatin gazetesi olanlar ise bu cemaatlerin çıkarlarını gözetmektedir. Zaman bu gazetelerin içinde işi en sık tutandır. Çok dikkatli bir şekilde sağduyu ve hoşgörü yanlısı olduğu izlenimini vermeye çalışarak kurnaz bir çizgi tutturan Zaman, sola karşı hiçbir şekilde hoşgörüli değildir. Sol, bu gazetenin sözcüsü olduğu dini cemaatin varlığıyla uyumsuz. Zaman sola karşı çok açık bir cephe almaz ve kışkırtıcı yayınlar gerekmedikçe üstlenmez. Bu görevleri dengeli ya da radyo ve televizyon kanalları aracılığıyla yerine getirir.

Cemaatin çıkarları gereği, Zaman orduyu ve özellikle de polisi de karşısına almaz. Daha önemlisi, polis devletinde polisi kazanmak ve polis içinde örgütlenmek önemli olduğu için tutarlı bir şekilde polise özel destek, tazminat, vb ek kazanımlar ister. Yine cemaatin çıkarları uyanınca bayramda Doğu'ya bir "gönüllü ordusu" gönderilmesi ve bu ordunun hayırseverlik yut-turmacısının başanlı olduğu gibi yayınlar yapar. Çünkü Doğu'nun kazanılması gerekmektedir. Zaman Orta Asya, ABD, Avustralya gibi dünyanın birçok yerinde dağıtılan bir gazetedir ve Türkçe konuşan okurlara yaptığı etkinin ciddiye alınması yerinde olacaktır.

Sonuç

İktidar destekçisi basın artık yeterince tanınmakta ve kullandığı stratejiler bilinmektedir. Bu gazetelerin ve yan kuruluşlarının hakları ve özgürlükler mücadelesi verenler açısından yakından takip edilmesi ve sık sık şeşifre edilmesi çok yararlı olacaktır.